

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1992

Núm. 22

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 11 de març del 1992, a les 16'30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

1) RG.E. núm. 607/92, presentada pel Diputat Sr. Miquel Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent: "Què pensa fer la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori per a l'acompliment de l'article 36 de la Llei de Carreteres?"
Posposada.

2) RG.E. núm. 750/92, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: "Quin capteniment pensa tenir la Conselleria d'Obres Públiques en relació amb les afectacions a la Llei d'Espais Naturals que provoquen els serveis de la mateixa conselleria, talment el que ha succeït al Prat de Son Bou (Alaior)?"

3) RG.E. núm. 2230/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: "Per quin motiu al Congrés sobre Turisme i Medi Ambient celebrat aquest mes de novembre a Palma, no es va permetre per part de la presidència de la mesa -ocupada per un alt càrrec del Govern de les Illes Balears- intervenir en la nostra llengua a una persona assistent, quan es feien intervencions en portuguès, alemany, italià, anglès i castellà?"

---

4) RG.E. núm. 257/92, presentada pel Diputat Sr. Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent: "Quin termini té previst el Govern per a la finalització de les obres de millora de la carretera de Maó a Fornells?"

5) RG.E. núm. 278/92, presentada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines iniciatives ha realitzat la Conselleria d'Agricultura per tal de comptar amb alguna instal·lació capaç de produir dessecats per prevenir, en alguna mesura, les conseqüències negatives de les sequeres que sofreix el camp a la nostra comunitat autònoma?"

6) RG.E. núm. 279/92, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent: "Quins són els criteris que han determinat la selecció dels continguts artístics del pavelló de Balears a l'EXPO 92?" Ajornada.

7) RG.E. núm. 388/92, presentada pel Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: "Pensa el Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma dipositar el premi esmentat al Parlament de les Illes Balears, institució que aprovà dia 30 de gener de 1991, la Llei d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears (dia 13 de juny de 1990, la Llei de Crèdit Extraordinari per al Finançament del Pla Extraordinari d'Inversions i Millores d'Infraestructures de les Zones Turístiques, com a conseqüència de les quals s'ha atorgat aquest premi?"

8) RG.E. núm. 712/92, presentada pel Diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent: "Quins criteris ha seguit el Servei de Ports i Litoral dependent d'aquesta conselleria, per dur a terme la remodelació que es desenvolupa actualment del port de Sant Antoni de Portmany, i concretament, per a la prolongació dins aigües de la badia, de l'esmentat moll de pescadors?"

9) RG.E. núm. 720/92, presentada pel Diputat Sr. Mateu Morro i Marcé, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent: "Quan pensa establir el Govern de les Illes Balears els criteris de classificació dels llocs de treball del personal al servei de l'Administració de la CAIB, d'acord amb els nivells de coneixement de català per ocupar-los?" Renunciada.

10) RG.E. núm. 820/92, presentada pel Diputat Sr. Joan F. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Quina és la justificada necessitat que ha permès obrir un vial d'entre 5 i 10 metres d'amplada a l'ANEI núm. 10 (Punta Prima-Alcaufer) de Menorca?"

II.- INTERPEL·LACIONS:

1).- RG.E. núm. 2066/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política del Govern en matèria de joventut.

2).- RG.E. núm. 163/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política d'arqueologia.

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LES PROPOSICIONS DE LLEI:

1).- R.G.E. núm. 3336/91, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a moratòria en la classificació de nous sòls urbans, urbanitzables o aptes per a la urbanització a les zones costaneres de les Illes Balears.

2).- R.G.E. núm. 238/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió plenària d'avui i el primer punt de l'Ordre del Dia són les preguntes. Correspondria començar per la 607, presentada pel Diputat Sr. Pascual i Amorós que va formular al Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori; atès que no ha comparegut encara la deixarem per a la darrera.

1.2.- PREGUNTA NÚM. 750/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN F. LÓPEZ I CASASNOVAS, DEL PSM I EEM.

Amb la qual cosa passarem a la següent que és la número 750, que formula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre afectacions en la Llei d'Espais Naturals. Té la paraula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, nosaltres som conscients que a la Llei d'Espais Naturals, mentre que no hi hagi els plans especials que fixin els seus usos i que els ajuntaments no hagin adaptat els seus planejaments, les disposicions contingudes a la Llei són d'aplicació directa.

Aleshores, i a la vista de les afectacions que en alguns casos externament i en altres, com el que aquí s'esmenta, unes obres realitzades pel Servei Hidràulic de les Illes Balears al Prat de Son Bou, han afectat i afecten aquestes àrees naturals i, en conseqüència, li demanam quin capteniment pensa tenir davant aquestes actituds, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Sr. Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. López, yo veo que las actuaciones con carácter genérico, no puede decirse que las actuaciones que tiene la Consellería de Obras Públicas afecten negativamente, ni provoquen males en los espacios naturales y mucho menos en el caso que usted pone como ejemplo, como es el del Prat de Son Bou.

Yo creo que todos ustedes son conscientes de que el tema del Prat de Son Bou salió a la luz pública por una equivocación cometida por los servicios de la demarcación de costas en Menorca, que procedieron a la paralización de una actuación que estaba teniendo, conjunta, el propio Ministerio de Obras Públicas, de la que dependen dichos servicios periféricos, junto con la Consellería de Obras Públicas en desarrollo del convenio de colaboración que hay entre ambas administraciones y que, naturalmente, había sido autorizado por el Servicio de Costas aunque no lo supiese el personal de Menorca.

Eso es lo que trajo, como consecuencia, una denuncia pública y se pretende, a raíz de esta equivocación, seguir viendo problemas donde no los hay. La actuación que tenía en aquel caso concreto el Ministerio de Obras Públicas, que de él dependen las máquinas, no de la Comunidad Autónoma, era precisamente un estudio hidrogeológico destinado a preservar el espacio natural protegido y que para ella es preciso estudiar lo necesario su funcionamiento hidrogeológico. Ese es el motivo por el que tuvieron que hacer acto de presencia unas máquinas y naturalmente los aparatos de sondeos no caen del cielo en paracaídas, son transportados en camiones y hubo de habilitarse provisionalmente un paso para estos camiones para llegar al punto necesario para poder realizar estos sondeos.

Deducir de eso que son actuaciones negativas de la consellería en los espacios naturales, colaborar con un ministerio en el desarrollo de los estudios necesarios para preservar estos espacios naturales, me parece que es rizar el rizo, francamente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el diputat? Té la paraula.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, Sr. President. Jo m'ho faria mirar, Sr. Conseller, m'ho faria mirar i amb lupa, a més a més; perquè resulta que si tenim en compte que les actuacions dins el Prat de Son Bou no comencen aquí sinó que aquest estiu mateix hi havia una denúncia d'obertura d'uns vials dins la zona dunar, a prop de la zona humida, i la resposta escrita que vostè signa a pregunta meva diu que de la inspecció visual practicada sobre el terreny dia 19 de setembre del 1991 no s'aprecia evidència de l'obertura de cap nou camí, és evident que no és un camí, és un vial; d'altra banda, la denúncia no s'acompanya de cap planell, fotografia o document gràfic que permeti localitzar-lo.

Jo crec, Sr. Conseller, que si vostè veia senzillament les fotografies que sortien a la premsa hauria pogut detectar aquest vial, però és que vostè l'ha detectat, si no vostè personalment, els seus serveis; perquè al no haver obtingut cap resposta per part de l'Ajuntament d'Alaior en relació a una possible autorització d'obertura, no obstant açò, funcionaris municipals li manifesten que a determinats moments "un vehículo todo-terreno ha transportado suministros a un bar de temporada de playa a través de la misma, practica que ha sido prohibida por el ayuntamiento", prohibida però tolerada.

El mateix succeeix a la mola de Fornells, on hi ha denúncia d'obertura de vials i cal anar-los a veure, cal veure el que es fa dins la zona d'àrea natural. Que açò no ho faci vostè personalment, és a dir, els serveis de la seva conselleria?, molt bé, és que no faltaria més, però d'altra banda continuam mantenint la pregunta, quin capteniment, quin comportament, quina conducta, quina actuació pràctica pensa tenir per evitar, d'una vegada per totes, que es produeixin aquestes endemeses, autèntiques endemeses?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. López, creo que como ya le he dicho otra vez el problema consiste en que hablamos idiomas distintos y, a lo mejor, debe de ser esto lamentable, y usted esta intentando confundirme y confundir a los demás, y claro, puede que no hable el catalán como lo habla usted pero tanto no lo soy.

No tiene absolutamente nada que ver lo que usted ha planteado con las actuaciones en la playa de Son Bou, correspondientes a una realización de sondeos hidrogeológicos por parte del Ministerio de Obras Públicas con la presencia de unos vehículos destinados a abastecer a unos chiringuitos de playa durante el pasado verano.

Ha tenido usted dos respuestas distintas porque responden a dos denuncias absolutamente distintas.

Por otra parte, el que pasase un vehículo todo-terreno, precisamente todo el mundo sabe que los vehículos todoterreno no necesitan abrirse camino para llegar a ningún sitio, consecuentemente, evidentemente, nuestros servicios de inspección no detectaron la presencia de ningún camino porque no lo había, porque lógicamente un todo-terreno para llevar estos suministros no lo necesitaba.

Tampoco se ha hecho ningún vial en estos momentos, pero eso sí que ha exigido el paso de camiones cargados con material pesado, eso sí que exige algo más el acondicionamiento del terreno que no el paso de un simple "land-rover" para llevar suministros a un chiringuito.

Pero por otra parte quiero recordarle, y también se lo he dicho reiteradamente, que todas las infracciones que se cometan a las disposiciones urbanísticas de la Ley de Espacios Naturales son infracciones urbanísticas de las cuales la consellería no tiene absolutamente nada que decir ni que hacer.

Y le recuerdo una vez más, y se lo dije, que a raíz de que este Parlamento se negó a que permaneciese ninguna competencia, ni residual, en materia de disciplina urbanística en la consellería, le dije que cuando se hablase de infracciones urbanísticas no me mirasen a mí, y se lo vuelvo a repetir. Usted me esta hablando de que hay vehículos que transitan, a lo mejor, por la mola de Fornells, es posible; si ella constituye una infracción urbanística haga usted la denuncia al ayuntamiento o la haga usted al consell insular, pero no a la consellería que, naturalmente, no tiene nada que ver en el asunto.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.3.- PREGUNTA NÚM. 2230/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Passam a la pregunta següent que és la 2230, que formula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre Congrés sobre Turisme i Medi Ambient. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. El mes de novembre se celebrava a Palma, organitzat pel nostre Govern, un congrés internacional sobre turisme i medi ambient; en un dels debats una persona de Mallorca va intentar fer una pregunta des del públic en la nostra llengua i la presidència d'aquest Congrés, que estava ocupada per un director general d'una conselleria d'aquest Govern, li va dir que la fes en una altra llengua de les que s'utilitzaven habitualment al Congrés, que eren portuguès, alemany, italià, anglès, francès i castellà.

La persona en qüestió va optar per no fer la pregunta donat que pensava que si hi havia problemes de traducció simultània de la nostra llengua a un congrés on se n'utilitzaven sis, les que he esmentat abans, era un poc absurd que la mateixa presidència del congrés, el director general del nostre Govern, persona que parla habitualment i perfectament la nostra llengua, podria haver fet les funcions; aleshores, la pregunta de tipus polític i contundent és aquesta: com és possible que un director general del nostre Govern a un congrés en què es parla portuguès, alemany, italià, anglès, francès i castellà, no permeti ni una pregunta en la nostra llengua? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo l'única cosa que li diria, al Sr. Serra, és que jo puc certificar que no se li va prohibir que utilitzàs la llengua catalana, se li va pregar que parlàs en castellà en deferència als congressistes de parla castellana o estrangera que hi havia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Sí, té la paraula.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Només hagués fet falta, Sr. Conseller, que s'hagués prohibit, és a dir, és que, realment, ja hauríem arribat a un extrem de demanar a les forces d'ordre públic la intervenció per protegir-nos. Dit això, però, a quina psicologia col·lectiva cap que a un congrés amb traducció simultània entre sis llengües, que ni tan sols un director general d'aquest Govern digui bé, parli vostè en la llengua que vulgui i jo mateix faré la traducció i així ho fes al portuguès, al castellà, a l'alemany, a l'anglès o al que volgués? És que és absolutament incomprendible, Sr.

Conseller, això; això és kafkià absolutament, i la seva mentalitat de dir que no se li va prohibir, així sí què anam!

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Vol fer ús de la paraula el conseller?

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Sr. President. Tenc en les meves mans el text íntegre agafat per l'enregistrament del diàleg que hi va haver entre el director general i aquest congressista; el congressista diu jo l'única cosa que puc fer és que si qualcú em vol traduir, perquè també és una parla, etc., contesta la presidenta pues, de acuerdo, de acuerdo, te voy a traducir yo misma, diga, el senyor congressista continua la seva intervenció fins que va dir perdó, perdó, retir la meua pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.4.- PREGUNTA NÚM. 257/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JAUME PERALTA I APARICIO, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

Passam a la pregunta següent, que és la 257, que formula el Diputat Sr. Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, sobre situació d'obres a la carretera de Fornells. Té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Bé, la pregunta ve donada perquè ja fa bastant de temps, jo diria que ja va diversos anys, que hi ha posats uns rètols, conforme es fan obres a la carretera de Fornells.

En efecte, al cap de la carretera, al començament, a la banda de Maó encara se'n fan, d'obres d'aquestes, però als trams intermitjos de la carretera de Fornells, precisament a les zones més perilloses i amb més males condicions no es fa res, no s'ha fet cap actuació, i al mateix temps sí que s'han fet unes petites reparacions de reblaniment a les voreres, que s'han fet pel pas de camions i d'autocars però tot i amb açò continua essent bastant perillós aquest tram de la carretera de Fornells.

Voldria saber, si ens ho pot dir el representant del Govern, en quins terminis té previst que es conclouin aquestes obres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Con mucho gusto, Sr. Peralta. La reparación de la carretera de Mahón a Fornells se ha previsto en tres fases distintas, la primera de las cuales llega

hasta el camino del faro de Caballeria, que es ésta que usted dice, la que prácticamente esta terminada salvo un principio, al inicio de la misma, todavía en la zona del puerto de Mahón, donde estamos pendiente de que GESA retire un transformador que ha quedado interrumpiendo la alineación y que una vez se proceda a esta retirada, en el plazo de quince a veinte días, estarán definitivamente terminadas las obras en este primer tramo. Evidentemente, quedan otros dos todavía que están en muy mal estado, y están en dos fases sucesivas; esta prevista que la segunda se inicie dentro de este año, recordara usted que tiene una pequeña partida presupuestaria, una anualidad para este año y después queda una tercera fase.

Entonces, el presupuesto total de la obra habrá sido del orden de los 1.000 millones de pesetas, naturalmente no ha quedado más remedio que espaciarla un poco a lo largo del tiempo para dar lugar a la ejecución de otras obras igualmente importantes, y está prevista que esta segunda fase que se inicie este año 1992 termine a principios de 1994, con una pequeña anualidad para el 1994 y que el mismo año, en 1994, empiece la tercera fase que acabaría en el año 1995.

Es decir que, prácticamente sin solución de continuidad, se van a ir ejecutando la totalidad de las obras.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo comprenc que sigui una obra important, o sigui, que 1.000 milions és una quantitat important; ara, em sembla que si parlam a tres anys vista perquè s'acabi aquesta carretera, doncs és un temps francament llarg; sé que per la condició del terreny és difícil però crec que és un temps molt llarg parlar, a més, de l'any 1995 però sense concretar tampoc ... , perquè encara, que jo sàpiga, no sé si la part tècnica de tota la carretera està feta, la part de projecte i parlar de l'any 1995 així, un poc en la, segurament que l'any 1995 no hi estarà; jo quasi quasi em jugaria un dinar de llagosta a Fornells amb el conseller que no estarà feta l'any 1995, si va al pas que va aquesta carretera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, Sr. Presidente, muchas gracias. Bien, naturalmente, cuando estamos hablando del año 1995, estamos hablando con la máxima precisión con la que se puede hablar o con la que un conseller puede hacer planes a cuatro años vista, cuando no dependen de él las disponibilidades presupuestarias, todo eso depende de que, efectivamente, el presupuesto destinado por este Parlamento al programa de carreteras se mueva en la línea que esperamos que se vaya a mover en el futuro.

Estamos hablando de la necesidad de invertir todavía 600 y pico millones de pesetas, ya hay 300 invertidos, hasta los 1.000 faltan 600 y pico expropiaciones aparte, y pensamos invertirlos a un ritmo de unos 200 millones anuales, lo cual es una cifra relativamente respetable, sobre todo si se tiene en cuenta que simultáneamente se están realizando otras obras en las tres islas; naturalmente, yo entiendo que la carretera es urgente y que corre prisa pero yo le agradecería que tuviese usted en cuenta la cifra de que estamos hablando; 200 millones de pesetas anuales, creo que es una cifra que yo puedo comprometer pero evidentemente no depende exclusivamente de mí, o sea, que yo, con mucho gusto, me puedo comer una langosta con usted en Fornells e invitarle pero lo que no puedo asegurar es que esté terminada la carretera; espero y deseo que sí. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5.- PREGUNTA NÚM. 278/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ALBERT MORAGUES I GOMILA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA .

Passam a la pregunta següent, que és la 278, que formula el Diputat Sr. Moragues i Gomila del Grup Parlamentari SOCIALISTA sobre sequeres que sofreix el camp a la nostra comunitat autònoma. Té la paraula el Diputat Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Sí, gràcies, Sr. President. Ara fa dos o tres anys, quan hi va haver un parell d'anys de grans problemes amb la sequera, que castigava la Comunitat Autònoma, com a altres comunitats de la resta d'Espanya, i val pena recordar que les administracions, tant l'Administració autonòmica com les insulars, fins i tot l'Administració local, varen haver de fer línies d'ajuts als pagesos per tal de subvencionar el transport, fins i tot per subvencionar farratges directament als mateixos ramaders.

El conseller va fer unes declaracions i va dir que les comunitats autònomes, la comunitat autònoma en aquest cas la nostra, s'hauria de preparar per tal de prevenir aquestes conseqüències tan nefastes que duen els canvis meteorològics. El conseller va parlar que valia la pena que els bons anys ens preparéssim perquè aquestes conseqüències no fossin tan dolentes com hem dit i va parlar de la possibilitat de construir algunes instal·lacions que fossin capaces de transformar o de dessecar farratges per a l'alimentació animal. S'ha de dir que després d'aquestes declaracions, es veu que Sant Pere ens va ajudar bastant i ha començat a ploure; per tant, els exercicis agraris han estat bastant correctes, encara que enguany, altra vegada, hi ha una situació no de crisi profunda com a aquell moment però sí que estam a una situació on si no plou els propers mesos ens podem veure abocats, altra vegada, a greus dificultats per alimentar la cabanya ramadera.

Per tant, Sr. Conseller, la pregunta és molt concreta, d'aquelles iniciatives a què vostè va fer referència, què ha passat?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Conseller d'Agricultura i Pesca per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, he d'agrair al diputat que em pregunta que almanco no em dóna la culpa de la sequera. Ahir vaig sentir per la ràdio que a una ciutat de Segovia havien tret el Crist gros amb pregàries; tal vegada nosaltres hauríem de fer qualche actuació en aquest sentit perquè, realment, la situació és preocupant.

Però, efectivament, té raó en el sentit que ha fet la pregunta. La Conselleria d'Agricultura i Pesca dins els seus programes de promoció a indústries agràries durant l'any 1990, va realitzar un estudi sobre les possibilitats d'una instal·lació deshidratadora de farratges; l'emplaçament d'aquesta instal·lació es va projectar a la comarca del pla de Sant Jordi, per ésser aquesta una zona de potencial producció d'alfals, amb la nova infraestructura de reguiu amb aigües depurades, en el cas de Palma.

Les conclusions bàsiques dels estudis es donàrem a conèixer a la Societat Agrària de Transformació de Regam a Sant Jordi, que les té. Endemés, hem d'aclarir que amb tot aquest estudi va col·laborar molt EMAYA, perquè va perfeccionar la idea d'emprar com a energia per deshidratar el farratge el metà de la depuradora de Ciutat.

Però els plantejaments i la virtualitat del projecte han canviat radicalment davant la proposta de la comissió de les comunitats europees sobre el desenvolupament i futur de la política agrària comú, ja que com saben tots vostès, perquè la conselleria s'ha preocupat d'informar-los de la reforma de la PAC, a la comunicació de la Comunitat Europea, 91/251, de 19 de juliol del 1991, es contempla la supressió de l'ajuda als farratges dessecats a partir de la campanya 1993-1994; per la qual cosa fins que no es conegui exactament com quedarà després de la reforma de la PAC l'organització comú de mercat del sector de farratges dessecats, seria poc prudent prendre qualche iniciativa que suposi inversió específica per a la deshidratació de farratges. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Sí, efectivament, coneixem aquesta normativa comunitària, perquè com vostè ens ha recordat, vostè és un conseller que sol ofegar els diputats amb documentació i, evidentment, la documentació que es crea des de les comissions europees és bastant considerable. Jo estic d'acord, Sr. Conseller, que no podem anar en contra de la normativa comunitària perquè la política agrària comunitària és una política que engloba, naturalment també, l'agricultura d'aquestes illes, però el que no podem fer és quedar-nos sense fer res perquè la normativa prohibeix aquest tipus de subvenció, no podem quedar sense fer actuacions perquè les vaques,

desgraciadament, continuaran menjant, continuaran necessitant menjar, i si no plou i a sobre no hi pot haver subvencions, doncs, alguna cosa haurem de fer i sinó, supòs que les feines que feim a aquestes comissions sobre la reordenació del sector lleter són feines que sobren perquè, naturalment, a l'any 1996, ja no n'hi haurà, de bestiar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? No.

La pregunta següent és la 279, que formula el Diputat Sr. Pons a la Consellera Sra. Munar; atès que no hi és, una vegada més, ens veim obligats a deixar aquesta pregunta per al darrer.

Passam a la 388 ... Sí Sr.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Sr. President, per part d'aquest representant del Govern no hi ha cap inconvenient, si el Sr. Damià no ho considera pertinent, a contestar la Pregunta 279, que té una direcció cap a la Conselleria de Cultura però que, tal vegada, no és la més ajustada quant a ser la receptora de la qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Li entenem que aquesta pregunta va formulada directament a la Consellera de Cultura; si el diputat accepta que li respongui el portaveu del Govern, aquesta Presidència no hi té cap inconvenient però, en qualsevol cas, ho deix a criteri del diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, creim que la persona adient per a l'àrea de responsabilitat que té és la Consellera de Cultura.

1.7.- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 388/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. PERE SAMPOL I MAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM i EEM.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passam a la 388, que és la que formula el Sr. Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre dipòsit del premi Turism for Tomorrow Continental Award, al Parlament. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL i MAS:

Gràcies, Sr. President. El grup d'estudis de tour-operadors britànics més important, que agrupa a 18 majoristes, va donar aquest premi, juntament amb la cadena privada de televisió britànica Tames Television, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

El Sr. Daviu Belami, el president de la comissió de selecció i atorgament de premis, quan va comunicar el veredicté digué: Balears té ara les més completes i estrictes lleis en medi ambient, les quals estan en funcionament i són de les millors que hem vist.

Atès que les competències legislatives són del Parlament de les Illes Balears, motiva aquesta pregunta si pensa el Molt Hble. Sr. President de la Comunitat Autònoma dipositar el premi esmentat al Parlament de les Illes Balears, institució que aprovà dia 30 de gener del 1991 la Llei d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Espacial Protecció de les Illes Balears; i dia 13 de juny del 1990, la Llei de Crèdits Extraordinaris per al finançament del Pla Extraordinari d'Inversions i Millores d'Infraestructures de les Zones Turístiques, com a conseqüència de les quals s'ha atorgat aquest premi.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Efectivament es tracta del premi Turisme per al Futur, a la categoria Europa-Continental, atorgat a aquesta Comunitat Autònoma de les Illes Balears en base o pels motius de la Llei d'Espais Naturals proposada, en certa manera, d'aquest Govern, el Pla de Millora de Zones Turístiques, com Eivissa, Sant Antoni de Portmany, Santa Eulària, Magaluf, etc.; i a aquests fins i efectes l'entitat organitzadora va convidar el Govern, el President del Govern, el Conseller de Turisme i el Director General de Promoció Turística a rebre a Londres aquest premi i així va esser recollit pel President del Govern, entenent que complia amb el compromís i amb la convidada que se li havia fet com a receptor d'aquest premi, que afecta naturalment no només a la institució del Govern, de l'executiu, sinó a totes les institucions que conformen la Comunitat de les nostres Illes Balears.

Conseqüentment, no s'ha plantejat en aquests moments, davant la pregunta del Sr. Sampol, qualsevol altra casta d'actuació més que la recepció, com entenem que es va fer, d'una forma educada i responsable.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Crec que per reconèixer el mèrit d'aquest Parlament que va aprovar tota aquesta legislació, gràcies a la qual se'ns premia a la nostra comunitat, crec que seria de justícia que aquest premi es dipositàs a aquest Parlament i crec que, molt respectuosament, demanaríem al nostre President que el reivindicàs com a propi. Molt més perquè aquestes lleis, a determinada part, a determinat articulat, s'aprovaren malgrat el grup que donava suport al Govern en aquell moment i, especialment, després de sentir la resposta del Sr. Saiz fa un moment, és a dir, medalles, en volem; premis, en volem; ara, disciplina urbanística i protecció dels espais naturals, això ja no és nostre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol fer ús de la paraula el representant del Govern? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, no entenc, no el comprenc, però vostè és capaç d'introduir dins aquest Parlament, per les coses més simples i més senzilles, les més grans controvèrsies.

Jo li he manifestat quins són els motius, quines són les explicacions, quins són els continguts inicials d'aquest premi i res més; i vostè vol treure aquí les més grans consideracions i la qüestió de gabinet més important; li asseguro que com a ciutadà i com a membre del Govern i com a ciutadà normal i corrent, estic summament satisfet que les Balears tinguin una legislació ajustada i que sigui reconegut de cara al medi ambient per part d'una entitat, en aquest cas, estrangera que afecti o que té una transcendència a aquest medi ambient, a la conservació de la naturalesa, vostè hauria d'estar content i satisfet i no parlar, ni fer aquí grans manifestacions ni recepcions de premis o no premis.

Si el President del Parlament considera que aquest és el camí i ha d'atendre la seva aplicació, el Govern s'estalviarà la petició del President del Parlament amb la més exquisida educació i sense cap casta d'acritud. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portaveu.

1.8.- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 712/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. COSME VIDAL I JUAN, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

Passam a la Pregunta 712, que formula el Diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, sobre remodelació del port de Sant Antoni de Portmany. Té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no descobrirem aquí la importància que té la badia de Portmany, de l'illa d'Eivissa, una importància que no és només referida a allò que té com a paratge natural, sinó també com a atractiu turístic determinant, fins i tot, de la promoció turística de l'illa d'Eivissa, jo diria un atractiu que és important també per a tota la Comunitat Autònoma.

Per tant, aquesta pregunta que li faig no es tracta d'un problema local, com podria suposar per la manera de fer la pregunta, sinó d'un tema que interessa a tots, perquè des de fa temps hi ha una evident, palpable, preocupació al poble de Sant Antoni, i quan dic al poble de Sant Antoni em referesc sí, en aquest cas, a la població de Sant Antoni, però és una preocupació que també, com se sap, la badia de Portmany, pertany a dos municipis diferents, Sant Josep i Sant Antoni, és una preocupació que arriba també a les zones del municipi de Sant Josep, que tenen unes platges incomparables allà, dins la

badia, però davant aquestes obres que es fan actualment al port, concretament allò que és el port de Sant Antoni.

Com que no hi ha cap dubte que l'esforç econòmic que fa el Govern és important per, d'alguna manera, fer aquesta remodelació del port, tal vegada la conselleria que vostè ostenta i, per tant, ja que té sota la seva competència el Servei de Ports i Litoral, podria donar un poc de llum sobre, i aquí hi ha la pregunta concreta, quins criteris ha seguit el Servei de Ports i Litoral dependent d'aquesta conselleria per dur a terme la remodelació que es desenvolupa actualment al port de Sant Antoni de Portmany i, des de fa temps, diria jo; però concretament, per la prolongació que ara es projecta, dins les aigües de la badia, de l'esmentat moll de pescadors. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Vidal, le puedo asegurar que la preocupación por la bahía de San Antonio la compartimos, efectivamente, no únicamente los ibicencos sino todos los habitantes de estas islas.

No cabe duda de que la bahía de San Antonio constituye uno de los principales atractivos turísticos de nuestras islas y de la de Ibiza en particular, pero al mismo tiempo, la zona portuaria representa también uno de los activos más importantes en materia de oferta turística que tiene el propio municipio de Sant Antoni.

Por ello, es especial preocupación de esta consellería dotar a este puerto de las condiciones necesarias para que con el más estricto respeto al entorno, al paisaje, al medio ambiente, pueda prestar al mismo tiempo los servicios imprescindibles, propios de toda instalación portuaria; y por esta se han estudiado con mucho detenimiento cuáles eran los problemas que estaban planteados en estos momentos, cuales eran las posibles soluciones y éstas se han discutido con el ayuntamiento, se ha encargado a una empresa especializada la redacción de todo un estudio de ordenación de toda esta zona, se ha contrastado con las ideas del propio Ministerio de Obras Públicas, etc., antes de tomar ninguna decisión al respecto.

Algunas de las cosas que se han podido comprobar era, de una manera especial, la insuficiencia de la superficie en tierra imprescindible para servir de acompañamiento al tráfico portuario, tanto de pasajeros procedentes de la península como de los pasajeros de tráfico local, de las embarcaciones que se desplazan a las playas, precisamente; tráfico que, además de tener escasa superficie en tierra, y que necesita una mínima para poderse mover los autocares, aparcamientos, coches, etc., sino también una serie de coincidencias que tenían con el tráfico pesquero, que existe y es de una cierta importancia en el puerto de San Antonio, y con las embarcaciones deportivas.

Todo ello agravado por la falta de un espacio en tierra, imprescindible para que la zona portuaria no sea un estricto

recinto industrial, un puerto estrictamente, sino que sea el único pulmón de desahogo que tiene el municipio, el núcleo urbano de San Antonio, junto al mar.

Ello es lo que ha traído como consecuencia que, entre los criterios utilizados para proyectar estas obras, que era entre otros, como decía, disminuir el impacto negativo al mismo tiempo que debía de conservarse la capacidad de las actuales instalaciones, se ha decidido desplazar la actividad pesquera fuera del recinto actual, más hacia poniente, donde se puedan construir en todo el puerto pesquero las instalaciones anejas, sin que haya esas coincidencias con las instalaciones actuales y al mismo tiempo adelantar la línea de muelle, lo que es un paseo marítimo, estrictamente lo imprescindible para evitar el cuello de botella que existe en estos momentos para entrada y salida de vehículos al puerto; cuello de botella que no repercute sólo en el puerto sino que repercute en toda la red viaria del puerto de San Antonio, y esa ha sido la razón de que se avance unos metros mar adentro para poder ganar esta superficie mínima, imprescindible para el desarrollo de estas funciones.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Vidal, les intervencions, és a dir, el temps que tenen a cada una de les intervencions, és a dir, entre els dos han superat els cinc minuts, vostè ha parlat més de dos minuts i mig i el Sr. Conseller, quasi quasi els tres minuts, per la qual cosa el temps de cinc minuts que està reglamentàriament previst està esgotat, fins i tot individualment amb dos minuts i mig per cada un.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Amb tot respecte, Sr. President, jo li volia fer notar que, no parlarem d'indefensió ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, no li he donat la paraula.

Passam a la pregunta següent, que és la 720, que formula el Sr. Morro i Marcè, del Grup Parlamentari ...

I.10.- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 820/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN F. LÓPEZ I CASASNOVAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Atès que el Sr. Diputat no hi és passarem a la següent pregunta, que és la 820, que formula el Diputat Sr. López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre l'obertura d'un vial a l'ANEI número 10.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. Conseller, a les àrees naturals i d'especial interès, sense perjudici del que disposa l'article 11, i les àrees rurals d'interès paisatgístic, només s'autoritzarà l'obertura de nous camins en casos de justificada necessitat; en qualsevol cas el projecte corresponent haurà d'incloure un estudi comparatiu de les alternatives possibles per tal de garantir el menor impacte ambiental i la preservació dels elements que donin especial caràcter al paisatge.

Açò diu l'article 19 de la Llei d'Espais Naturals. Atès que s'ha obert un important vial amb important també afectació paisatgística i ecològica, dins la zona número 10 de les àrees naturals d'especial interès de Menorca, li demanam quina ha estat la justificada necessitat, no per obrir el vial, sinó per obrir aquest vial concretament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. López, que nosotros sepamos no se ha abierto ningún vial, si se hubiese abierto algún vial sin haber cumplido los trámites, le repetiría que se trataría de una infracción a las disposiciones urbanísticas de la ley y, consecuentemente, debiera usted formular la denuncia ante las autoridades competentes en materia de disciplina urbanística.

Pero me parece que no se refiere usted a un vial, yo creo que todos sabemos a lo que se esta refiriendo, y a lo que se esta refiriendo es a la construcción de unas instalaciones de transvase de aguas residuales o de conducción de aguas residuales de los núcleos costeras a la estación depuradora de aquella zona que, como tal, están recogidas en el Plan General de Sant Lluís como un sistema general de saneamiento y que, consecuentemente, esta perfectamente admitidas por la Ley de Espacios Naturales.

Lo que pasa es que, naturalmente, para que puedan entrar las máquinas a realizar las obras, a excavar la zanja, a colocar las tuberías, etc., tiene que hacerse algún tipo de acondicionamiento del terreno por el que transitan los vehículos; eso no es construir un vial; habilitar provisionalmente el terreno para que se puedan desplazar los vehículos necesarios para hacer una obra tan imprescindible como es la de saneamiento de nuestras costas, no es construir un vial, es realizar unas obras de utilidad pública que, además, constituyen un sistema general de obras públicas perfectamente admitido por la Ley de Espacios Naturales.

Si se refiere usted a eso, puedo asegurarle que no se ha creado ningún mal irreparable, así lo dicen los informes de los servicios técnicos; este material depositado para acondicionar el terreno podrá ser retirada posteriormente y reproducir el estado primitivo; en cualquier caso, si se trata de una cosa distinta, o sea, de un camino, lamento decirle que esta consellería no tiene conocimiento del mismo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies. Personalment he transitat per aquest vial, carmí o el que li vulgui dir, però amb 10 metres de distància, per una canonada que només en té 2, de metres; realment era necessari fer aquesta destrucció ecològica i paisatgística? era necessari fer la forma de quatre? on són els informes de restitució paisatgística i ambiental?

Vostè ha de saber que les obres estan paralitzades per manca de permís de la segona propietària, segurament açò és un tràmit que es podrà subsanar, però tot açò és negar les evidències, Sr. Conseller; perquè hi passin les màquines que han d'obrir la canonada, la síquia, concretament, no fa falta, en el meu modest entendre perquè no som enginyer, que s'obri un vial, carmí o afectació, el que li vulgui dir, de 10 metres d'amplària i amb petites placetes, amb eixamples.

Home!, jo no sé quin projecte hi ha hagut aquí, o és que s'ha actuat d'una manera indiscriminada, com sol succeir sempre? I ademés no es tracta d'anar a l'Ajuntament de Sant Lluís a demanar indicis de disciplina urbanística, cal anar a l'Institut Balear de Sanejament, IBASAN, que és qui executa i realitza les obres i veure quin projecte -repetesc- té quant a restitució paisatgística i quant a afectació medio-ambiental, perquè l'afectació hi és.

O jo no tenc ulls o som molt llosc per veure les coses, o aquí un dels dos no diu la veritat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el representant del Govern? Sí, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. López, le voy a contestar con la más absoluta sinceridad. No se moleste por lo que voy a decirle, pero le contesto con la más absoluta sinceridad.

Cualquiera diría que con sus actuaciones pretenden que la gente de verdad piense que la declaración de un espacio como Área natural de especial interés es un mal que se hace a la sociedad, es un castigo, cualquiera creería que ustedes pretenden esta; cuando consideran que la declaración de un Área la constituyen en tal santuario que no puede hacerse absolutamente nada, y mire usted, la propia ley dice en su artículo 10º que pueden construirse las obras que sean de utilidad pública, y un sistema general contemplada en el Plan General, dice la Ley del Suelo, que automáticamente queda implícita la declaración de utilidad pública, punto primero.

Pero es que además permite que se construyan las obras necesarias para la conservación de las obras públicas y ésta lo es, es imprescindible la construcción de la tubería de saneamiento; no cabe la menor duda que la gente considera imprescindible que se dote de saneamiento a nuestras costas y esta es más importante que cualquier otra cosa.

Entonces, ¿a qué ir a poner dificultades para cualquier cosa que se esté haciendo, pensando que siempre es un problema? Evidentemente, para poder construir una zanja de 2 metros de ancha debe depositarse el material de la excavación en el costado y, a pesar de estar depositado el material de la excavación, tienen que poder circular los camiones que van cargados de material. Sr. López, si usted a los ingenieros les quiere dar explicaciones de cómo tienen que construirse las obras públicas, está usted en su perfecto derecho, creo que su condición de diputado le confiere el derecho que usted quiera a

decir lo que quiera aquí dentro pero no se llame la atención si después los técnicos responsables, que utilizan sus conocimientos técnicos para ejecutar las obras, piensan que son ellos los que tienen razón y no usted.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.1.- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 607, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. MIQUEL PASCUAL I AMORÓS, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

Passam a la Pregunta 607, que és la que formula el Diputat Sr. Pascual i Amorós, del Grup Parlamentari MIXT, sobre publicitat en carreteres. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. L'article 36 de la Llei de Carreteres, aprovada per aquest Parlament pràcticament per unanimitat, diu que es prohibeix la publicitat que sigui vistable des de la zona de domini públic de la carretera, excepte a les travesseres de població.

Després hi ha la disposició transitòria 2a. de la mateixa llei que diu que en el termini màxim d'un any s'haurà d'haver retirat tota la publicitat, etc. Si agafam la carretera de Palma a Alcúdia, ens trobarem que veurem més, no de vuit -com diu l'exposició- sinó més de vint tanques que, per ventura, alguna és dins sòl urbanitzable o sòl urbà però jo pens que la gran majoria són dins sòls no urbanitzables, per tant, no són dins les travesseres; això sense comptar que hi ha tanques publicitàries en blanc, jo aquestes no les vaig comptar, vaig comptar les altres; hi ha, per exemple, grans rètols d'urbanitzacions de 3 per 8, etc.; també hi ha tanques publicitàries de les cases que les fan, normalment no són la majoria, la majoria són tanques posades per les mateixes empreses; bé, això es repeteix a la carretera de Manacor, a la carretera de Manacor també de Palma a Capdepera en trobarem una vintena més.

Aleshores, la pregunta és, què pensa fer la Conselleria d'Obres Públiques? Ja sé que ha fet que es retirassin tanques, o sigui, no vull dir amb aqueixa pregunta que no s'hagi fet res, en absolut, però la feina no està feta del tot, no està acabada; aleshores, què pensa fer perquè s'acompleixi l'article 36 de la Llei de Carreteres?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Conseller d'Obres Públiques, Sr. Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. En primer lugar, Sr. Pascual, quiero presentarle mis disculpas por no haber estado presente en el salón de sesiones al principio de la sesión para contestar en su momento oportuno, lo lamento.

Esta pregunta, en términos parecidos, ya fue formulada por el Sr. Orfila en octubre pasado y ya le di la misma respuesta seguramente que le voy a dar ahora en estos momentos. Se comunicó a todas las empresas de publicidad la obligatoriedad del cumplimiento de lo prevista en la Ley de Carreteras con respecto a publicidad y las propias empresas han ido realizando la labor de ir retirando las vallas, pero al mismo tiempo naturalmente no lo han hecho en su totalidad y, por los servicios nuestros, se inició hace ya tiempo y me comunican que está a punto de finalizar un inventario completo de todas las vallas que existen en cada uno de ellos para abrir los correspondientes expedientes necesarios.

Lo que pasa es que, a veces, algunas vallas, sobre todo las que no corresponden a empresas publicitarias, que esas si están perfectamente enteradas, y bueno, la que no los ha retirado es porque no ha querido y, consecuentemente, habrá que abrirle el expediente correspondiente cuando terminemos este inventario.

Hay algunas que aparecen esporádicamente por parte de particulares, supuestamente no enterados de cual es la legislación vigente en esta materia y en cada una de ellas hay que hacer una actuación individual por parte de los servicios de zapadores del Servicio de Carreteras que, lamentablemente, no tienen número suficiente para poder actuar con toda la prontitud que nosotros quisiéramos, pero estamos sobre ello y yo espero que en el plazo de un par de semanas podamos disponer ya del inventario completo y después, con la contratación de personal auxiliar necesario, del que ahora no se dispone, para poder ir rehaciendo los trámites uno por uno que deben de finalizar con la retirada por nuestros propios medios con carga a los titulares, a los propietarios de esas vallas de toda la circunvalación vigente, pero previamente un expediente para comprobar que, efectivamente, una a una incumplen la legislación. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Pascual? Té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Jo esper que això s'acabi aviat; jo li vull dir al Sr. Conseller, que la majoria no són de les empreses publicitàries convencionals, sinó que són d'empreses que s'anuncien elles mateixes i que també hi ha una altra cosa, que la gran majoria d'aquestes tanques són a prop de nuclis urbans, tal vegada quan es fa l'inventari, doncs, és dins sòl no urbanitzable i a 50 metres comença el nucli urbà; la majoria són aquestes, ho dic perquè, és clar, per fer aquesta feina fa falta una revisió de les delimitacions de sòl urbà o urbanitzables per saber si es tracta de travesseres o no es tracta de travesseres i, tal vegada, això no s'ha fet, no ho sé; jo esper, de totes maneres, em don per satisfet amb la resposta i esper que s'arregli aviat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? No.

Atès que la Consellera Sra. Munar no hi és, la Pregunta 279/92 passarà a la sessió plenària de demà, i pel que respecta

a la Pregunta 720/92 del Sr. Morro, en aplicació de l'article 70.1 entenem que es renuncia a fer ús de la paraula.

11.1.- INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 2066/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A POLÍTICA DEL GOVERN EN MATÈRIA DE JOVENTUT.

Passam al punt següent que és el d'interpel·lacions, començant per la 2066, presentada pel Grup Parlamentari, relativa a política del Govern en matèria de joventut. Té la paraula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Presentam en aquesta Cambra i, precisament, al començament d'un nou període de sessions, una interpel·lació en matèria de política de joventut, i ho feim al conseller interpel·lant directament al Govern però amb la responsabilitat que pertoca al Conseller Adjunt a Presidència, dependent del qual hi ha la Direcció General de Joventut i els serveis corresponents.

Li podríem demanar, al Sr. Gilet, què és per a ell ésser jove? No em contesti, però, amb el típic tòpic de la meravellosa edat en què tot està per fer i en què tot és possible ni amb la definició sociològica, antropològica, que considera la joventut com a el període iniciàtic d'aprenentatge, que té l'estudi com a factor central a la fase d'adaptació i el treball com a conclusió d'aquest i pont d'inserció cap a la societat adulta.

No em contesti, manco encara, amb la interpretació de caràcter economicista; n'hi va haver un que va escriure que la joventut era un nou capital humà d'inversió, la productivitat del qual per unitat de cost ha d'ésser igual o superior però mai no inferior a la productivitat per unitat de cost del capital humà amortitzable ja instal·lat.

No és un invent, hi va haver un autor que en un article que es titula "Cultura y trabajo y sociedad del ocio, la medida del valor de juventud" que es va atrevir a fer aquesta definició, i és que, definitivament, alguns no paeixen les lectures d'alguns manuals d'aproximació a l'economia.

Però quedem, per entendre'ns, a considerar que es tracta d'una població fisiològicament madura, que se situa entre la infantesa i l'assumpció de responsabilitats adultes; o sigui, que ni vostè ni jo, i em sembla que cap dels Srs. Diputats i Diputades no es pot dir que sigui jove, no perquè cregui que hi hagi algú que sigui fisiològicament immadur, sinó perquè qui més qui manco té assumides responsabilitats adultes.

I parlant de responsabilitats, el Grup Parlamentari del PSM i EEM vol recordar que dia 11 de novembre del 1987 la Comissió de Cultura i Educació d'aquest Parlament aprovava una proposició no de llei que instava el Govern de la Comunitat a definir, en el termini de dos mesos, un pla que anomenàvem Balears Jove, que permeti desenvolupar el camp d'activitats per a la joventut de cara a la millora de les seves condicions i possibilitats, tenint en consideració que l'esmentat Pla ha d'incloure una actuació integrada de les conselleries i les directrius actualitzades del paper que ha de complir la joventut en una societat en constant formació i actualització.

D'aquelles pluges del novembre del 1987 van venir, el mes d'abril, unes altres conclusions. Quina havia d'esser, idò, una política de joventut formulada en un Pla Balears Jove? Doncs, tot allò que afecti els joves; en ésser molt i divers, no és globalitzar-la en un sol organisme administratiu, no és la política de la Direcció General de Joventut, tota sola, sinó que és responsabilitat del Govern en el seu conjunt.

Des de la Direcció General de Joventut, creim nosaltres que s'haurien d'aglutinar i cohesionar l'actuació de diferents departaments en temes relacionats amb la joventut i, en conseqüència, la Direcció General de Joventut, i començam a interpel·lar i a demanar, participa realment en diverses comissions bilaterals o multilaterals i en òrgans de gestió, consells rectors o consells assessors d'organismes del Govern de les Illes Balears que tinguin incidència en els joves? quins?

Manté contactes bilaterals amb altres direccions generals per tal de dinamitzar les seves actuacions cap als joves? Dinamitza les reunions dels diferents departaments per tal de millorar la coordinació entre les diverses actuacions sectorials en benefici dels joves? Quines actuacions? En matèria d'ocupació juvenil, de política d'habitatge, d'integració dels joves, de promoció cultural, de seguretat vial, de formació de responsables i animadors socio-culturals, de promoció integral a poblacions rurals, barriades urbanes?

Nosaltres tenim aquí allò que el Govern de les Illes Balears, el mateix govern que actualment té la responsabilitat executiva a aquesta comunitat autònoma, el Pla anomenat Balears Jove; entre els objectius que aquell Pla formulava hi havia el de facilitar la participació del jove en la vida social per tal que pugui integrar-s'hi sense haver de rebutjar els seus principis i les seves ideologies.

Es quedin, per favor, Srs. i Sres. Diputats, amb aquest objectiu: participació sense haver de rebutjar els seus principis i les seves ideologies, és a dir, obertura democràtica.

En segon lloc, afavorir l'associacionisme juvenil per tal d'iniciar els joves dins el món de les institucions democràtiques i fomentar així els principis del no autoritarisme, la llibertat i la creativitat; em plau subratllar aquestes tres idees: no autoritarisme, llibertat, creativitat, dins unes institucions democràtiques; després veuran perquè ho dic.

En tercer lloc es preveia actuar sobre la marginació i fomentar la solidaritat entre els joves i la societat, donar suport a la creació cultural, informar i orientar, etc. Venien, aleshores, les actuacions més concretes i en política integral es demanava afavorir la col·laboració entre les diverses administracions: central, autonòmica, consells insulars i ajuntaments.

Interpel·lam: quin és el capteniment? quina és la voluntat i què s'ha fet fins ara en aquesta matèria coordinada amb col·laboració? Perquè tenim, Sr. Conseller, una resposta seva en relació amb les reunions que hem mantingut a efectes de coordinar la política juvenil i aquestes reunions, que tenen lloc a diversos ajuntaments, ho són més tost per qüestions molt puntuals, per actuacions de caràcter concretíssim, exposicions, intercanvis i algunes coses més però de poca rellevància; notam a faltar una manca de visió globalitzada, integral, de política de joventut, que és la gran assignatura pendent com veurà.

Quant a dotació d'equipaments, en aquest Pla quadriennal se'ns deia que d'aquí quatre anys cada poble ha de comptar amb un centre juvenil; realment es pot dir que aquest objectiu hagi estat complert, que s'hagi complert? Quants pobles, a les nostres illes, manquen encara d'aquest tipus d'instal·lacions, d'equipaments? Vostès tenen l'obligació d'explicar quina execució han fet del Pla quadriennal, però sobretot, també, de constatar les deficiències i avançar cap a solucions.

Quant a assessoria juvenil, és cert, han obert oficines; per a nosaltres hi ha un punt importantíssim a respondre que és el del departament jurídic, el qual havia d'ajudar, havia d'afavorir els joves; per exemple, tenir al l'abast tota la infraestructura jurídica per muntar cooperatives o per accedir al treball associat, o per, senzillament, tenir iniciatives socials, entre elles l'assessorament jurídic en matèria d'objecció de consciència.

És curiós, però al Pla d'Habitatge, es feia referència a la creació d'una residència per a joves; han passat cinc anys, d'aleshores ençà, i es parla encara que aviat tendrem una residència per als joves. Però, sobretot, nosaltres ens referim especialment als convenis amb l'Institut Balear de l'Habitatge, què s'ha fet en aquest camp? No faré embolics però ja veu com queda plantejat el balanç del Pla quadriennal i la necessitat que hi ha de continuar i de millorar, sobretot, una política de joventut integrada.

Com que he dit, m'he referit a la qüestió de no autoritarisme, de llibertat, de participació democràtica, no puc passar, no puc defugir qüestions tan greus com les que s'han produït dins l'Institut Balear de Serveis a la Joventut. Vostè no pot ignorar actuacions seves o de la seva responsabilitat que han acabat amb cessaments de persones que comptaven amb l'estaló d'entitats, que han acabat amb el cessament d'un gestor o d'un gerent de l'Institut Balear de Serveis, però vostè haurà de comparèixer en aquesta Cambra per explicar aquests extrems.

Nosaltres insistim que una política de joventut està absolutament barallada amb el que han vingut fent recentment; resulta insultant i esment textualment un informe de la 12ª Assemblea Ordinària del Consell de la Joventut de les Illes Balears, resulta insultant que a un país, suposadament democràtic, on la base del poder es troba en el dret dels seus habitants, on en el tema juvenil les entitats conformen un teixit suficientment important a l'hora d'exigir, no ja polítiques de joventut, la qual cosa sembla una utopia, a excepció de determinats tècnics que netegen la cara a l'Administració, sinó a l'hora d'exigir uns mínims d'educació, seriositat i ètica professional, i subratllen aquest fet, on, en definitiva, es manté el diàleg com a via de resolució de conflictes.

Aquests dèficits importantíssims constatats, aquest clientelisme i amiguisme palesament demostrat dins l'àrea de l'Institut Balear de la Joventut, de Serveis a la Joventut, converteix la idea que es tenen les autoritats d'aquesta matèria en una mena de convertir el Consell de la Joventut en un espai de guarderia per als joves associats, tal com ells diuen, i no és açò, Sr. Conseller, no és açò; quelcom fa olor de podrit a Dinamarca, deia Marcel, el soldat de Hamlet; que no li puguin aplicar, Sr. Conseller, aquesta idea, aquesta frase, també a la seva àrea.

És per açò que hem d'exigir que s'incrementin les possibilitats dels joves ...

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Casanovas, li prec que vagi acabant; ha superat el seu temps.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Perdó, no havia vist el llum vermell, ara mateix acab. Li exigim una resposta satisfactòria, Sr. Conseller, per a una política nova en matèria de joventut, una política capaç de desenterrar totes les potencialitats que hi ha encara a les Illes Balears amb aquest món i, per favor, no reproduir els models dels adults en la política de joventut perquè, a la vista del que hem pogut constatar aquests dies, és un model realment impresentable.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Conseller Sr. Gilet.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA
(Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Sr. López i Casanovas, en primer lloc i amb humilitat, he de reconèixer que som incapaç, no ja de produir sinó de reproduir la definició, des d'un caire econòmic, que ha fet no sé qui i que vostè ens ha llegit; de qualsevol manera li puc manifestar que estic molt enfora dels conceptes expressats en aquesta definició i que entenc que el jove, en certa manera o per dir-ho d'una forma absoluta, reproduint en Disoari, els joves d'una nació són els dipositaris de la seva posteritat.

Jo per endavant li he de dir que no faig comptes contestar en aquest Ple a cap referència que vostè ha fet a la "problemàtica" de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut; com vostè mateix ha dit hi ha una compareixença sol·licitada pel seu grup, que crec que està assenyalada per a la setmana que ve o a punt d'assenyalar-se, en el seu cas, i en aquesta compareixença, el conseller que li parla donarà totes les explicacions que el seu grup pugui demanar i em permeti dir-li que qualcuna més, fins i tot, que no han estat demanades, perquè entenc que el seu grup el que vol és la màxima, total, íntegra i completa informació; als fins i efectes que no es produeixin interlinealitzacions ni males interpretacions, ni acusacions d'autoritarismes inexistents, sinó que resplendeixi al cent per cent és la veritat i així serà possible, entenc jo, en aquesta compareixença.

El que venim a discutir aquí és purament i simplement quina és la política juvenil que vol dur a terme aquest Govern. He de dir, per començar, que no és possible en certa manera establir grans diferències entre la política duita a terme des de l'any 1983 fins a aquesta legislatura, essent així que, en gran mesura, i ho hem pogut experimentar els diferents grups polítics, uns més i uns menys, entenem que la política d'aquest Govern, tant d'aquesta legislatura, ho serà, com de les passades, ha estat

considerada capdavantera dins el que és l'entrunyellat de comportaments polítics de les diferents comunitats autònomes.

Evidentment, el que propugnam dins aquesta política juvenil és un projecte que es fonamenti en diferents qüestions o principis.

En primer lloc l'enfortiment de la societat civil. En segon lloc la recuperació, si ve al cas, dels valors democràtics de la societat i la promoció de les condicions de llibertat i d'igualtat entre tots els ciutadans o tots els individus.

La creença és que la societat és capaç d'organitzar-se per ella mateixa i per aquí, per tant, propugnam una societat allà on el jove tengui el seu just protagonisme, una societat que recuperi la confiança en ella mateixa, una societat, en definitiva, més lliure, més dinàmica, més creadora, més justa i més solidària en matèria de joventut i amb participació de la joventut.

Propiciam en aquest cas i a partir d'aquí una actuació conjunta de caràcter interdepartamental que permeti abordar la problemàtica juvenil des d'una visió global i que faciliti l'acció conjunta de les distintes àrees de govern, i al mateix temps la creació i consolidació de canals d'integració social que permetin un desenvolupament personal i a la vegada ajudin a millorar les condicions de vida dels joves de les nostres Illes Balears.

Entenem que per dur a terme aquests grans objectius la Direcció General ha d'executar unes línies i projectes com són el desenvolupament d'una política de cooperació institucional, tant a nivell d'Administració central com a nivell de cooperació interdepartamental del Govern, com de les corporacions locals.

Avui matí mateix, i és per casualitat, s'ha signat en base a aquest esperit de cooperació amb l'Administració central un conveni amb l'Institut Nacional de la Joventut als fins i efectes de facilitar precisament aquests intercanvis entre els joves de les distintes comunitats.

Apart o afegint, establim una política de compromís amb el poble balear, amb el país balear, una política de compromís amb una identitat, les Illes Balears, arrelada al foment de la consciència de poble, de la solidaritat i de la convivència i del coneixement entre tots els joves de les Illes; un compromís que està implícit a qualsevol de les activitats programades per la Direcció General de la Joventut, que desenvolupa aspectes tan importants com el coneixement de la nostra diversitat interinsular, la llengua, les costums, la natura o la cultura de la nostra comunitat, de cara al jove; una política de serveis.

A l'hora de continuar definint aquestes línies generals no podem oblidar la tasca realitzada aquests anys darrers d'estructuració dels serveis, que fan possible aportar els recursos i condicions necessàries per a la informació, difusió i accés dels joves a les diferents possibilitats que l'envolten. Una política que pretén consolidar els serveis creats els darrers anys i crear aquells que serveixin per suplir les mancances actuals; en aquest sentit la política ha de continuar amb l'enfortiment no només del serveis creats sinó dels que es puguin crear, com Ràdio Jove, les oficines d'informació, els programes d'activitats infantils i juvenils, la creació de nous serveis com puguin ésser les assessories jurídiques ampliades o els programes d'integració de menors problemàtics.

Però tot això entenem que, essent important, necessita forçosament de l'element més important, i valgui la redundància, que és el jove. Entenem que una política de participació ha d'estar basada en facilitar la creació i consolidació del Consell de Joventut i el foment de l'associacionisme juvenil, com a canals fonamentals de participació dels joves a la vida social. Una participació que té en la dinamització juvenil una de les àrees prioritàries d'actuació.

Donam suport a la creació de noves associacions, i aquesta acció es desenvolupa des d'una visió oberta de les noves formes d'associacionisme, assessorant els grups de joves sobre les distintes possibilitats i recursos de què disposen, quant a la constitució, organització i mitjans. La col·laboració i potenciació del Consell de Joventut, després d'aquests anys de vida del Consell de Joventut o del Consell de Joventut i del Consell de Joventut de les Illes Balears, creim que s'ha de mantenir i potenciar la participació d'aquests òrgans de representació dels joves a tots els àmbits de l'Administració, que es faciliti cada vegada més que la seva opinió sigui escoltada a l'hora de prendre mesures que afectin el camp de la joventut.

I en aquest sentit cal manifestar, insistir i reconèixer, si ve al cas, que és necessari potenciar el paper de la Comissió Interdepartamental de la Joventut i estudiar altres mesures que facin possible aquest objectiu.

I encara que sigui de passada, és necessari parlar d'una política no intervencionista, perquè entenem que una conseqüència de la política de cooperació que abans s'ha exposat, se centra a definir les funcions de la Direcció General que són purament i simplement, en un caire resumit, facilitar l'acció de les entitats i dels organismes juvenils, regular els marcs legals sobre joventut a l'àmbit de la nostra comunitat, intervenir en aquells camps que li siguin propis o en aquells que no estiguin coberts per altres institucions, promoure, potenciar i incentivar la creació i innovació del projectes juvenils i millorar els canals d'informació per acostar l'Administració al jove.

Tot això, i per no continuar allargant, representa en el fons un compromís, una política de compromís social; aquí ve tota la part que afecti la facilitació per efectuar la prestació social substitutòria del servei militar a la nostra comunitat, i un compromís també amb Europa de cara a l'obertura dels nostres joves i dels joves dels altres estats o de les altres nacions més enllà dels Pirineus, més enllà de la nostra comunitat, que puguin també conèixer l'abast i les circumstàncies que envolten la nostra comunitat.

Entenem que, en certa manera i deixant de banda, naturalment, el que he manifestat abans, aquesta és la política que volem dur a terme, que és continuïtat i perfeccionament al mateix temps i, per què no dir-ho, reconeixement dels errors o faltes que s'hagin pogut cometre; vostè, i faig referència específicament a la comissió interdepartamental, m'ha fet referència als temes d'informació juvenil, jo li he de dir que les oficines juvenils, l'any 1986 eren tres, l'any 1992 són tretze, no totes són, naturalment, de la comunitat autònoma, s'han obert de noves per convenis amb els ajuntaments i això significa, en el fons, una incentivació de la responsabilitat que he dit abans

quant a col·laboració interinstitucional i d'altra banda, em pareix que, i estic convençut quant a objecció de consciència, se li ha transmès una resposta summament aclaridora sota la meua opinió, que m'exonera, que m'allibera de fer referència a la seva menció en aquest tema.

Quant a la política de joventut de cara a l'habitatge li he de manifestar que el nou decret d'habitatges de protecció oficial, anomenades abans habitatges V.P.O., hi ha una referència específica al destí de cara als joves que, a incidència i a petició de la conselleria i acceptat per part de la Conselleria d'Obres Públiques, responsable de la política - d'habitatge ...

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA
(Francesc Gilet i Girart):

Jo desitjaria que s'hagués entès de forma clara i amb rapidesa quina és la voluntat del Govern i de la conselleria i, concretament, de la Direcció General de Joventut, de cara a una estructuració de la política juvenil, que reconeixem els possibles errors que haguem comesos però que estam summament esperançats pel passat i pel futur. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari MIXT ... , no hi ha fixació de posicions; pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Moll i Marquès.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, el Grup Parlamentari PSM i EEM l'ha interpel·lat sobre la seva política de joventut i jo ja em temia que la meua argumentació aniria molt en la línia que havia de fer necessàriament el portaveu d'aquest Grup Parlamentari, però en qualsevol cas, vull dir, coincidiré bastant amb el que ell ha dit i, en qualsevol cas, he de dir abans de tot que cada vegada que es planteja una interpel·lació, la pregunta que jo em faig sempre és la mateixa: però bé, aquests senyors en tenen de política, sigui del tema que sigui, en aquest cas en el tema de la joventut o van a allò que salta i a tapar forats a la bona de Déu?

Crec que aquesta pregunta ja l'he feta amb motiu d'altres interpel·lacions i l'he de repetir ara, i l'he de repetir sobretot després d'haver escoltat la seva intervenció, Sr. Gilet, perquè vostè ha de reconèixer que ha fet paraules molt grandiloqüents de societats justes i solidàries, etc., un vocabulari molt socialista, per cert; però concretar quina política de joventut tenen vostès, he de reconèixer que jo no he estat capaç de deduir-ho de les seves paraules.

De tota manera li he de reconèixer, en aquest cas, uns certs atenuants perquè crec que no és fàcil definir una política específica en joventut; en definitiva, els joves tenen els mateixos problemes que la resta de la societat, incrementats per la

dificultat que suposa el fet d'ésser joves i d'ésser inexperts, de no tenir experiència, etc.; però és possible fer una política i definir una política de joventut, és necessari fer tota una sèrie d'actuacions sectorials, com ha esmentat ja el Sr. López i Casasnovas, i les repetiré: promoció cultural, professional i educacional dels joves, inserció en el món laboral i en diré una altra que no ha dit ell, però que a mi em sembla molt important, les relacions intergeneracionals, les relacions del jove amb el món adult; ell encara no és pare de família, si no vaig equivocat, jo ja som avi i, per tant, conec aquest problema una mica més que ell.

El problema de l'habitatge, que també és gravíssim per als joves i, naturalment també, esplai, esport i associacionisme però no només això, que és el que vostès fan.

Totes aquestes actuacions configurarien una política de joventut, que hauria d'ésser necessàriament una política interdepartamental, cosa que de passada justificaria l'adscripció d'aquesta Direcció General de Joventut a la Conselleria Adjunta a Presidència; però si vostè mateix és el primer que ens acaba de reconèixer que és necessari potenciar aquesta comissió interdepartamental, l'existència de la qual és pràcticament desconeguda, pels seus fets, almanco.

És evident que ens hem de demanar si la gestió de la Direcció General de la Joventut respon a aquesta adscripció a la Conselleria Adjunta a Presidència, si l'actuació que assumeix la Conselleria Adjunta a Presidència és de coordinació d'accions dels diferents departaments que s'haurien de veure implicats dins la política juvenil, d'acord amb les necessitats que he esmentat abans.

Jo crec que és obvi, que és evident, que no és així, que no hi ha, vostè ho ha reconegut, aquesta coordinació entre les diverses conselleries, i vostès, amb la seva habitual, vostè Sr. Gilet concretament, amb la seva habitual sinceritat, serà ben capaç de dir-nos que no hi ha tal coordinació perquè no hi ha accions a coordinar, però precisament això és la nostra queixa; no hi ha accions a coordinar perquè vostès no han sabut o no han volgut articular una política juvenil global que, lògicament, l'hauria de definir la conselleria titular del departament i l'hauria d'executar la Direcció General de la Joventut.

En lloc d'això sembla que qui executa és el Director General d'Interior, que executa quasi quasi a vegades amb un sentit militar, i no sé si aquesta assumpció de funcions es deu a la incompetència, com diuen Noves Generacions del PP, no ho dic jo, la incompetència de la directora general o per inexperiència de la directora general, que es deixaria trepitjar el terreny pel Sr. Roig; dic que no ho sé perquè no tenc el gust de conèixer-la políticament, ja sé qui és la persona, això ja ho sé, però políticament no la conec, a la directora general, i crec que això podria ésser ja prou significatiu.

En lloc d'una política global vostès fan simples *divertimentos*: campaments d'estiu, campanyes Pista d'Aventura, carnet jove, etc.; realment vostès creuen, i aquesta és una pregunta que jo afegiria a les que ha fet el Sr. López, que això és la política juvenil que necessiten els nostres joves? aquesta és la política juvenil que s'ha de fer des del Govern? I tot això gestionat per un pompós, o només això, més ben dit, Institut Balear de Serveis a la Joventut que, si jutjam per les

dificultats que ha tengut aquests dies passats amb les seves relacions amb el Consell de la Joventut de les Illes Balears, ni tan sols serveix per fomentar, fomentar dic l'associacionisme juvenil, sinó que el que intenta és controlar les associacions juvenils, que és una cosa ben diferent.

Diferent i, si em permet, Sr. Gilet, li diré que inviable, i crec que vostè mateix n'és conscient si jutjam per la seva reacció nerviosa, reveladora de la seva visió dels joves, jo no li demanaré que em digui que entén per jove, però vaja, crec que és prou clar el que vostè entén per jove quan va dir que les exigències del Consell de la Joventut eren un joc d'infants. Jo li vull donar un bon consell, Sr. Gilet, no posi un circ perquè li creixeran els nans o si ho vol en castellà *no ponga un circo porque le creceran los enanos*, i ho dic perquè el telegrama de convocatòria del Consell, al Consell de la Joventut anava escrit en castellà.

Efectivament, crec que de la situació de l'institut n'hem de parlar, en debat les mocions i a la seva compareixença.

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, té el temps esgotat.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

Acab per dir que avui no tenim més remei que constatar, arrel de la seva intervenció, que no tenen política de joventut i em tem que no saben ni que és això. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Moll. Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. Marí i Ferrer.

EL SR. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La meua intervenció, després d'haver escoltat als representants dels diferents grups parlamentaris i a l'Hble. Sr. Conseller Gilet, és de no donar suport a aquesta interpel·lació que estam debatent i felicitar la línia d'actuació del Govern en aquest tema, perquè creim que són més que palpables els esforços que s'estan fent i la política encertada que s'està seguint. I amb l'única cosa que podem estar d'acord tots, és que per molt que es faci mai serà de sobra. Per tot això, el nostre grup creu que amb aquestes actuacions, implicant totes les àrees de govern, totes les administracions locals i autonòmiques, aconseguirem reduir la problemàtica juvenil actual i que no l'anomenaré perquè ja ho han fet tots, el Sr. Conseller i els diputats que m'han precedit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Per al torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Quan escoltàvem atentament les intervencions de fixació de posició dels dos grups que han tengut l'amabilitat d'intervenir, escoltant la de Partit Popular

què no donaria suport, ens pensàvem que no donaria suport a l'absència de política en matèria de joventut del Govern de les Illes Balears, perquè avui no donam suport a res; avui el que venim a fer és constatar una situació. Esper que puguin donar suport a les propostes de resolució que presentarem d'aquí a dues setmanes.

De tota manera constatom, i amb açò coincidim amb el Grup SOCIALISTA, una preocupant política de joventut; no diré absència de política de joventut, perquè som conscient que el model que vostès apliquen com a política de joventut és un reflex de la política que vostès tenen a nivell general en aquesta comunitat autònoma, és a dir, una política descoordinada, una política sectorial en funció dels interessos o de les actuacions que es mouen darrera cadascuna de les conselleries; una mala política de govern. I em permeti dir-li, Sr. Conseller, que Disraeli deia que els joves eren dipositaris del futur, però el futur que els joves de les Illes Balears volen, necessiten, i alguns treballen per aconseguir-lo, no va amb el mateix sentit de la història que vostès volen impulsar.

No fa vostè cap intenció de contestar a qüestions fonamentals de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut. Però, de fet, quan vostè anuncia una política capdavantera d'enfortiment de la societat civil, d'envigoriment de la democràcia i de recuperació de la confiança, aquestes paraules, com un *boomerang*, se li tornen contra vostè. Precisament és a les quinze associacions juvenils que donen suport a l'escrit que li va dirigir el President del Consell de la Joventut allò que l'hauria de preocupar. En aquest escrit demanaven, reiteraven, perquè el primer el va firmar Aina Mª Calvo i es dirigia al Gerent de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut i demanava llum, claredat, sobre el personal contractat fixo-discontinu, els sistemes de convocatòria seguits, els sistemes d'oposicions, les contractacions de personal eventual, la situació econòmica, etc. I el silenci ha estat la resposta més eloqüent.

Però, si no n'hi ha prou amb aquest escrit, que d'altra banda el gerent, que a la vegada era el Secretari General de Noves Generacions, ja ha estat cessat o ha dimitit, és a dir, ja no és al front de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut, ara, per si no n'hi havia prou, és el Consell de la Joventut de les Illes Balears l'organisme que vostè anuncia avui que vol potenciar des de la participació. Nosaltres li demanam que ho faci des de la participació sense clientelismes ni amiguís polítics, des del més escrupolós respecte al pluralisme democràtic i, sobretot, amb una visió generosa de la política, és a dir, amb actuacions que parteixin de la informació i permetin el contrast d'opinions. Que l'experiència primera dels joves que s'atraquen a la política no sigui tant frustrant com la que hem trobat al mur de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut. I que la política de joventut en aquesta comunitat autònoma, si em permet el Sr. Moll, no sigui de *divertimento*, que hi hagi un poc més de *vibrato*, que hi hagi, sobretot, una vibració suficient per arribar a l'*allegro molto vivace*.

Sr. Conseller. En les seves mans hi ha part de la responsabilitat, però no tota, perquè el que esperam aquí com assignatura pendent d'una vegada, és una política interdepartamental en matèria de joventut. Si no feim açò, no hi haurà política de joventut, almenys rigorosament plantejada, en aquesta comunitat autònoma. I sí que hi haurà seguiment d'actuacions puntuals de temps de lleure, que açò és una política

que ens fa olor de resclús de temps enrere, d'un temps on la democràcia encara no s'instal·lava en aquest país. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, per al torn de contrarèplica, el Conseller Sr. Gilet.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Molt breument, i seguint el to dels diferents membres que han intervingut, els representants dels grups parlamentaris que han intervingut, jo en primer lloc he de demanar disculpes per aquest vocabulari socialista que li puc assegurar, Sr. Moll, que no ha estat intencionat ni, per descomptat, apropiatori de la seva propietat intel·lectual. Li deman disculpes i em permeti que el retiri; li reiter que procuraré no tornar-ho a fer.

D'altra banda, em permeti també que l'organigrama del Govern és una responsabilitat del President del Govern; conseqüentment ell ho ha entès així des de l'any 1987 i ha continuat amb aquesta política, i ell serà el que haurà de decidir de no continuar o de mantenir-la com ha fet fins ara.

Les relacions entre les direccions generals de la Conselleria Adjunta a la Presidència són responsabilitat, en la seva coordinació, del conseller; jo li agraeix la seva preocupació per aquesta responsabilitat, però no se'n preocupi gaire, tampoc no fa falta dedicar molt de temps a aquestes relacions entre els distints departaments o àrees de la Conselleria Adjunta a la Presidència que estan al seu lloc i que actuen personalment i políticament com han d'actuar. Conseqüentment, ho deixarem també de banda.

I entram al que seria el contrapunt d'aquest *allegro molto vivace*, encara que jo crec que és un *allegro ma non troppo*, l'Institut Balear de Serveis a la Joventut. Jo entenia que era una interpel·lació sobre política juvenil, que s'havien repartit les feines el PSM i EEM, que la interpel·lació sobre política juvenil és de finals de novembre de l'any passat, que estava per tant absolutament deslligat, almanco en el temps i en les circumstàncies, amb uns fets més recents; començaren a principis de gener, encara que tenen una certa relació amb el mes d'octubre, sense cap dubte; ara, no entenia que estassin interrelacionats interpel·lació-compareixença. De qualsevol manera he de reiterar que lament enormement que, potser per una carència d'informació que li facilitaré en el seu moment, s'hagin utilitzat expressions que no corresponen de cap de les maneres amb l'actuació d'aquest conseller.

I a títol purament indicatiu li he de dir que aquest conseller, bé en castellà bé en mallorquí, no ho record, va enviar un escrit, una convocatòria, al President del Consell de la Joventut de les Illes Balears al qual he de dir que personalment no conec, malgrat que ja fa quasi tres mesos que ha pres possessió de la presidència, citant-lo a una reunió per intentar establir un diàleg correcte i ajustat a les diferents postures i posicions; pareix que no va ésser possible, que hi havia d'haver una decisió prèvia per comparèixer o per contestar amb una assistència a la petició del Conseller Adjunt a la Presidència del Govern Balear, hi havia d'haver una intervenció de la comissió permanent, i

conseqüentment no era possible o no seria possible si no es produís d'una altra manera.

Jo he de dir per acabar que, efectivament, entenc, i així ho he manifestat, que és necessària una potenciació de la comissió interdepartamental i des d'aquest moment, estic segur que a més vostès ho faran, ja els puc anunciar que si qualche punt de la resolució de la subsegüent moció duu aquest aspecte, li diré que sí, perquè reconec que s'ha de fer i que no ho hem fet en la mesura que és necessari. D'altra banda, li he de manifestar també que sí, que efectivament hi ha quinze associacions que han dit la seva; jo crec que moltes d'elles no amb la informació correcta o completa, no vull pensar que malintencionadament per descomptat, però que n'hi ha dues-centes cinquanta-cinc. Que jo vull actuar i entenc que he d'actuar perquè és la meua obligació constitucional, des d'un punt de vista i des d'un camp i nivell democràtic; què així ho vull fer, així ho he fet i així ho seguiré fent, però cadascú al seu lloc; democràcia per al que parla, democràcia per al que escolta i viceversa. I que el pluralisme també estam d'acord que s'ha de respectar i que s'ha de generar i que ha de sortir d'uns nivells d'informació el més ajustats a la realitat possible; i així serà, si Déu ho vol, a fins i efectes de la futura compareixença allà on realment podrem parlar del que vostè volia parlar, Sr. López Casanovas, crec que aprofitant les circumstàncies temporals, és a dir, de l'Institut Balear de Serveis a la Joventut i la seva política de personal.

En aquesta compareixença ens veurem, i contestarem i donarem les explicacions que facin falta. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.2.- INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 163/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A POLÍTICA D'ARQUEOLOGIA.

I passam a la següent interpel·lació, que és la 163/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política d'arqueologia. Té la paraula en nom del grup interpel·lant el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El tema de l'arqueologia per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, jo el voldria centrar dins la visió establerta per la Constitució Espanyola i per l'Estatut d'Autonomia, que fixen una sèrie de mandats imperatius en relació a la protecció del patrimoni cultural, l'obligació de fer partícips als ciutadans d'aquest patrimoni i, fins i tot, d'enriquir-lo de cara a les futures generacions.

L'arqueologia és un concepte extremadament ampli; podríem dir que és, senzillament, no sabia ésser més precís, la ciència de les coses antigues. Estam acostumats a considerar arqueologia concepte com l'època talaiòtica o l'època romana, per tant, talaiots, navetes, enterraments púnics, calçades romanes, etc., tot això ens pareix una cosa relacionada, vinculada a l'arqueologia. Però en els temps actuals hi ha hagut

tota una sèrie de noves investigacions que fan evident que s'ha de considerar l'arqueologia com una cosa molt més àmplia i el concepte, per exemple, d'arqueologia medieval s'ha introduït, arqueologia de l'època musulmana també i, darrerament, fins i tot, ja s'està manejant el concepte d'arqueologia industrial.

Per tant, una vegada que les coses que han complert una funció cultural, emblemàtica, tècnica, etc., l'han perdut, es converteixen en material traspassat i cauen pròpiament dins el concepte de l'arqueologia, i per tant, avui podem dir, per exemple, posaré un cas que serà evident per a tothom, que aquesta gran central elèctrica que va funcionar a la vora del Port d'Alcúdia, la central que avui està en desús, és un gran monument de l'arqueologia industrial de Mallorca, tot i que no té més que unes poques desenes d'anys.

La Constitució espanyola és molt clara quant a l'obligació que tenen els poders públics de promoure l'accés a la cultura, article 44, de promoure també la ciència i la investigació, article 44.2, també estableix que garantiran la conservació i promouran l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i lingüístic, article 46, article que, recordem-ho, fins i tot estableix que una llei penal sancionarà els atemptats contra aquest patrimoni, i aquí ja podríem començar a fer certes ironies perquè tots vostès recorden, i si no recorden els informarem ara mateix, que amb motiu d'una destrucció d'aquests elements que es va produir concretament a l'illa d'Eivissa, no tan sols no hi va haver voluntat sancionadora, sinó que les gestions de la Conselleria de Cultura de, en aquells moments, el Sr. Gilet, va ésser fer passes perquè rebaixassin la sanció als destructors del patrimoni. En prengui nota, Sr. MARÍ, perquè vostè ho recorda millor que jo.

Estatut d'Autonomia. L'any 1983, l'article 9 recull els principis institucionals i estableix que les institucions d'autogovern promouran l'accés a la vida cultural. I què passa? Ja tenim els grans principis, Constitució i Estatut, però també tenim una cosa important com els principis, tenim les competències en les nostres mans. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears no pot presentar excuses competencials per no actuar en aquesta matèria. L'article 10.19, competència excloussiva sobre museus de titularitat no estatal; competència exclusiva -article 10.20- sobre patrimoni monumental; competències d'execució amb el museus, que són els que tenim, de titularitat estatal; i article 13, protecció i foment de la cultura autòctona, competència exclusiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant, la Constitució estableix mandats imperatius, els recull l'Estatut i tenim pràcticament totes les competències que vulguem. Ara bé, tenir competències no vol dir que hi hagi voluntat d'actuació ni que es vulguin destinar recursos a aquestes actuacions en matèria de conservar el patrimoni arqueològic de les Illes Balears. Recordem, és una pràctica que m'agrada fer, vostès ho saben, que m'agrada rellegir els discursos del Sr. Cañellas, tot i que no crec que siguin cap document literari de primer ordre, però en tot cas, com a declaració d'intencions per sortir del pas, per fer la cerimònia de demanar ésser votat en aquesta Cambra del 1983, 1987 i 1991, m'agrada molt recordar-ho perquè després d'aquestes paraules no hi ha hagut fets. I en el cas de l'arqueologia els diré més, no hi va haver cap referència, no hi va haver paraules el 1983, a l'hora d'un discurs que va tenir unes connotacions ideològiques, etc., però que es va oblidar olímpicament que hi havia una

Constitució i hi havia un Estatut que establien unes disposicions, que la labor de govern que havia de dur a terme el Sr. Cañellas, candidat en aquell moment a la Presidència de la comunitat autònoma, però que va ignorar totalment.

El 1987, després de quatre anys d'anades i vengudes, de crisis molt fortes, sí que hi va haver una miqueta de sensibilitat; es tenia en perspectiva un canvi i l'ocupació de la futura Conselleria de Cultura per part d'un membre nou, la Sra. Maria Antònia Munar, i hem d'atribuir que el Sr. Gabriel Cañellas, candidat el 1987 una altra vegada a la Presidència de la Comunitat Autònoma, va recollir algunes suggerències, no moltes, que se li varen passar i va integrar al seu discurs en matèria d'arqueologia. Ens va dir que tendria una atenció preferent a l'arqueologia terrestre i submarina, que constitueix un patrimoni de valor incalculable, que s'elaboraria un programa especial per inventariar i catalogar tots els béns que s'obtinguin per aquestes campanyes arqueològiques i, això sí, i aquí ja és més preocupant, segons les disponibilitats econòmiques que tinguem. I clar, hi va haver algunes intencions però hi va haver molt poc pressupost i, evidentment, el patrimoni va quedar molt poc protegit.

Arriba el 1991. El discurs famós del Sr. Cañellas, convertit en una espècie de fort estàndard de l'europeisme, manejant el concepte de l'eix carolingi i, francament, no importava anar d'en Carlemany, hagués bastat que hagués fet una cosa més casolana i ens hagués dit què pensava fer en matèria d'arqueologia, perquè no va dedicar ni una sola paraula del seu discurs a aquesta matèria. I clar, amb calçador li varen posar el 1987, el 1991 hi havia majoria absoluta, - s'havia acabat la pel·lícula i ja no feia falta. Era millor un poc de turisme, un poc d'eix carolingi i tira per endavant.

I arribam al 1992. Se'ns presenta el pressupost de l'eix carolingi i aquest admirador d'en Carlemany rebaixa de 4.500 milions de pessetes a 3.000 el pressupost que li havia demanat la Sra. Consellera de Cultura, i que, per tant, europeus sí, però culturals molt poc. Tenim un pressupost, per tant, minvat, i sense pressupost es pot fer molt poca política. De les paraules als fets varen rebaixar, de la retòrica varen passar al pressupost, i la retòrica aquí es va acabar olímpicament.

L'arqueologia s'ha de protegir, en primer lloc, guardant bé les coses que tenim dipositades en els nostres museus. I què hi tenim? Què hi té la Sra. Consellera dels pressuposts de 1992? Hi té una sèrie de paraules, també; la culminació d'un projecte cultural en tres etapes, que s'ha de fer un inventari cultural i s'han d'executar els projectes. Però aquest Diputat, molt modestament, va als museus, veu com estan, repassa el pressupost i es troba que, per sostenir quatre museus a les Illes Balears, hi dediquen únicament 144 milions de pessetes. N'hi ha un, Sra. Consellera, en prengui nota, que faci el favor de tancar-lo perquè és una vertadera vergonya que ni és arqueologia, ni és cultura ni és res, que és el museu Krekovich. El dia que doni aquesta passa, tindrà plenament el nostre suport. No tiri onze milions i mig de pessetes amb una fantasmada kitch, que és una cosa del final del franquisme com el museu Krekovich. Així ja tendriem onze milions i mig de pessetes per destinar a finalitats més sèries.

Els museus seriosos són els que vostès varen heretar del centralisme, no n'han creat cap, no han creat cap museu. El

Museu de Mallorca, 61 milions de pessetes, 22 pel Museu de Menorca, 48 pel Museu Arqueològic d'Eivissa. En definitiva, amb aquests pressuposts tan limitats, just just poden obrir i tancar el museu, fer una mica de neteja i punt. Per tant, totes les declaracions d'intencions que trobam al pressupost que vostè ens va presentar, són literatura barata però que no té cap consistència, i a més, una literatura molt dolenta. No sé qui és que va redactar aquestes coses, però realment nosaltres no trobam el seu sentit. Com es pot dir que es vol preservar, conservar, protegir, transmetre a les generacions futures, el immobles i objectes mobles d'interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic? Aquesta gran literatura, a nosaltres ens és de difícil comprensió. No entenem com es pot parlar de patrimoni documental i bibliogràfic de les zones arqueològiques. No sabem exactament que són.

Però en fi, al marge de donar algunes puntualitzacions en matèria pressupostària que és molt insuficient, jo voldria donar una pinzellada a com està realment el tema de l'arqueologia exemplificat amb uns petits exemples. Arqueologia medieval; res de res; el concepte mateix ni el s'han plantejat; no hi ha cap inventari d'elements d'arqueologia medieval, no hi pot haver normativa de protecció. Arqueologia industrial; el mateix; ni tan sols s'han plantejat el concepte; s'han produït tota una sèrie de pèrdues de funció dels antics elements de la petita indústria que hi havia a les Illes Balears que ofereixen grans possibilitats, com s'ha plantejat el tema de la central d'Alcúdia de cara a convertir-la en un gran centre cultural, però que en matèria de disposicions sobre aquest patrimoni arqueològic no saben ni per on hi van.

Tenen els museus completament abandonats. Sense dotació pressupostària, amb un personal totalment insuficient i tenen una cosa que és realment impresentable: paralitzades les excavacions. Quina era l'excusa per no fer excavacions? Què primer s'havien de fer inventaris arqueològics? Però escolti, Sra. Consellera, que a Menorca ja fa un parell d'anys que es varen acabar els inventaris i no hi ha excavacions ni hi ha pressupost per fer-ne, ni hi ha programa per tirar tot això endavant, ni hi ha pressupost per publicar les conclusions que es derivarien d'aquesta labor d'excavació. L'excavació no és una cosa de cap de setmana ni d'estiu, és un programa sistemàtic. Estam parlant d'excavacions serioses. Hi ha coses que són excavacions d'urgència, excavacions de tipus bomber, que han de destruir unes determinades coses perquè s'ha de fer un edifici o s'ha de fer una autopista i aleshores si que es fa una cosa ràpida, però una excavació com a les Païsses d'Artà o Capocorb o els grans conjunts de l'època púnica d'Eivissa, això ha d'ésser objecte d'una planificació sistemàtica i de caràcter plurianual. I d'això vostès no tenen res de res. Menorca, per exemple, amb aproximadament uns 2.000 jaciments arqueològics, està completament paralitzada quant a actuacions d'excavació. I això que té l'inventari acabat, com el té també el cas d'Eivissa i Formentera.

Per tant, si no excavam, no enriqueim els museus, no podem investigar, i per tant tenim tot el procés de coneixement, de restauració i de divulgació del nostre gran patrimoni arqueològic realment paralitzat. Ens agradaria, Sra. Consellera, que en la seva intervenció desmentís aquestes afirmacions que mantenim d'una manera clara i rotunda, coneixem bé el tema, perquè creim que vostè pràctica, com acaba de dir, una política informativa agressiva, però darrera aquesta política de vendre

productes inexistents no hi ha absolutament res. Això sí, sap vendre molt bé una cosa que no existeix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula la Consellera Sra. Munar per un temps de deu minuts.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma. Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Realment Sr. Pons li puc desmentir totes i cada una de les seves manifestacions. Vostè podrà sortir a aquesta tribuna i podrà dir en totes i cada una de les ocasions que surti que ha revisat el discurs del President i què no ha trobat aquella matèria de la que vostè em parla dins el seu discurs. Jo li agraeix molt al President d'aquesta comunitat que no ens parli de tots i cada un dels temes que podria parlar de les diferents tretze conselleries, perquè realment seria un discurs interminable. Així que és lògic que en els discursos del President i en el darrer no hagi parlat d'aquest i és lògic que ho hagi trobat a un del 1987. Això no significa que no hi hagi una preocupació tant per presidència com per les diferents conselleries i per la meua en particular amb aquest tema que li asseguro que sí que hi és.

També treu cada vegada que surt en aquesta tribuna el tema de 4.500 milions que jo havia demanat i que només en te 3.000. Miri-ho d'una altra manera. Miri que quan vaig entrar fa quatre anys tenia un pressupost de 1.600 milions i que en aquests moments en tenc un de 3.000 i s'inverteixen els termes, és a dir, el govern ha tengut una preocupació pels temes cultural passant de 1.600 a 3.000. Per suposat que si tenguéssim més doblers podríem fer moltes més coses i jo estaria molt més satisfeta però, com li he dit en altres ocasions, els doblers sempre són finits.

Després té una mania persecutòria pel museu Krekovich. Jo no entraré si és bo o dolent. El que li dic és que hi ha uns convenis firmats i uns compromisos adquirits i que crec que el govern ha de complir aquells compromisos que un moment determinat va adquirir.

Pel que fa als museus, miri, és cert que els museus no estan de la manera que haurien d'estar, té tota la raó. Els museus haurien d'estar en millors condicions, però jo li asseguro que si aquesta comunitat autònoma hagués rebut els museus en perfecte estat de qui els tenia en aquell moment, que és el govern central, en aquests moments tendriem els museus en perfectes condicions perquè, amb el poc temps que fa que els tenim, no podrien estar tan malament com vostè em diu que estan. Així que no em doni la culpa a mi ni a aquest govern de coses que en aquest moment no tenim. Si des del govern central, des del seu govern Sr. Pons, no es fan les inversions necessàries perquè els museus estiguin en bones condicions, no pot ésser en cap moment culpa d'aquest govern ni culpa d'aquesta consellera.

I passarem ara a explicar-li quina és la política en matèria d'arqueologia de la meua consellera. I em sap greu pels altres diputats que no en tenen la culpa, però és realment llarga l'exposició perquè són moltes les coses que des de la consellera feim en matèria arqueològica. El programa de la Consellera de

Cultura, Educació i Esports en matèria d'arqueologia des de la incorporació d'aquest nou equip rector del departament se centra en el que és la protecció, la recuperació, la vigilància i la conservació del patrimoni arqueològic i la seva transmissió a les generacions futures. No sé si vostè comentava que no li agradava la literatura, però com veu ens reafirmem en aquelles expressions que li varem explicar en altres ocasions quan em demanava exactament el mateix.

El programa que s'emmarca dins la política de patrimoni històric-artístic es concreta en cinc grans objectius. Primer, inventari i catalogació del patrimoni arqueològic de les illes; dos, planificació d'una política de preservació i d'intervenció d'acord amb les prioritats fixades per l'equip tècnic responsable de l'estudi de redacció de la carta arqueològica; tres, vigilància i protecció del patrimoni arqueològic; quatre, elaboració de normativa legal; i cinc, campanyes de difusió i de conscienciació. Cada un d'aquests punts es desenvolupa de la manera següent: pel que fa a l'inventari-catalogació del patrimoni arqueològic, quan l'any 1987 varem assumir la responsabilitat de govern, constatarem que el principal problema de la nostra comunitat en matèria d'arqueologia era el de la manca d'un inventari arqueològic. L'únic existent aleshores era l'elaborat pel Sr. Mascaró Pasarius l'any 1967. Després de 20 anys era, varem creure, imprescindible assolir una revisió i una actualització d'aquest i, en conseqüència, elaborar una carta arqueològica que, a partir de les experiències obtingudes amb la investigació, fes possible comptar amb les descripcions tècniques adequades per poder planificar una actuació coordinada, efectiva i racional.

Així, durant la primera legislatura i tal com exposarem en el nostre programa polític presentat els anys 1987-1991, ens vérem obligats a iniciar una política exclusivament d'inventari i evitar un programa d'intervencions descoordinades. A més, i no menys important, existia la necessitat de comptar amb un catàleg que permetés oferir als ajuntaments i també als particulars, informació sobre el patrimoni arqueològic del seu terme municipal o de la seva propietat, informació que es reforçarà mitjançant la dotació al Servei de Patrimoni d'un pla d'informatització. Aquest ha estat ja aprovat per la comissió d'informàtica i està pendent d'adjudicació. Aquest pla permetrà coordinar la informació entre les diferents institucions al mateix temps que oferirà als investigadors i als usuaris en general una més àmplia informació.

El primer pas per dur endavant la carta arqueològica és el d'elaborar la fitxa arqueològica, per la qual cosa es constitueix una comissió encarregada de la seva redacció, formada pels directors dels museus illencs i per personal qualificat en la matèria. L'estudi de les diferents fitxes arqueològiques utilitzades arreu de l'estat espanyol i la consideració de les característiques pròpies de les illes, han donat com a resultat el model utilitzat en aquest moment just per la nostra comunitat.

En una segona fase, es procedeix a la realització de l'inventari i es convoca anualment un concurs públic, mitjançant el qual es contracten els equips tècnics que seran els responsables d'elaborar la carta arqueològica. Els equips han estat informats segons es preveu en el plec de prescripcions tècniques per a arqueòlegs i col·laboradors amb provada experiència en la matèria, que treballen sota la direcció i

supervisió dels diferents directors dels museus de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa.

Després de cinc anys de treballs ininterromputs, la situació és la següent: s'ha finalitzat la redacció de la carta arqueològica de Menorca, també s'ha finalitzat la d'Eivissa i Formentera i es preveu que la corresponent a Mallorca s'acabarà l'any 1994. A Mallorca, fins el moment, s'ha realitzat la carta arqueològica de 41 municipis que són els següents: l'any 1988, els de Capdepera, Sta. Margalida, Artà, Sant Llorenç, Maria de la Salut i Petra. A Menorca es va realitzar el d'Alaior, el del Mercadal i el de Migjorn. A Eivissa-Formentera, l'illa de Formentera i el de tota l'illa d'Eivissa.

L'any 1989, es va realitzar el d'Ariany, el de Muro, el de Costitx, el de Sa Pobla, el de Lloret, el de Llubí, el de Búger, el de Son Servera i el de Sineu. A Menorca, el de Maó, el del Castell, el de Sant Lluís, el de Ciutadella i el de Ferreries. A Eivissa el de Sant Joan de Labritja i el de Sta. Eulàlia del Riu.

L'any 1990 a Mallorca els de Sant Joan, Montuïri, Vilafranca, Santanyí i Felanitx. I a Eivissa el de Sant Antoni de Portmany i el de Sant Josep. L'any 1991, a Mallorca els de Porreres, Campos, Ses Salines, Manacor, Algaida, Sóller i Fornalutx. I l'any 1992 es tenen prevists a Mallorca els de Lluçmajor, Marratxí, Santa Eugènia, Sencelles, Sta. Maria, Consell, Binissalem, Alaró, Lloseta, Selva, Mancor, Campanet, Puigpunyent i Alcúdia.

Tot això segons vostè, Sr. Pons, significa no haver fet res en matèria d'arqueologia. Nosaltres no hi estam en absolut d'acord.

L'exhaustivitat dels treballs ve determinada per la minuciositat en què es duu a terme la prospecció del terreny, la investigació oral i documental prèvia, la datació dels jaciments segons els materials ceràmics recollits i la incorporació a la fitxa de les dades de propietat, administratives i legals i dels criteris d'actuació per assegurar la seva conservació i la seva protecció. Això juntament amb el fet de que - s'han localitzat un important nombre de jaciments nous, en relació als que es varen inventariar en el seu moment pel Sr. Mascaró Pasarius. Tot això fa que aquesta tasca iniciada sigui necessàriament duita a terme amb molta precaució per tal d'assegurar-ne els seus bons resultats. Resultats que una vegada enllestits els treballs serveixin pels fruits pels que s'iniciaren, que eren els de la investigació i el de poder comptar des de l'administració amb un inventari exhaustiu de patrimoni arqueològic que faci possible establir una intervenció eficaç en aquest camp, amb la seguretat de comptar amb una eina de coneixement exacte d'aquests béns patrimonials.

Així, i una vegada que aquest objectiu es troba perfectament encarrilat, volem reprendre la iniciativa d'elaborar la carta arqueològica submarina a les Illes Balears. Ja l'any 1990, i en previsió d'aquesta circumstància en el conveni signat entre el ministeri i la nostra comunitat autònoma per a la restauració del patrimoni històric espanyol, s'establí un acord sobre les actuacions del ministeri en matèria d'arqueologia a la nostra comunitat. Segons aquest, el Ministeri de Cultura i la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, establiren una via de col·laboració per procedir a la redacció de la carta arqueològica submarina. Així, i d'acord amb les previsions de l'esmentat conveni, es duu a terme la carta arqueològica submarina de les

Illes Balears. Dins la primera fase es realitzen les campanyes de prospecció subaquàtica i d'elaboració de la carta arqueològica de l'illa d'Eivissa, a càrrec del grup d'investigació de l'Institut de Conservació i Restauració del Ministeri de Cultura, amb la col·laboració del Centre Nacional d'Investigacions Arqueològiques Submarines de Cartagena.

L'any 1991, la campanya de prospecció es concretà en: prospecció geofísica de la zona de Sta. Eulàlia, que inclou l'illa de Tagomago i la zona de l'illot de Conillera; l'excavació horitzontal de l'ancoratge del Grum de la Sal; l'estudi i la documentació del peci del Grum de la Sal. En els treballs hi participaren més de vint arqueòlegs procedents de diferents instituts, juntament amb topògrafs, fotògrafs i submarinistes.

Pel que fa a l'any 1992, es duran endavant les prospeccions següents: prospecció geofísica de Cas Canar i finalitzar els treballs de documentació del peci del Grum de la Sal.

EL SR. PRESIDENT:

Li preg que vagi acabant, Sra. Consellera, que té el temps esgotat.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma. Antònia Munar i Riutort):

Em sap molt de greu, però és què hem fet tantes coses que m'és impossible resumir més del que ho estic fent i estic pel punt dos. Si li pareix li acabaré el punt dos i a la segona intervenció continuaré amb el què he fet.

La carta arqueològica de Menorca, doncs, una vegada presentada la memòria i el projecte realitzats per Alicia Roderó, podrà iniciar-se enguany d'acord amb les disponibilitats pressupostàries del Ministeri de Cultura. Per tal d'intensificar aquests treballs, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports ha posat en marxa el curs de formació d'arqueòlegs submarins, amb la finalitat de facilitar l'accés a aquesta activitat de tots els tècnics interessats. Aquests són dos dels punts que els he anunciat primerament; falten el tercer, quart i quint, i els annexes de cada un d'ells, però sens dubte el Sr. Pons em permetrà que després de la seva intervenció li continuï explicant quina és la política en matèria arqueològica de la meua conselleria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per fixar les posicions, pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Avui s'està debatent aquí aquesta interpel·lació amb la qual el Grup MIXT considera i, per tant, la seva posició és que ha estat assenyat i encertat haver duit avui aquesta interpel·lació, com deia.

Jo ara fa un moment escoltava la Sra. Consellera, i un poc, fent una analogia amb el que ha dit el Sr. Pons a la seva intervenció, quan ens ha parlat que l'arqueologia podia ésser molt ampla i fins i tot, i estic totalment d'acord, que van

apareixent cada vegada noves nomenclatures relacionades amb l'arqueologia -en el tema concret de l'arqueologia industrial estic totalment d'acord- jo la veritat és que quan sentia la Sra. Consellera que supòs que a la seva segona intervenció podrà aclarir més el tema, estava a punt d'afegir-n'hi una, que era arqueologia burocràtica, però no, és burocràcia arqueològica, és a dir, ens ha fet un seguit de tràmits, no dubtam que tot açò que s'ha dit s'hagi fet, no ho dubtam i sabem que moltes d'aquestes coses que s'han dit s'han fet i que està bé que s'hagin fet; jo crec que és positiu que s'hagi fet aquesta feina, però el problema fonamental d'aquest tema, ho ha dit el Sr. Pons, és el tema del pressupost, a part d'altres qüestions que aquí podrien tenir interpretacions diferents, podríem no estar d'acord amb segons quines actuacions que s'hagin fet o actuacions que s'han fet que han estat criticades i que pot ser podríem estar d'acord que s'hagin fet com s'han fet, però el que sí que hi ha és un fet inqüestionable, que és la qüestió del pressupost.

Sembla que en matèria d'arqueologia, tot queda únicament i exclusivament amb aquesta primera part que és el que és la part burocràtica, el que és la part del que ja es coneix o el que els científics han anat descobrint al llarg d'aquest temps, no sempre amb actuacions directes de la conselleria, sinó que, evidentment, s'ha fet una labor d'investigació però moltes vegades també ho han fet amb medis que no són directament duits de la conselleria, i creim que, en el sentit de continuar aquesta labor d'investigació, s'hauria de fer més feina en el sentit de subscriure convenis de col·laboració amb altres institucions, concretament amb universitats, que estic segur que estarien molt contentes que els seus tècnics poguessin treballar dins de la nostra comunitat. No dic que no s'hagi fet açò, però crec que s'hauria d'anar més enfora i s'hauria d'insistir en aquesta política, que crec que no s'ha fet prou.

Però hi ha un tema que és en el que em centraré més, que és el tema molt relacionat amb l'arqueologia, que és el tema de la situació museística a les nostres illes. Altres vegades ja ha sortit en aquesta tribuna i hem parlat d'aquest tema. La situació museística d'Eivissa, jo la veritat és que no la conec a fons, per tant pot ésser faig llarg, podríem qualificar-la que és més o manco bona. La situació de Mallorca crec, i amb açò estic bastant d'acord amb la intervenció del Sr. Pons, jo la qualificaria de regular tirant a dolenta. I el tema de Menorca, aquest crec que és el més sagnant perquè no existeix, la situació museística de Menorca és que no existeix o, si hi ha un Museu de Menorca, que existeix sobre el paper, existeix un edifici en obres, que fa molt temps que estan acabades una part de les obres, que s'ha d'esperar que venguin doblers del ministeri, tot açò ho conec, però el fet és que no n'hi ha, o sigui, hi ha tot el que són peces que s'han anat descobrint a les diferents campanyes arqueològiques que s'han fet a Menorca, no hi ha lloc o estan estotjades i encara m'agradaria saber amb quina situació i quin control es té sobre aquestes peces. Tal vegada algun dia, quan açò s'hagi de posar a les sales, pot ser podríem tenir alguna sorpresa desagradable, que alguna cosa no hi fos o no estàs en les condicions que hauria d'estar.

Per tant, em podran dir el que vulguin, però a Menorca hi ha un museu sobre el paper, hi ha un personal que fa una certa feina, però la situació no existeix. Els museus estan per a que els vegi el públic no per a que estiguin durant anys i anys tancats i que ningú sàpiga, quan ve algú de fora, fins i tot els al·lots i els joves de Menorca és que ja no saben que existeix un museu,

perquè ho sabem els que vam viure -vaig acabant, Sr. President- quan existia el museu i sabem que el van tancar per fer reformes i després es va anar al nou museu, però els joves i sobretot els al·lots que van a escola és que no tenen ni idea de l'existència d'aquest museu i creim que açò és greu.

Jo crec que seria convenient que es donàs un cop de timó a la política de la conselleria amb aquest tema. I vist aquest pressupost que evidentment és curt, de 3.000 milions de pessetes, per fer unes actuacions més amples en aquest tema només que es destinàs el 5% de la resta de partides descomptant aquests 144 milions que es destinen als museus, només que es descomptàs el 5% de la resta de partides, automàticament es doblaria la quantitat per destinar a la conservació i al bon funcionament dels museus i, evidentment, açò repercutiria i seria bo per a l'arqueologia de la nostra comunitat, per recopilar tot aquest fons que és molt important, que és jo diria importantíssim, jo diria que és una de les riqueses culturals, per no dir la primera, més important que tenim a la nostra comunitat i que en aquests moments no està a l'alçada que hauria d'estar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM EEM té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta interpel·lació és d'arqueologia; hem sentit una lletania d'actuacions més o menys ben llegides, que ens preocupa que açò sigui tota la resposta que el govern dóna a una qüestió fonamental per a la defensa, salvaguarda i protecció del nostre patrimoni, en aquest cas, patrimoni històric-arqueològic, que com tothom sap té moltes formes, que no és només la qüestió de les excavacions sí o no, cartes arqueològiques sí o no; hi ha temes, com ja s'ha dit aquí, que ens podríem retrotreure fins just a la primera o a la segona revolució industrial, elements que també s'han de salvaguardar com a patrimoni de les classes socials treballadores a les illes.

Cal tenir sensibilitat en aquestes qüestions. Però jo, en aquest torn curt de fixació de posició voldria defugir la trampa de parlar exclusivament de pressuposts, de competències, perquè per una banda és cert, Sra. Consellera, que si hem passat de 1.400 milions a 3.000 milions de pessetes hem augmentat el pressupost; el que passa és que açò s'ha de veure englobat o dins el context del creixement pressupostari de la comunitat autònoma, i aquí sí que nosaltres li hem de dir d'una manera rotunda, li hem dit ja més d'una vegada, que dins el conjunt d'activitats del Govern de les Illes Balears la Conselleria de Cultura perd pes específic. I açò vostè ho sap, el que passa és que ha d'ésser solidari amb els plantejaments, però encara que no li agradi li hem de dir, des d'aquí.

Ja està bé de parlar de les inversions del govern central sobre museus. Què passarà, Sra. Consellera, amb el pacte autonòmic? Vostè he vist que era una mica crítica amb aquest tema. Però és que si assumim la gestió de nous equipaments i no hi ha dotacions, no hi ha una finançació adequada, aquest lament jeremiàc continuarà eternament, en aquest Parlament, i açò no

pot ésser. Però he dit que no em centraria en aquest punt i ho faré.

“*Cultura quiere crear su propia policia para evitar destrozos*”, 16 de juny del 1989. Què ha passat amb aquesta promesa? On són els inspectors nous de plantilla? Nous, perquè no val allò de dir que al director del museu, aleshores, l'investim amb una altra prerrogativa i serà, a més a més, inspector de patrimoni. Molt bé. Açò no és la promesa feta en el seu dia. La reivindicació secular, per dir un disbarat si em permet que emfatitzi la qüestió, secular, de demanar un Servei Insular d'Arqueologia queda pendent. Cultura demana ajut a la Guàrdia Civil per evitar l'espoli arqueològic, 6 de novembre del 1988, i resulta que quan la Guàrdia Civil per única, potser, vegada d'una manera fefaent actua, s'incoa expedient, arriba a promoure's una sanció, m'estic referint a la Punta de l'Escollar, vostè potser recordarà el tema, però ve d'estona, què ha passat amb l'execució d'aquesta sanció? S'ha materialitzat, finalment? Era l'única, que nosaltres tenguéssim en compte. I per açò no fan falta diners, al contrari, és una manera de recaptar diners, quan hi ha hagut un espoli culpable a un jaciment.

I la defensa jurídica? Per què no exercim les possibilitats que ens dóna la Llei de Patrimoni Històric Espanyol? Amb la defensa de les troballes arqueològiques. Ja està bé que hi hagi gent que tenguí la fatxenderia, per no dir *desfachatez* en castellà, d'anar pel món dient que ha trobat una estatueta etrusca, que ha trobat determinades pintures paleo-rupestres; si ho diuen, immediatament hi ha d'haver un expedient que delimiti responsabilitats perquè açò és patrimoni de tots. M'estic referint a fet succeïts, no m'invent entelèquies. Per tant, quan la conselleria anuncia el mes d'agost del 1991 en aquest Parlament, precisament, en resposta a una pregunta amb sol·licitud de resposta escrita que s'ha redactat recentment un pla quadriennal, on és aquest pla quadriennal? S'ha presentat a aquest Parlament? Està escrit? Nosaltres esperam que aquestes mesures del pla quadriennal arribin a poder-se debatre i conèixer en aquesta casa.

En conseqüència, diu també la conselleria, es farà ara necessària la creació d'una xarxa de tècnics de patrimoni de la CAIB que possibilitarà dur endavant la vigilància imprescindible per a la protecció i la recuperació del patrimoni. Ja hi tornam a ésser amb una promesa de l'any 1989. Molt bé, però per favor, que es faci, perquè mentre deim que vigilam estam perdent la vista, ja ho hem discutit aquí amb la defensa del patrimoni ecològic i mediambiental. No volem veure la realitat.

Sra. Consellera, és responsable, per tant, directament d'aquesta matèria. És imprescindible que amb la política d'arqueologia hi hagi una altra actuació coordinada de les diverses conselleries. No pot ésser que mentre vostè, a través dels serveis tècnics, acorda denegar un projecte fet per al jaciment arqueològic de Torralba d'en Salord, la Conselleria d'Obres Públiques, amb data 8 de gener del 1992, faci oïda sorda a aquesta situació i comenci obres i afecti al monument arqueològic. Aquestes actuacions que jo li vull posar aquí damunt la taula sense entrar ara en tota l'argumentació que ha fet abans el portaveu del Grup SOCIALISTA, són proves paleses, definitives, que fins i tot sense diners, amb exercici de la competència es pot fer una labor de defensa i protecció dels nostre patrimoni arqueològic.

I finalment, i si em permet, una pregunta. Dia 31 de gener d'enguany acabava el termini per sol·licitar a la Comunitat Econòmica Europea ajuts per a la rehabilitació integral de monuments i el seu entorn als espais públics que els envolten. Quines peticions ha formulat a aquesta ajuda a projectes pilot per a la conservació del patrimoni europeu la Conselleria de Cultura de les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. MARÍ i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Començaré, si se'm permet, no sé si n'estic autoritzat perquè som nou a la casa, amb aquesta pregunta que ha formulat, supòs que a tots el Sr. López i Casasnovas, dient-li quins són els ajuts que s'han demanat des de la Conselleria de Cultura en aquest projecte de restauració d'edificis; jo li puc dir, per esmentar-n'hi un exemple, la Sra. Consellera segurament n'hi podrà esmentar més, que des d'Eivissa n'hem demanat un, en concret la restauració de la Casa de la Pabordia, que com vostè sap molt bé, és un edifici del segle XIV, i aquest pressupost puja a 150 milions de pessetes dels quals la Comunitat Econòmica Europea pot donar un màxim de 19 milions i mig; la resta la pagaria, si podíem, el Consell d'Eivissa, demanariem ajut a la comunitat autònoma, i els altres estam en converses amb institucions financeres.

Dit això, hem contestat a la darrera pregunta, per demostrar-li afectuosament que feim les coses bastant millor del que en aquesta tribuna se solen dir, perquè, repetesc, jo som nou a la casa, però estic fart, si se'm permet la paraula...

EL SR. PRESIDENT:

En qualsevol cas, Sr. Diputat, li record que el seu torn és per fixar posicions pel Grup PP-UM, no per entrar en debat amb el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Ja tenia por que m'havia equivocat. Però així mateix voldria dir que aquí sentim cantar com diu la cançó d'un temps que ja no és nostre. Aquí sentim unes lamentacions que serien més pròpies d'en Jeremies o d'en Xeremies, que no sé com es diu molt bé en mallorquí, perquè realment ens volen presentar una visió arqueològica que no té res a veure amb la realitat.

Jo li podria llegir, però som un home que no m'agrada llegir perquè m'agrada més parlar amb el cor que no amb el cap, però li podria llegir tota aquesta intervenció; i li podria llegir, però així mateix li voldria avançar, per evitar-los en propers dies alguna novetat, que les intervencions de la Conselleria de Cultura i del govern al que dóna suport el nostre grup, amb aquest tema objecte d'avui tenim documentació suficient, i estic content que la Sra. Consellera no hagi pogut acabar la seva intervenció perquè així almenys jo podré aportar quelcom de nou, sobre cartes arqueològiques, sobre subvencions a corporacions locals, sobre inversions a càrrec de l'1 % cultural

a jaciments arqueològics, sobre excavacions d'urgència, sobre excavacions ordinàries, sobre un projecte que hi ha de fer una xarxa, diguem-ne, d'inspectors, i una cosa que quelcom d'aquí li es tan agradable.

Diuen que no tenim publicacions. No es preocupin, no llegiré els dues-centes o tres-centes que tenim, que són a l'abast de qualssevol de vostès als museus de Mallorca, de Menorca, supòs, d'Eivissa i esperam que també amb el temps paguem anar-hi a Formentera, que per cert, i una vegada més vull demanar per aquesta illa, s'ha parlat dels museus però ningú no se n'ha recordat, ningú dels que no són Partit Popular o Unió Mallorquina, de Formentera. Nosaltres si que tenim present sempre a Formentera.

Voldria afegir, per altra banda, que aquí s'ha tractat algun tema molt delicat i que alguna Sra. Diputada me'n podria donar una lliçó sobre què es va fer amb aquell jaciment arqueològic que se m'ha demanat que en prenguéssim bona nota. Fa molt de temps que en prenc bona nota d'aquest jaciment arqueològic, i a més demanaria que, tenint en compte que està *sub judice*, que no duiguéssim aquestes apreciacions tan a la lleugera, perquè hi ha la credibilitat de tres persones que està en joc, i no facem aquí un judici paral·lel a una cosa que encara realment està sota l'autoritat del jutge.

I aniré acabant, perquè la llum groga ja s'ha encès. S'ha dit aquí també que d'arqueologia medieval no hi havia cap inventari. Quan jo era petit i estudiàvem la divisió de la història ens deien: prehistòria, edat antiga, edat mitjana, edat moderna i edat contemporània. No cal dir quins eren els segles on començava una i on acabava l'altra, però si algú dels qui han intervingut aquí ha dit que no hi havia inventari de l'edat mitjana, que no es preocupi que en pocs dies n'hi portarem per activa, per passiva o per perifràstica si fa falta. El nostre grup està molt content que almenys - s'hagi dit que la situació museològica d'Eivissa era bona. Era hora que algú sentís aquí que a Eivissa tenim també, quant a cultura, coses que són bones, i ens complau el doble quan no ho hem de dir nosaltres, perquè estaria malament que ens alabàssim a nosaltres mateixos. Ens satisfà molt més poder sentir que ho diu una oposició, en aquest cas, generosa.

Podria dir també que fa dos anys, ja acab Sr. President, fa dos anys que em dedic a passar les meves vacances a les Balears, i quan dic les Balears és Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera i Cabrera, on he pogut estar, sortosament, quinze dies amb un permís especial per treballar, justament, en arqueologia amb un grup d'alumnes. Vull dir que l'arqueologia a les Balears, gràcies a l'esforç de tots, no està ni molt menys com aquí ens han parlat. Jo voldria acabar aquesta intervenció esmentant o parangonant, si existeix aquest verb en català, una frase que va dir el nostre Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma ahir o despusahir, crec que a València. Ell va dir que la llengua no pot ésser un arma que llencem uns envers els altres. Jo també demanaria d'una vegada per totes que la cultura, en aquesta cambra, no sigui un arma que ens llencem els uns contra els altres; ans al contrari, tots junts portem aquest país nostre a la situació que tots volem dur-li. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Consellera. Sr. Mari Tur. No farem de la cultura cap arma, però tenim visions molt diferents, tot i que vivim al mateix país, però no estam en absolut dins la mateixa formació política; nosaltres tenim una visió que la cultura d'aquest país no és suficientment atesa. No va ésser el Grup Parlamentari SOCIALISTA ni cap altre de l'oposició que va llevar els 1.500 milions de pessetes a la Sra. Consellera del seu pressupost, va ésser la política del Govern de la Comunitat Autònoma que considera la cultura un fet marginal. En prengui nota. I li he dit i li tornaré a dir. Dins aquesta cambra hi ha membres del govern, però n'hi ha uns que són més govern que els altres, i sempre que hi hagut una polèmica, un enfrontament entre els interessos dels especuladors i els interessos de la cultura la Sra. Consellera ha estat perdedora. I això és la política d'aquest govern i no és la política del Grup Parlamentari SOCIALISTA. D'això en prengui bona nota, perquè vostè dóna suport a aquest govern.

Centrant-nos en el tema, nosaltres voldríem dir que en matèria de cultura, en matèria d'arqueologia i concretament en el tema dels museus que és allà on van finalment els descobriments, allà on s'impulsa la publicació de les troballes que es fan, allà on es divulga i es dóna a conèixer cada dia, creim que el camí per recórrer és realment immens; perquè molt bé, Museu Arqueològic d'Eivissa, està completa la plantilla? No. Falta gent, falten elements fonamentals. Ràpidament tindrà ocasió de pronunciar-se sobre una iniciativa del Grup SOCIALISTA en aquest sentit. Publicacions del Museu Arqueològic d'Eivissa, tenen dotació suficient? No. Com es fa? Preguntin al Sr. Director, Sr. Jordi Fernandez, una persona competent. Han de cercar fons, a part dels que reben de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, també d'altres entitats tipus Caixa de Balears "Sa Nostra", etc., perquè sinó no podrien dur endavant les publicacions perquè el pressupost assignat per la comunitat autònoma no és suficient.

Museu de Menorca. Patètic. Què passa? Què el Ministeri de Cultura no hi ha destinat doblers? Si es reconeix per part dels que estan dins aquest museu que és el museu que quant a equipaments està millor de totes les Illes Balears, molt millor que el de Mallorca i el Museu Arqueològic d'Eivissa. Ara bé, què passa? Com vol obrir vostè un museu amb un director i dos subalterns? Què no veu que allò pareixeria la cova de n'Alí Babà? La gent hi aniria i podria sortir amb les butxaques carregades de peces del museu. No hi pot haver vigilància, no pot estar obert. La responsabilitat de dotar de personal aquest museu no és del Ministeri de Cultura, no és del meu govern, com diu la Sra. Consellera; el govern central és el govern de tots els espanyols, no és el meu govern ni el govern adversari del govern de les Illes Balears, a veure si parlem amb propietat. Responsabilitat, per tant, de que no s'obri: de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, del govern i en concret de la conselleria.

A Menorca es va acabar l'inventari fa uns quants anys. El tenen entregat i no es fan excavacions. Per què? Perquè no hi ha

cap voluntat d'actuar. Ara pareix que mentre no tenguem l'inventari fet de tot no podem fer res. Això és absolutament fals. Però vostès creuen que a França, Alemanya, Anglaterra, països civilitzats, europeus, no parlem de països de més al sud perquè després vostès s'ofenen, vostès creuen que en aquests països estan paralizades les excavacions? Vostè ha visitat els museus d'Alemanya, on el descobriment d'un sol jaciment dóna lloc al naixement d'un museu? Dotat, equipat, amb conservadors, amb restauradors, amb directors, amb personal subaltern, amb servei de vigilància, perquè aquí ens passa una cosa: Museu de Mallorca, que té un cert personal, no del tot suficient, que ens roben una peça i estam onze dies a tèmmer-nos-en. Quina política de defensa del patrimoni arqueològic és aquesta? Això no s'aguanta, senyors meus, de per enlloc.

A Menorca és tan patètica la situació quant a publicacions, vostè ha parlat de dues-centes, però és que el director del Museu de Menorca, el Sr. Lluís Plantalamor Massanet té feta la seva tesi doctoral *cum laude*, no ha tengut cap dificultat per passar la barrera, ha passat a la primera i *cum laude*, ni tan sols tenen fons per publicar, encara està inèdita, la tesi doctoral que es refereix a l'arqueologia de Menorca. Per tant no em vengui amb triomfalismes, que jo no som un professional, li he dit cent vegades, jo som un simple afeccionat a la cultura; però alerta, que jo em poteig les dependències de totes les d'aquí, i si pogués anar cada setmana a Menorca, Eivissa, Formentera i Cabrera també hi aniria, però la mar, lamentablement, m'ho impedeix.

Però és que el fons del Museu de Mallorca, si vostè puja a la Casa de Cultura, a damunt l'arxiu del Regne de Mallorca, a les sales de dalt veurà una quantitat de peces immenses que duen pols de fa més de trenta anys que estan allà. I hi corren les rates per dedins. I això és la realitat.

A part d'això, llavors hi ha totes aquestes polítiques: pla d'informatització, carta arqueològica, etc., etc., inventaris submarins. Però, Sra. Consellera, és que jo crec que parlant tots dos el català vivim a dos mons diferents o tenim una visió totalment diferent de les coses. Nosaltres voldríem que el balanç de quatre anys de govern conservador amb majoria absoluta fos culturalment positiu; nosaltres no volem que fracassin els que governen, nosaltres volem que governin bé. I si han de fer cultura conservadora, la facin de veritat, però el que no pot ésser és tenir el Museu de Menorca tancat i superequipat perquè no tenim personal, no fer excavacions quan ja no hi ha excuses perquè les cartes arqueològiques s'han acabat, i hem d'impulsar una política sèria de reglamentació, de protecció, perquè, una cosa que no s'ha dit aquí, quants de milions de pessetes costa fer la Llei d'Arxius, Museus i Biblioteques? Cap. Li diré més. Si vostè es compromet, Sra. Consellera, a no vetar la tramitació, el Grup Parlamentari SOCIALISTA en tres mesos presentarà la llei en aquest Parlament. Li estalviarem la feina de fer-la. Després podran fer les esmenes que vulguin, però és que vostès no volen reglamentació, volen que els pirates i els especuladors continuïn destruint. Recordin que quan hi va haver destruccions amb motiu del traçat de l'autopista cap a Inca es va proposar que no s'obris cap via nova dins aquestes Illes Balears sense que prèviament es fes una excavació d'urgència. Vostès varen votar en contra. Després d'aquestes paraules, sort que no ha sortit molt en defensa, no ha fet molt de "Pelayo", perquè avui això no hagués estat precisament Covadonga. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica té la paraula la Consellera Sra. Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Ma. Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Sr. Pons ens desitja que governem i que governem bé. Em permeti, Sr. Pons, que dubti que li agradi tant que nosaltres governem. Jo crec que no li agrada gens. I si ho feim tan bé, imagini's, tan malament com diu vostè que ho feim cada dia som més, imagini's si a més ho féssim molt bé, no li tocarà mai, així que jo crec que no és molt sincer en la seva expressió.

Li podria continuar explicant el meu programa d'arqueologia, però el President m'ha advertit quan he pujat aquí que tan sols tenia cinc minuts. Per tant, no em quedarà més remei que fer un breu resum, intentar donar una petita resposta a cada un dels grups. Nosaltres creïem que en matèria d'arqueologia l'important era saber, donat que feia més de vint anys que no s'havia vist, quina era la situació i quines eren les cartes arqueològiques de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera. A partir d'aquí, que sabéssim el que teníem, tenir un pla informatitzat de manera que això pogués ésser conegut per tots aquells investigadors que en tenguessin interès. Després creïem que era important donar ajuts a tots els ajuntaments per tal que poguessin conservar, poguessin tancar aquests jaciments arqueològics. I li he de manifestar que a dies d'ara tots aquells ajuntaments que ens han demanat ajut per això han tengut ajut de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

Quina era la passa següent? Crèiem que era important reforçar la política en matèria d'arqueologia i, donat que aquests 140 milions dels que vostè parla també reconeixíem que eren insuficients, varem fer una aportació d'una tercera part de l'1 % cultural per reforçar la matèria arqueològica i per tant també els museus de Mallorca, Menorca i Eivissa. Però quina era la situació real? Ens trobàvem que hi havia més de 4.000 jaciments a les Illes Balears. 4.000 jaciments són difícils de conservar, són difícils de vigilar, etc. Quina era la millor política que podíem dur endavant per aconseguir que aquests jaciments no desapareguessin o no es fessin malbé? El millor, crèiem nosaltres, era, primer informar als ajuntaments què era el que tenien cada un d'ells perquè, coneixent-ho, ho poguessin conservar. Dur una política de mentalització al ciutadà perquè sapigués que això era un bé patrimonial a conservar. I després, a la Guàrdia Civil i a les policies locals, donar-los a conèixer aquest patrimoni perquè també ells el conservassin.

Després hi havia una altra política que crèiem que era important, que era la xarxa de tècnics en patrimoni, de manera que poguessin col·laborar amb els diferents ajuntaments per dur endavant una política en matèria d'arqueologia més adient. En el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de dia 27 de febrer es va aprovar i es va establir el marc jurídic necessari per a la creació d'aquesta xarxa de tècnics de patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que s'aniria estructurant mitjançant convenis amb els ajuntaments i el pla.

Pel que fa a les publicacions que vostè ha dit que no hi havia doblers suficients, no sé com estarà la publicació de la tesi del

Sr. Plantalamor, però sí que li puc dir que en aquests moments tenim més de 50 publicacions en matèria d'arqueologia dels diferents museus d'Eivissa, de Menorca, de Mallorca, i que entre els de Menorca hi ha la prospecció arqueològica de Son Mercè, l'ofici de mestre d'aixa a l'illa de Menorca, les barraques menorquines, l'assaig de catalogació de molins de vent fariners, l'excavació d'urgència de la conquesta de Maó, l'arquitectura prehistòrica i protohistòria a Menorca i el seu marc cultural, etc. Tenim quantitat de publicacions en matèria d'arqueologia.

Vostès ho tenen molt fàcil, venir aquí l'oposició i dir que no feim el suficient que hauriem de fer. Vostè no em diu que la política i la planificació que jo li dic que hi ha en matèria d'arqueologia sigui dolenta. Vostè el que em diu és que s'hauria de fer més, que caldria tenir més personal als museus, que hauria de tenir més doblers per gastar; això ho diu vostè i ho podem dir tots, però després els doblers són els Sr. Peralta m'ha proposat un 5% de la resta de partides. Formidable. Perfecte. De quines partides, Sr. Peralta? De les escoles de música que discutim dijous passat? Li pareix que puc llevar un 5% del Conservatori? Li puc llevar un 5% que era el darrer que hem discutit? Això és filosofia barata; molt bo de dir, impossible de dur endavant i li asseguro que en aquests moments, amb els doblers que hi ha i amb les possibilitats que es tenen, es fa realment la política en matèria d'arqueologia més adequada.

Jo el que li demanaria, Sr. Pons, és que sigui conscient de la feina que s'està fent i que no vulgui fer demagogia barata en aquest Parlament perquè pensi que els museus, com vostè molt bé diu, no fa trenta anys que eren nostres, no fa trenta anys que en som responsables. Si la pols fa trenta anys, és que qualcú que havia d'espolsar, no va espolsar en el seu moment. Les rates supòs que són més joves, perquè sinó, a més d'ésser arqueològic, seria un museu de conservació animal cosa que no crec. Li asseguro que en aquest moment no hi ha rates, que no hi ha la pols que vostè diu, que els museus i els directors dels museus també fan un esforç important per dur endavant els museus i que és molt fàcil dir que tot seria millorable amb doblers i amb personal. Això, amb doblers i personal, qualsevol sap fer una bona política cultural, Sr. Pons. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Acabat aquest punt i abans de passar al següent se suspendrà la sessió per un temps de quinze minuts.

(Es reanuda la sessió)

Recomença la sessió i passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és el debat de presa en consideració de proposicions de llei.

III.1.- PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. NÚM. 3336/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A MORATÒRIA EN LA CLASSIFICACIÓ DE NOUS SÒLS URBANS, URBANITZABLES O APTES PER A LA URBANITZACIÓ A LES ZONES COSTANERES DE LES ILLES BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Començam per la 3336/91 presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a moratòria en la classificació de nous sòls urbans, urbanitzables o aptes per a la urbanització a les zones costaneres de les Illes Balears.

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari MIXT, el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No fa gaires dies hi va haver en aquest Parlament una compareixença del Conseller de Turisme, que avui malauradament no és en aquesta sala, jo hagués estat molt content que hi fos perquè crec que és una llei que li afecta la que duim aquí, idè dic que el Conseller de Turisme va comparèixer davant la comissió corresponent i va explicar el Pla Director de l'Ordenació de l'Oferta Turística. Al final es va demanar un dictamen jurídic respecte de l'abast del propi pla director, i el contingut del pla director que està en aquests moments circulant, està en consultes als ajuntaments i que se'ns ha passat a consulta als grups parlamentaris, és el següent: en primer lloc tracta de sistemes generals, tracta d'accions en carreteres, en abastiment i sanejament d'aigües, en zones verdes, en equipaments comunitaris siguin esportius, culturals, socials, etc.; però, a més, també fixa densitat de població, qualifica i desqualifica sòl urbanitzable, diu que hi ha d'haver una zona de protecció posterior als nuclis turístics de 500 metres que ha d'ésser sòl no urbanitzable, etc.

Aquesta proposició de llei, de moratòria de classificació dels sòls urbans, urbanitzables o aptes per a la urbanització a les zones costaneres de les Illes Balears té uns objectius concordants amb els objectius del Pla Director de l'Oferta Turística. Concretament, si es vol que no hi hagi noves classificacions de sòl urbanitzable darrera els nuclis turístics que és un dels objectius del Pla Director de l'Oferta Turística, també aquest mateix objecte és el de la proposició de llei que avui duim a la presa en consideració.

Després aquí ens podríem demanar si sobra aquesta proposició de llei, perquè això que es vol fer en certa manera, encara que no exactament igual però sí de manera molt semblant, ho vol fer el pla director. Però aquí hi ha reflexió que jo vull fer: pot fer-ho el pla director, o no pot fer-ho? Hi ha un dictamen jurídic demanat i hem d'esperar el que digui el dictamen jurídic, però els he de dir la meua opinió. L'article 6 de la Llei d'Ordenació Territorial, que especifica el que poden fer els plans directors sectorials, diu: "els plans directors sectorials han de regular el planejament, la projecció, l'execució i la gestió dels sistemes generals d'infraestructures, d'equipaments, de servicis, d'activitats d'explotació de recursos". Això què vol dir? Això vol dir que els paraigües del Pla Director de l'Oferta Turística que és la Llei d'Ordenació Territorial, només l'habilita en matèria dels sistemes generals.

Tot el que no són sistemes generals no ho pot regular aquest pla director perquè no té una llei superior que l'habiliti. Per tant, i el que són sistemes generals està a l'article 25 del Reglament de Planejament que tots sabem quins són, però el que està clar és que, en la meua opinió, el Pla Director de l'Oferta Turística no pot dir que no es classificarà nou sòl urbanitzable. No ho pot dir. Necessita una llei.

Molt bé; aquí hi ha una proposició de llei que té un objectiu molt semblant al del Pla Director de l'Oferta Turística, i aquesta proposició de llei jo voldria dir en primer lloc que és una proposició de llei moderada. I és moderada, ja ho duc aquí perquè hi ha una majoria absoluta que jo sé que si diu que no s'arxivarà aquest proposició i jo vull que s'aprovi, i per consegüent, quan hem dit com feim aquesta proposició de llei, hem procurat ésser el més moderats possible. I som moderats perquè no proposam desqualificar sòl. L'única cosa que deim és que si a les Illes Balears hi ha una construcció feta per a 1.800.383 habitants equivalents, sigui en primer habitatge, segon habitatge o places turístiques, amb 750.000, 667.000 i 381.000 respectivament, vol dir que en aquests moments ja tenim una construcció feta molt important. 1.800.000 persones. Però és que encara ens queden tots aquells solars que estan buits, i ens queden tots aquells sòls urbanitzables encara sense pla parcial. I què puja tot això? Això no ho sabem el que puja, perquè no s'han fet estudis recentment. L'únic estudi que hi va haver es va fer el temps del Consell General Interinsular, des de la Conselleria d'Ordenació del Territori quan jo era conseller l'any 1981, i s'arribava a la conclusió que el planejament en aquell moment estava en una xifra d'entre 3 i 4 milions d'habitants equivalents, la qual cosa és, no vull dir una barbaritat, però sí una xifra molt exagerada.

I després han vingut modificacions d'aquests plans, però no tot ha estat per reduir; per exemple, exemple paradigmàtic és un que ja he dit varies vegades aquí, les normes subsidiàries de Sant Josep d'Eivissa, que no n'hi havia i per tant no hi havia planejament l'any 1981 quan es va fer aquest estudi, i crea noranta plans parcials, noranta! Per tant, què vol dir això? Això vol dir que a la zona costanera hi ha un excés de sòl qualificat per fer urbanitzacions residencials o turístiques, urbanitzacions que creen, que augmenten la població. No estic parlant d'urbanitzacions per a polígons industrials, no estic parlant d'urbanitzacions per fer equipament comunitari. Per tant, si tenim això, si tenim el precedent de la Llei d'Espais Naturals que vàrem haver de desqualificar tot un grapat d'urbanitzacions algunes d'elles amb dret a indemnització, i si tenim en compte que el Govern balear ha dictat suspensions de planejament amb independència de la Llei d'Espais Naturals, que ha fet normes subsidiàries desqualificant i que també hi pot haver dret a algunes indemnitzacions, amb tot aquest panorama el que hem de concloure és que no és lògic que durant un temps que aquí fixam per cinc anys, es classifiquin més sòls urbanitzables, residencials o turístics, perquè si no els classificam no haurem de pagar cap indemnització, però si els classificam i després els hem de desclassificar després hauríem de pagar una indemnització. O sigui, que aquesta proposició de llei pot evitar indemnitzacions futures perquè evitaria que es creàs sòl urbanitzable innecessari.

He dit que era moderada i és moderada perquè no desqualifica res. El que està classificat com urbanitzable es deixa, i també és moderada perquè proposa una limitació de

cinc anys, per això és una proposició de llei de moratòria de cinc anys, durant els quals s'entén que hi haurà unes directrius d'ordenació territorial, que hi haurà tota una reflexió que farà que d'aquí a cinc anys sabrem si realment fa falta a alguna zona en concret que no sigui més d'aplicació o si s'ha d'allargar indefinidament la seva vigència.

Però així i tot, encara és moderada també aquesta proposició de llei perquè proposa unes excepcions. En primer lloc hi ha una cosa que he oblidat, que és que la zona costanera es proposa que sigui d'una profunditat de cinc quilòmetres des de la mar; evidentment això podria ésser objecte d'una esmena si qualcú considera que aquesta xifra no és l'adequada. Idò dic que hi ha excepcions encara, perquè si diguéssim que no es pot crear més sòl urbanitzable en totes les Illes Balears a la franja costanera dels cinc quilòmetres confinants amb la costa, hi podria haver algun lloc on hi hagués problemes. Per això es modula amb tres excepcions.

Primera excepció: en cas de municipis que no tenen delimitacions de sòl urbà fetes, que n'hi pot haver qualcun, o perquè encara siguin de la llei del 1956 i s'han de modificar. En aquest cas es pot fer la delimitació perfectament sense cap obstacle. En segon lloc, si es volen fer polígons d'equipament comunitari o industrial o de servicis que no creïn augment de població, també es poden fer. I en tercer lloc, ens trobam amb els nuclis tradicionals que també és un objectiu del Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística l'esponjament, i que els propietaris que davant perden, tinguin opció a anar darrera. Molt bé; també hi ha una excepció, que és que els nuclis urbans tradicionals puguin augmentar la seva superfície de sòl urbà en un 10%, que això està agafat de la Llei d'Espais Naturals que també té una excepció en el mateix sentit, exactament igual.

I finalment també encara hi ha una disposició transitòria per a tots aquells ajuntaments que ja tenen el pla aprovat provisionalment, que ja no ho han de tornar a veure sinó que estan ja per l'aprovació definitiva per la comissió insular corresponent, que a aquests tampoc els afecti la llei en aquests plans.

Per tant, en base a tot el que he dit, jo he de demanar als grups suport a aquesta proposició no de llei i esper que el tendrem perquè és una proposició de llei important, modesta per una banda però important per a les Illes Balears, per a la protecció de la nostra costa i també perquè pens que va en concordança amb el que vol fer el govern en matèria de turisme i d'ordenació territorial turística.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Grups que volen intervenir en torn a favor o en contra. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM té la paraula el Sr. Morro i Marcè.

EL SR. MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari PSM i EEM donarà suport a la presa en consideració d'aquesta llei perquè creim que, en termes generals, és correcta encara que com molt bé ha dit el Sr. Pascual és moderada en els seus plantejaments; moderada i que temem que així i tot és massa

avançada pels criteris que el Govern balear està duent a terme i els criteris que accepta el Grup Parlamentari PP -UM.

Els antecedents d'aquesta proposició són clars, són impressionants, són coneguts de la població de les Illes Balears. Construcció realitzada per gairebé dos milions d'habitants. El planejament urbanístic a nivell del territori litoral creixent contínuament, desequilibrat. El Pla Director de l'Oferta Turística s'hi refereix d'una manera concreta i precisa: 416.621 places legalitzades el 31 de desembre del 1990 i sembla que això va en creixement. Sembla que va en creixement perquè veim contínuament proposar nous planejaments, amb més sòls urbans i que fins i tot hi ha ajuntaments que pressuposten els ingressos que per llicència d'obres obtendran abans d'aprovar aquests planejaments. Per tant la situació és contradictòria. D'una part es proposa un Pla Director d'Ordenació de l'Oferta Turística de les Illes Balears; d'altra banda veim el que està passant en la pràctica, i ens temem que això sigui la continuïtat d'anteriors gestions que, mentre proposaven mesures limitadores referides als establiments hotelers, afavorien un dels creixements més intensos que han conegut les Illes Balears en la seva història.

Creim que la proposició no de llei coherent amb la Llei 1/1991 d'Espais Naturals; com diu la seva exposició de motius és ben lògic no classificar nous terrenys urbans si precisament del que es tracta és de limitar-los; hi ha un excés d'oferta de solars turístic-residencials i amb això ens estam jugant el futur, ens estam jugant el sentit de l'economia de Mallorca i de les Illes Balears. Realment, fomentar creixements massa intensos no és afavorir una activació del sector constructor; no ho és ni molt manco. El sector constructor, per desaccelerat que estigui, s'ha d'encaminar cap a altres qüestions: cap a la reforma de la planta hotelera, cap a activitats de modernització, cap a urbanització a espais ja urbanitzats encara de manera incompleta, però de cap manera crear nous sòls urbanitzables, no fos cosa que aparentment, per curar una situació de crisi, una situació malaltissa de la construcció, matàssim el malalt que són les Illes Balears.

Creim que és una proposició respectuosa amb els planejaments municipals, per ventura massa respectuosa, vist el desenvolupisme d'aquests plantejaments municipals, que té en compte el desenvolupament dels nuclis tradicionals i que estableix fins i tot la no aplicació de la llei a planejaments que haguessin estat objecte d'aprovació provisional. Creim que la moratòria és una necessitat, més que urbanística, una necessitat política i econòmica de les nostres illes i que es tracta de limitar i acabar amb les tendències especulatives de la nostra economia. S'està afavorint massa, a les nostres illes, crear expectatives de guany, crear expectatives de guanys a determinats grups-econòmics però que no són, ni molt manco, els guanys del conjunt dels nostres pobles.

Volem també remarcar que els usos industrials ens pareix que hauria d'ésser també un element a incloure dins la moratòria, també ho suprimiríem, ja que pensam que una adequada política de creació de sòls industrials no ha de passar, ni molt manco, per crear sòls industrials a les zones litorals de les Illes Balears, que ja estan prou urbanitzades i prou edificades.

Pensam que hi ha un altre aspecte interessant, que és indicar aquests cinc anys com un element de reflexió; un element de reflexió a les nostres societats; un element d'aprofundir en un model econòmic diferent del que hem seguit fins ara i tenir en compte que, amb la perspectiva europea, amb la perspectiva comunitària, la gran alternativa per a les nostres illes no poden ésser les segones residències, no pot ésser, ni molt manco, l'extensió de la urbanització de les zones litorals a les zones interiors de les illes, a les zones rurals.

Per tant, reiter la posició del nostre grup, favorable a la presa en consideració d'aquesta llei, amb alguns elements d'anàlisi i de consideració; per nosaltres és una llei prudent, tímida, una llei que s'hauria de superar amb molts d'aspectes, amb unes premisses veritablement disposades a protegir el litoral, tenint en compte que la costa, el litoral, és un recurs limitat, com diu el Govern balear a la proposta de Pla Director d'Ordenació de l'Oferta Turística, s'ha evitar la total urbanització del litoral i ens temem que, pel camí que anam, farem tard si no emprenem actuacions decidides en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula la Diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats. Sres. Diputades. Davant la proposició de llei de moratòria en la qualificació de nous sòls urbans, urbanitzables o aptes per a la urbanització a les zones costaneres de les Illes Balears que presenta avui el Grup Parlamentari MIXT, hem de començar assenyalant que entenem i compartim la preocupació que demostra aquesta presentació, per l'ús abusiu que ha sofert, sofreix i amenaça al nostre litoral, a la part del nostre litoral exclosa de la Llei d'Espais Naturals. I ja ho vam dir quan discutíem la Llei d'Espais Naturals. Són massa els que han pensat en que tot allò que no quedàs inclòs dins les delimitacions establertes a la Llei d'Espais Naturals entrava perfectament dins tot allò que és urbanitzable, edificable o parcel·lable. Són massa les pressions que les zones costaneres estan patint avui, i fins i tot també per part d'aquest propi Govern de la Comunitat Autònoma; entre d'altres, la modificació anunciada de la pròpia Llei d'Espais Naturals i també el mateix Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística, en el sentit que pot revertir, pot traslladar les pressions urbanitzadores a les zones no ordenades i perquè encara, vertaderament, hi pot produir açò perquè no tenim avui directrius d'ordenació territorial.

Però entrant ja en la proposta i a l'exposició de motius que la justifiquen, ens ha de permetre qualificar-la, i el ponent ja ho ha assenyalat, d'ingènua en la seva presentació, tímida en les resolucions i mancada de la rigurositat necessària; repetesc, estam d'acord emperò totalment amb la seva intencionalitat. I els ho explicarem. A la motivació hi ha un excés d'oferta de solars turístic-residencials a la zona costanera de les nostres illes i es proposa una moratòria en la qualificació dels nous sòls urbans, una moratòria de cinc anys i, concretament, afegeix: "La societat balear podrà gaudir d'un temps de reflexió sobre el futur urbanístic de la part del territori que més ha estat objecte del procés urbanitzador, que són les zones costaneres". Però nosaltres ens demanam, i es proposa una moratòria de cinc anys

més? Així, gratuïtament, perquè el govern aprovi les directrius d'ordenació territorial? Recorda la Llei d'Ordenació Territorial, que les directrius tenen per finalitat la determinació de la normativa que es consideri necessària per aconseguir, entre d'altres objectius, i només n'esmentaré un, comptabilització del procés de desenvolupament del sistema productiu amb la urbanització i amb l'ordenació turística, a la racional utilització dels nostres recursos naturals, sobretot en el que es refereix al litoral, recursos hidràulics i paisatgístics? No és el mateix que el que vostè, Sr. Pascual, demana un temps de reflexió? No li sembla que ja ha reflexionat prou, aquest govern? Encara que pel que sembla no serveix de massa coses, i açò és un fet.

Ja veu, no és qüestió de temps, no és qüestió de voluntat política. Res més. I a la vegada tampoc podem partir de pensar que aquest govern no pensa acomplir les seves pròpies lleis, encara que açò també pugui ésser cert. Per açò creim que hem d'exigir que el govern elabori i proposi en aquest Parlament l'aprovació de les directrius ja. Aquesta exigència, el compliment d'aquest compromís legal, és el que hauria de marcar el límit de la moratòria que se sol·licita avui, és a dir, una moratòria fins que el govern presentàs les directrius.

A tot el que hem dit hi hem d'afegir un altre aspecte pel que fa al fet de la moratòria, per assenyalar que aquesta, creim, sols pot anar lligada a la formulació de les directrius en aquest cas, per rigurositat legal i també per rigurositat en la motivació que vostè ha exposat aquí fa uns minuts. Qualsevol suspensió de planejament o moratòria té un objectiu: garantir que el planejament que es preveu es pugui acomplir amb garanties; ha d'anar lligada, per tant, - s'ha de justificar legalment a un planejament, a la planificació, a l'ordenació del territori. I aquesta ha d'ésser la que adequi aquesta ocupació del territori a les necessitats socials, que avui per avui passen per un creixement controlat, restrictiu i respectuós amb la utilització del territori.

Respecte de les excepcions a la moratòria que fa l'article tercer, suposam que al ésser pensada la moratòria per molt de temps, per aquest termini de cinc anys que nosaltres ja hem assenyalat que no estam d'acord pel fet que ja haurien de presentar-se les directrius i per tant hauria d'ésser molt més limitada, suposam que, al ésser pensada la moratòria, com he dit, per molt de temps, per un termini de cinc anys, han quedat suficientment amples perquè es puguin fer massa coses a la costa, perquè vertaderament es puguin passar de, si l'objectiu és protegir tan just el que queda exclòs, el que queda impossibilitat de construir, queden els usos d'habitatge residencial i hotelier. Tot el demés pot passar perfectament i açò, creim, no garanteix una protecció suficient.

Però tot açò ho podem discutir a la tramitació, això és cert i, en tot cas, voldríem resumir o concloure assenyalant que donarem suport a aquesta presa en consideració per estar d'acord amb la seva intencionalitat darrera: la protecció, la utilització racional dels nostres recursos naturals del territori, perquè la degradació de les zones costaneres és un fet, i l'excés d'oferta de sòls turístics residencials també és un fet. Però defensam la planificació, l'ordenació territorial, a una escala bastant més ampla del que és el Pla d'Ordenació d'Oferta Turística, com a instrument per garantir la consecució d'un equilibrat desenvolupament per a les nostres illes.

Per tant, crec que hauríem d'exigir, Sr. Pascual, a aquest govern que doni compliment al que disposa la Llei d'Ordenació Territorial i que es presentin les directrius. Així aquestes, i repetesc, haurien d'ésser les que haurien de posar límit a la moratòria que avui aquí se sol·licita i aquestes, en tot cas, haurien d'establir o proposar les mesures cautelars necessàries que fessin falta. Ens podem trobar, en definitiva, exigint al govern que doni compliment al que diuen les seves lleis mitjançant la proposta d'una altra llei. Açò pot semblar, si no és com dèiem al principi, un poc ingenu, i ho dèiem per açò. Però això és el que tenim i en vista de l'èxit votarem sí a la tramitació d'aquesta proposició de llei amb totes les reserves que hem assenyalat, especialment respecte del termini, a les condicions legals i a les excepcions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup PP-UM té la paraula el Diputat Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ ORTEA:

Si, gracias Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. La proposición de ley que nos presenta el Grupo MIXTO comienza su exposición de motivos justificando los objetivos de esta proposición, justificándolos en un orden distinto y yo diría incluso que haciendo distinto hincapié en los objetivos, muy distinto del que nos ha hecho hoy aquí el portavoz y autor de la proposición.

Yo tenía tomadas unas notas y voy a empezar, porque el orden de factores no altera el producto, voy a empezar de acuerdo con ésta. En primer lugar, la exposición de motivos hada hincapié en que esta ley, el primer objetivo, la primera necesidad, provenía de que si la Ley de Espacios Naturales había descalificado suelos urbanizables o aptos para la urbanización en las proximidades de las costas, no es lógico, creo que mas o menos textualmente dice eso en la exposición de motivos, no es lógico que ahora se hagan cerca de las costas otras urbanizaciones o se prevean otros suelos aptos para urbanizar.

Lo que pasa es que, a mi juicio, eso no tiene mucho sentido. Cuando estudiamos la Ley de Espacios Naturales aquí, durante un dilatado espacio de tiempo, estudiamos yo creo que todas las zonas costeras, absolutamente todas; incluso recuerdo, en la ponencia de la cual también formaba parte el que hoy nos propone esta moratoria, habíamos llegado prácticamente a un acuerdo que todas aquellas zonas costeras vírgenes y que todavía no estuvieran sometidas a un proceso de urbanización o que estuvieran contempladas en los planes correspondientes municipales, en los documentos urbanísticos que fueran, como suelos urbanizables y que merecieran, lógicamente, algún interés de tipo paisajístico, de tipo ecológico, incluso de tipo geológico o paleontológico, como hay alguno de los casos, inmediatamente la clasificábamos como línea natural de especial interés o, en su caso, línea rural de interés paisajístico.

Por consiguiente, todos esos suelos que tienen algún especial interés y están próximos a la costa están todos, absolutamente todos, todos los que la voluntad de esta Cámara ha querido, protegidos por esa ley. Por consiguiente, al tener la declaración de áreas naturales de especial interés o la de áreas rurales de

interés paisajístico, no son objeto de esta proposición, como esta misma proposición reconoce. Los excluye ya en la exposición de motivos. Alude a eso y luego los excluye manifiestamente en el artículo dos. Es lógico porque no requieren una especial protección.

Por consiguiente, los suelos restantes son suelos que, por cierto, en las condiciones de suelos costeros y en las condiciones que contemplan las propias excepciones que el proponente nos hace en este documento, es que prácticamente yo creo que son casi inexistentes, porque resulta que se excluyen manifiestamente; decía el Sr. Pascual que era una proposición moderada, y efectivamente, se exceptúan de lo establecido en el artículo primero que es el que establece esa moratoria de declaración de suelos urbanizables, dice: "En casos de municipios faltos de las correspondientes delimitaciones de suelos urbanos ...", esos quedan excluidos.

Los terrenos que se proponen clasificar como suelo urbano, urbanizable o apto para urbanización para usos de equipamiento comunitario, industrial o de servicios, también son de excepción; efectivamente es una excepción por cierto bastante singular, pero que pone muy claramente de manifiesto que no se trata de proteger o de eliminar las construcciones en zonas costeras que tengan algún riesgo de sufrir un ataque o una degradación especial, porque se permiten en ellos o se pretenden permitir, con esta proposición, concretamente los usos de equipamiento comunitario, industrial o de servicios, puede haber polígonos industriales, polígonos comerciales, etc. Resulta que, sorprendentemente, no se pueden hacer viviendas. Yo esto creo que es una cosa un poco extraña. Un poco extraña pero que va en la línea de lo que en definitiva estoy diciendo, que el proponente, el que nos propone esto, está claramente convencido de que efectivamente no son suelos que sean dignos de protección por alguna cuestión contemplada por la Ley de Espacios Naturales o que eventualmente la Ley de Espacios Naturales ha dejado fuera, precisamente, de contemplación, y que haya ahora que acudir a ella.

Incluso la disposición transitoria habla efectivamente también de los suelos urbanizables, la extensión de los núcleos tradicionales tal como dice la Ley de Espacios Naturales; tampoco aquí aporta nada nuevo, y la disposición transitoria dice: "No será de aplicación la presente ley en caso de expedientes de formación, revisión, modificación de planes generales de ordenación urbana, normas subsidiarias de planeamiento municipal o proyecto de limitación de suelo urbano que en el momento de la entrada en vigor de la misma hayan sido objeto de aprobación provisional". O sea, que todo lo que ya tenga una aprobación, eso no se toca.

Por consiguiente, insisto, todo este documento desmiente, por decirlo de alguna manera, la pretensión contemplada en el párrafo segundo de la exposición de motivos de que uno de los objetivos es, de alguna forma, colaborar o cooperar con la Ley de Espacios Naturales. No hay nada que añadir a la Ley de Espacios Naturales de acuerdo con esta proposición. Claro, la segunda cuestión, que es un párrafo muy pequeño para que, como digo, cuando el portavoz la ha presentado aquí, el Sr. Pascual le ha dado una relevancia mucho mayor y yo lo comprendo, lo ha enfocado por ahí, esa es la verdadera motivación de esta proposición de ley, en definitiva. Esto no tiene nada que ver con los espacios naturales, ni con la protección de esos espacios. Con lo que tiene que ver esto es

con el problema de la oferta turística, del exceso de suelo para oferta turística.

Esto me parece que es claro, que es clara la motivación. Y en este sentido, yo tengo que decir que el tema de la proliferación o la desmesura de la oferta turística, tanto de la construida como eventualmente del suelo que pueda ser dedicada a este menester, tiene que ser objeto de otro tratamiento completamente distinta de esta moratoria. Completamente distinta. El Sr. Pascual dice que se nos ha explicado el Plan de la Oferta Turística que, efectivamente, entra en el detalle de las cuestiones, no se limita a decir que durante cinco años no se va a hacer nada en los cinco primeros kms. desde la zona marítimo-terrestre de todas las costas de las Baleares. Esta, perdóneme Sr. Pascual, pero me parece una postura simplista. Si no existiera la Ley de Espacios Naturales, si esta pretendiera ser de alguna forma una medida cautelar, tendría alguna justificación; pero es que esto pretende, de alguna forma, y usted nos lo ha dicho aquí, ser una medida de planificación y a mi me parece que no lo es.

La Sra. Barceló se ha referido al tema también, un poco de pasada, y se ha referido al tema, pero yo creo que es el tema básico y fundamental de esto. Hay un borrador de Plan de la Oferta Turística que todavía hemos tenido oportunidad de escuchar hace poco su explicación en boca del Conseller de Turismo en una comisión recientemente, y ese borrador de plan que el gobierno no ha aprobado todavía, esta yo creo que precisamente puesto a disposición de todos los sectores interesados, y desde luego de esta cámara, para que se discuta, para que se perfile, para que se concrete y para que permita plasmarse en un documento que, a lo mejor, tiene que ser un documento legislativo, como usted ya me había avanzado precisamente el otro día en la comisión, y hoy ha vuelto a decir aquí, usted ha pedido un informe jurídico para ver si efectivamente un plan director sectorial de los contemplados en la Ley de Ordenación del Territorio pueden obligar a una determinada clasificación o desclasificación de suelos.

Conforme; usted ha pedido eso, vamos a ver ese dictamen y es posible, yo no me aparto, en eso quizá tenga usted razón, haya que ir a otra cosa, no baste un plan director que, en definitiva, aprueba el gobierno por decreto y tengamos que traer aquí un documento para aprobar; pera Sr. Pascual, yo, por más que usted creo que ha hecho lo posible por explicarlo, yo sinceramente no lo entiendo ni lo veo, que relación tiene esta proposición que usted nos presenta, que insisto es una moratoria por cinco años para determinado tipo de construcciones y no para otras, por cierto en muchos casos más agresivas como decía con el paisaje o con el entorno, sino una moratoria para determinados tipos en los que incluye usted, por cierto, el turismo, que es el tema básico y el lei motiv que usted nos ha expuesto aquí, e incluye otras cosas como son la vivienda o las zonas residenciales que yo en este momento no estoy en condiciones de decirle si, lejos de sufrir una moratoria, deberían surtir un impulso, y me estoy refiriendo a viviendas de tipo social o viviendas de tipo económico medio.

Insisto que no estoy en condiciones en este momento de citarle algún lugar que pueda estar a menos de cinco kms. de la costa y que pueda ser objeto de esto. Se me ocurre alguno, en la bahía de Palma, en algún municipio próximo al de Palma; por ejemplo, se me ocurre algún sitio, pero no estoy seguro, no sé en

este momento si es suelo urbano y por consiguiente queda excluido del ámbito de esta proposición, de esta moratoria que usted nos propone o si, efectivamente, podría ser necesaria una reclasificación de determinado suelo para ampliar esas zonas de viviendas sociales. Ahora mismo me ha venido a la cabeza alguna, y es posible que haya algunas más.

En definitiva, el tema de las viviendas ya digo que me parece que debería llevar otro camino completamente distinto. Y si nos filtramos en el tema de la necesidad de ordenar el entorno de las zonas turísticas, zonas turísticas en muchos casos saturadas, en muchos casos degradadas, en muchos casos con problemas de tipo cualitativo, no cuantitativo, para eso, lógicamente, creo que el gobierno ha elaborado ese borrador de plan y que ese borrador de plan tiene que transformarse en un documento de mucha más complejidad que una cosa tan sencilla como ésta, y como decía la portavoz que me precedía aquí, se tiene que transformar en medidas de planificación concretas, no en una moratoria.

En definitiva pues, yo, Sr. Pascual, créame que no veo ninguna razón de suficiente peso para apoyar esta proposición que usted nos presenta hoy, y nuestro grupo no va a votar su toma en consideración. No obstante, yo quiero decirle, que ya lo he dicho antes y para que quede perfecta y absolutamente claro, que es posible que de la luz que arroje la discusión del Plan de la Oferta Turística, tengamos que traer aquí algún tipo de documentación legislativa, algún proyecto o proposición de ley -proyecto si nos lo presenta el gobierno, proposición si la presenta uno o varios grupos- que plasme esta planificación o esta orientación urbanística de las zonas costeras y concretamente de las turísticas que se pretende y en la que creo que hay una coincidencia general en la cámara. Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La sort d'aquesta proposició de llei serà, malauradament, la que em pensava que seria. Però no perquè el Sr. González Ortea digui que no hi ha cap raó de pes per prendre-la en consideració. Jo crec que n'hi ha una, si no es demostra el contrari, que és que es vol seguir urbanitzant. Jo crec que això, pot ésser per a vostès no és una raó de pes, per jo crec que sí. I això jo crec que resumeix una mica dic, si no es demostra el contrari, esperant aquest paquet legislatiu, aquesta espècie de Llei d'Ordenació de l'Oferta Turística, que digui el contrari. Però amb la història que tenim de la política urbanística del govern, jo m'he de quedar pensant que la raó per la que vostès votaran en contra de la presa en consideració d'aquesta llei és perquè volen que se segueixi urbanitzant.

Jo he d'agrair al Sr. Morro la seva intervenció; quan diu que ell considera que els usos industrials, per exemple, no s'haurien d'excloure, sinó que s'haurien d'incloure, jo li he de dir que pens que els ajuntaments tenen suficient sentit comú per saber on no poden posar un polígon industrial. I per consegüent, cinc kms. així mateix són molts de kms. i dins cinc kms. hi ha llocs

que hi cap un polígon industrial i aposta, és la meua opinió, s'havia de deixar exclòs aquest tipus d'ús perquè confiam, com dic, en el sentit comú dels ajuntaments.

I quan ha parlat del sector de la construcció jo vull coincidir amb una cosa amb vostè, Sr. Morro, i és que solars n'hi ha, com es diu amb bon mallorquí, per na Bet i sa mare, a la zona costera;estic parlant de solars residencials i turístics. De totes maneres ja sé que vostès haguessin fet una llei que hagués anat molt més enllà que la que hem duit nosaltres aquí, però li he d'agrair el suport.

A la Sra. Barceló, jo la voldria tranquil·litzar en una cosa; de cap manera es pensi que volem retrassar les directrius d'ordenació territorial. Ho dit perquè no ho ha dit, però es deixava entendre com si aquesta llei hagués de frenar les directrius d'ordenació territorial. No ho sé, la meua intenció no és aquesta, ni la de ningú que ha participat en la redacció. Al revés. El lògic seria que si hi ha unes directrius d'ordenació territorial donat el caràcter transitori i urgent d'aquesta llei, urgent, perquè si hi hagués directrius d'ordenació territorial no importaria haver presentat aquesta proposició de llei. Però, quan les tendrem a les directrius? Quan? No ho sé, el Sr. conseller no hi és. En una pregunta que li vaig fer va dir que quan poguessin. Bé. No sabem quan podran. Per consegüent necessitam alguna cosa urgent, un tap per aturar el forat i després ja farem un vaixell nou, però de moment hem de taponar la via d'aigua que tenim al vaixell vell. Per tant, quedi clar, idò, que no volem el retràs de les directrius d'ordenació territorial.

Jo entenc que vostès no vulguin l'article tres, veng a dir que pot ésser objecte d'una esmena parcial, però hi ha una cosa en la que no puc estar d'acord amb la seva intervenció, perquè no m'ho ha justificat, em diu que manca rigurositat. I jo li volia dir a veure quina rigurositat manca. Jo ho dic perquè almanco el que està escrit, fa referència a totes les possibilitats que hi ha segons la llei del sòl, sòls urbans, urbanitzables, aptes per a la urbanització, no se què, vull dir des del punt de vista tècnic està bastant estructurada la llei, em pareix a mi. Si no hi ha rigurositat em digui per què. De qualsevol manera, allò important és que votin a favor de la presa en consideració i amb això ja em don per satisfet, encara que considerin que és una llei ingènua. Si fos ingènua, aquests senyors votarien que si; possiblement no és tan ingènua.

Quant al Sr. González Ortea, respecte de la Llei d'Espais Naturals, efectivament, tot el que és ecològic, tot el que té valors ecològics, no forma part de l'objecte d'aquesta llei. Però sí allò que té valor paisatgístic. Perquè un indret qualsevol no té el mateix valor paisatgístic amb cases que sense cases. Per consegüent, els valors paisatgístics que tenim a les Illes Balears no només es limiten a les àrees naturals d'especial interès o les àrees rurals a dins els espais naturals, sinó que també és tota la zona costanera. Si nosaltres, a allò que no està encara dins la Llei d'Espais Naturals ni hi ha d'estar, ho omplim de cases em pareix que no contribuïrem paisatgísticament a augmentar les belleses de les nostres illes, sinó que serà al revés.

Vostè diu que és molt moderat això de cinc anys. Jo li faig una transacció, Sr. González Ortea. Fan una esmena suprimint allò de moratòria i allò dels cinc anys, feim una llei de caràcter indefinit i nosaltres recolzarem l'esmena que presentin vostès; o sigui, que amb això no serà tant moderada. Jo ho dic perquè ha

donat la impressió que ens passam de moderats i després vostès voten que no. No, no, vostè ha dit que era molt moderada i l'ha criticada per moderada. En qualsevol cas, si és moderada votin-la, però no diguin que és moderada i després votin que no, quedant així no diré a la prehistòria, però si a l'edat antiga.

I finalment, el d'impulsar els habitatges en lloc de la moratòria, me pareix que ja ha contestat; hi molt de sòl, més que suficient. El planejament, ho he dit abans, aquest govern que duu nou anys no ha sabut o no ha volgut fer un estudi sobre la capacitat de poblacions que tenen els plans aprovats. L'any 1981 se'n va fer una entre tres i quatre milions, a prop de quatre. I avui possiblement superem els tres. I això vol dir que hi ha sòl de sobra, Sr. González Ortea, i per tant, la raó de pes, com hem dit al principi, n'hi ha una, que és que es tracta de seguir com està i no tocar res, perquè tothom pugui fer el que vulgui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Grups que volen intervenir dins el torn de contrarrèplica? Pel Grup Parlamentari PSM i EEM té la paraula el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÈ:

Tan sols, en el meu torn, em vull referir que, efectivament, no hi ha unes directrius d'ordenació territorial, però no obstant això, sembla que els usos industrials tenen un caràcter i tenen una importància, tenen una sèrie de factors d'agressivitat cap a un entorn com és el litoral, tan important que mereix ésser considerat dins la llei.

Evidentment solars, com ha dit vostè molt bé Sr. Pascual, n'hi ha molts a la zona litoral. No és cert que no es puguin fer habitatges amb la seva llei. La seva llei permet fer habitatges. La seva llei, el que planteja, és no ampliar els sòls urbans i urbanitzables. Això m'ha estranyat molt que el portaveu del PP-UM no ho hagués entès d'aquesta manera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Pel Grup SOCIALISTA té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pascual. Ingènua amb la seva presentació li he d'assenyalar que és molt clar, sobretot quan vostè assenyala o justifica la moderació de la seva proposta en el fet que podria ésser votada pel partit que dona suport al govern. Açò vertaderament em sembla ingenu, i més que vostè justifiqui la timidesa de la proposta amb aquest argument.

En segon terme, rigurositat. Rigurositat en dos aspectes, tant en les motivacions com en els aspectes també legals; per una banda, en el que vostè assenyala com arguments per presentar una moratòria i en el fet de les relacions que s'assenyalen a les excepcions que també diuen, és a dir, que la moratòria només afecta al que són residències, ús residencial, i açò, d'entrada, no s'entén.

I una altra cosa, els cinc anys de reflexió que, repetesc, em preocupa que haguem de reflexionar tant, i el govern, ja li dic, ha reflexionat prou, encara estam així, i el que no pot ésser és que vostès, amb un termini de cinc anys per a reflexionar més i no aclarir res.

I un altre aspecte, a nivell de rigurositat, és el fet que qualsevol suspensió de planejament, qualsevol moratòria i més quan es té en compte que es planteja, es proposa aquí per un termini de cinc anys, ha de tenir un objectiu. Un objectiu que ha de garantir que el planejament per al que es preveu aquesta suspensió o aquesta moratòria es pugui acomplir amb garanties, i aquí es presenta una moratòria en si, sense que estigui el suficientment justificat amb un planejament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Pascual, me dice usted que se va a seguir urbanizando. Se va a seguir urbanizando en las zonas urbanizables que la Ley de Espacios Naturales ha permitido, que con la Ley de Espacios Naturales no se han clasificado como área de protección, ni como área rural ni como área natural de especial interés. En esas zonas se va a seguir urbanizando, nada más. Hay muchos solares, dice usted, para dar y tomar. Bé, ha utilizado una otra expresión, pero permítame que yo se lo diga en castellano, hay solares a dar y tomar. Con su proposición de ley no quita usted ni uno. Con esta proposición de ley no quita usted ni uno de los que hay. Hay a dar y tomar; pues usted no suprime ninguno.

Lo que no está en la Ley de Espacios Naturales; me dice usted que es para lo que no está en la Ley de Espacios Naturales. Mire, en la zona costera, yo no queda entrar en esto porque es una cosa de otra legislatura y de una ponencia, pero en la que usted y yo participamos y algún otro diputado, ¿se acuerda usted de una cosa que decíamos un poco en plan de guasa la ley de hierro? ¿la ley de hierro de determinado diputado? ¿No se acuerda? Era una cosa que se suponía que toda zona costera que no fuera objeto de urbanización en el planeamiento o en la realidad, quedaba automáticamente protegida por la Ley de Espacios. Y eso creo que se cumplió, mire, no estoy en condiciones de decirle que al 100%, pero si no se cumplió al 100%, al 99'9%, este asunto. Por consiguiente a eso iba. Toda zona de algún interés paisajístico, e incluso de otro tipo, usted me habla de ecológico, y no solamente eso, y de interés paleontológico, de interés geológico, toda zona de algún interés, toda, costera, quedó protegida, toda, absolutamente toda.

Me dice usted, me atribuye que le dije que era una ley moderada. No. Eso es porque se había dicho. Usted lo repitió hasta la saciedad, que era una proposición de ley moderada. El Sr. Morro le dijo que avanzada, dijo que moderada pero avanzada; y la Sra. Barceló dice que ingenua. No, yo no le dije que moderada, ni avanzada, ni ingenua. Yo le dije que carecía, a mi juicio, del suficiente peso para que la apoyáramos. En todo caso no empleé la expresión pero pude haber dicho light o ligera, pero desde luego no le he dicho, en ningún caso, moderada. Nada más. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En conseqüència i conclòs el debat, passarem a la votació. Deman als membres de la cambra si prenen o no en consideració la proposició de llei de que es tracta.

Vots a favor de la presa en consideració? Gràcies, poden seure.

Vots en contra? Gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

El resultat ha estat: vots a favor, vint-i-set; en contra, trenta; abstencions, cap.

En conseqüència, queda rebutjada la presa en consideració de la proposició de llei número 3336/91 del Grup Parlamentari MIXT, relativa a moratòria en la classificació de nous sòls urbans, urbanitzables o aptes per a la urbanització a les zones costaneres de les Illes Balears.

III.2.- PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. NÚM. 238/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A CREACIÓ DEL CONSELL ECONÒMIC I SOCIAL DE LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

I passam a la següent proposició de llei que és la número 238/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. Per fer-ne la presentació en nom del Grup, té la paraula el Diputat Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La Constitució espanyola diu que Espanya es constitueix en un estat social i democràtic de dret, que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític. Estableix un model democràtic basat en la representació, però també en la participació. L'article 9 ho diu clarament: correspon als poders públics facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social. Un model que atorga un paper preminent a sindicats i associacions empresarials. Els sindicats de treballadors i les associacions empresarials contribueixen a la defensa i a la promoció dels interessos econòmics i socials que els són propis.

I el nostre Estatut d'Autonomia de les Illes Balears reproduceix aquest dret de participació com a directriu de les institucions d'autogovern. Les institucions d'autogovern, en compliment de les finalitats que les són pròpies, promouran la llibertat, la justícia, la igualtat i el progrés socioeconòmic entre tots els ciutadans de les Illes Balears com a principis de la Constitució, així com la participació d'aquests a la vida política, cultural, social i econòmica.

Avui duim al Parlament, institució d'autogovern de les Illes Balears, una proposició de llei per crear un marc de participació

en la vida econòmica i social de les Illes Balears. Per tant, en paraules de la Constitució i de l'Estatut, per promoure la participació dels ciutadans. Una proposició de llei que reconeix i potencia el paper dels sindicats de treballadors i de les associacions empresarials, que suposa donar una passa més en l'establiment d'una societat democràtica avançada tal com ens demana i ens proposa el tantes vegades esmentat preàmbul de la Constitució espanyola.

El Consell Econòmic i Social, la creació del qual proposam, ha d'ésser, tal com diu l'article 2 de la proposició, un òrgan col·legiat de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social, podent-se pronunciar, a més, sobre quants assumptes li siguin plantejats, tant pel Govern de la Comunitat Autònoma com pel Parlament de les Illes Balears, dels quals en serà totalment autònom en el seu funcionament. Es, per tant, un marc de participació de sindicats i empresaris en la vida econòmica i social de les Illes Balears, un marc estable i permanent de comunicació i diàleg entre sindicats, empresaris i administració de la comunitat autònoma.

Per elaborar la regulació d'aquest marc, proposam incorporar el millor, al nostre judici, de la legislació i de les experiències que en aquesta matèria han acumulat altres comunitats autònomes, l'Estat espanyol, altres països europeus i la pròpia Comunitat Europea. Les funcions del Consell Econòmic i Social que proposam són àmplies i obertes; crec que poden satisfer, que poden omplir els desitjos de participació dels interlocutors socials. En relació al govern, informe preceptiu de lleis, de decrets, de propostes, de plans, inclòs l'avantprojecte de la Llei de Pressuposts de la Comunitat Autònoma, dictamen que ha d'ésser remès al govern abans de l'aprovació dels projectes i que ha d'ésser incorporat a la documentació que sigui remesa al Parlament per a la seva tramitació quan siguin lleis. En relació al Parlament, dictàmens, informes a petició del propi Parlament. En relació a les organitzacions socials, econòmiques i professionals representatives, informe i dictamen i estudis a propostes d'aquestes entitats. Per pròpia iniciativa, elaboració de qualsevol tipus de recomanació o de proposta en les matèries econòmiques i socials de les Illes Balears. Per interès i ús de tota la societat de les Illes Balears, un informe anual sobre la situació socioeconòmica de les illes, recomanacions sobre qualsevol problemàtica que sorgeixi. A més es planteja com a canal de participació i diàleg dels interlocutors socials entre ells mateixos.

La composició que proposam és la tripartida pura. Un terç per a les confederacions sindicals, un terç per a les confederacions empresarials, un terç designat pel Govern de la Comunitat Autònoma. És clar que hi ha altres composicions, que hi ha altres models, models sense el govern, models amb representacions socials més parcel·lades. Nosaltres hem optat per aquest tipus de composició, per aquest model de Consell Econòmic i Social perquè creim que és el que sempre han defensat els sindicats i les patronals, ja que la presència de representants del govern assegura el contrast a tres bandes en el si del propi Consell i, per tant, facilita aproximacions de posicions i pot conduir a un diàleg més fecund. Pel contrari, la seva absència, l'absència d'una representació del govern, podria veure limitat el Consell Econòmic i Social a un simple diàleg per escrit, mitjançant documents tancats i acabats, amb tendència a rebotar sobre posicions encastellades i sense més utilitat que una breu estela als mitjans de comunicació.

Però algú pot pensar que un òrgan consultiu que elabora, que aprova dictàmens no vinculants, recomanacions, al cap i a la fi, sense competències decisòries, quin interès té? Qui els assegura que realment serà influent, que tindrà una presència, un pes institucional? Nosaltres creim que tindrà presència, que tindrà pes institucional, si s'acompleixen unes determinades condicions. En primer lloc, si la seva creació es fa en el major nivell normatiu, per una llei del Parlament; per tant, expressió de la voluntat dels representants del poble i no simple decisió del govern, i que aquesta llei sigui aprovada amb el més ampli acord dins el propi Parlament. I així ho feim, aquí és la llei que proposam i així ho volem, que el més ampli acord, sense qüestions prèvies a part de l'estricta necessitat reglamentària de presentar un text articulat, també l'oferim.

Tenc una altra condició per assegurar aquest pes institucional del Consell Econòmic i Social; és que la importància sociològica estigui dins la seva pròpia composició, i crec que la proposta d'aquests dos terços dels membres ho siguin en representació d'empresaris i de treballadors, suposa ben clarament optar per aquesta altíssima representativitat social. Tindrà pes institucional, tindrà presència institucional si la qualitat i el rigor presideixen els seus dictàmens, si el grau d'acord, de convergència, incorporat a les seves resolucions és alt. Les dues primeres qüestions han de tenir resposta en aquesta pròpia casa: una llei, i amb ampli acord una composició fortament representativa; les altres dues depenen dels seus integrants, l'elecció dels quals és plenament autònoma per les parts.

La solvència dels dictàmens, la solidesa dels arguments, el sentit realista de les conclusions corresponen als homes i dones que integren el Consell Econòmic i Social, corresponen als sindicats, a les patronals i al govern que els nomenin i que els donin suport. Aquí podem posar l'estructura jurídica, el marc institucional, però la importància del paper del Consell Econòmic i Social se'l guanyarà ell mateix, elegint lliurement el seu president, reglamentant amb autonomia el seu funcionament intern, dictaminant amb celeritat i acuradament les lleis i decrets que se li proposin, elaborant anualment la diagnosi de l'economia i de la societat, donant resposta sòlida a les canviants situacions econòmiques i socials.

Si això es produeix així, ben segur que tindrem un Consell Econòmic i Social amb tal prestigi i autoritat que els seus informes, resolucions i dictàmens seran ben meditats per l'executiu i pel legislatiu abans de decidir, abans de resoldre sobre qüestions socials i econòmiques.

Fa dos anys la majoria conservadora d'aquesta Cambra va rebutjar una primera proposició de llei de creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. L'argument principal per explicar el rebuig era la inexistència d'una demanda social, ho deia textualment el representant del govern en aquell debat: "En aquests moments a Balears no hi ha una demanda social que justifiqui la creació d'un Consell Econòmic i Social". La demanda social, la necessitat, l'expressió d'aquesta necessitat per part dels interlocutors socials, especialment dels sindicats, existia fa dos anys i molt abans. És més, ja fa més de trenta anys, ja el 1960, l'Organització Internacional del Treball, l'OIT, ja aprovava una recomanació demanant la creació d'òrgans de consulta i col·laboració entre les autoritats públiques i les organitzacions de treballadors i d'empresaris, deia que per

fomentar la comprensió mútua i les bones relacions, a fi de desenvolupar l'economia i millorar les condicions de treball i elevar el nivell de vida, per permetre un examen conjunt de qüestions d'interès mutu per a treballadors i empresaris, per afavorir una adequada informació de les autoritats públiques sobre el punt del vista dels treballadors i empresaris respecte de la preparació i aplicació de la legislació relativa als seus interessos. Fa més de trenta anys, estava perfectament detectada ja aquesta necessitat objectiva d'establir marcs estables de col·laboració, de participació i de consulta entre les institucions públiques, entre els poders públics i els sindicats de treballadors i les associacions empresarials.

Però si fa dos anys ja existia aquesta necessitat, avui el clamor és explícit. És una evidència. La petició d'un marc estable de diàleg és generalitzada. La conveniència i oportunitat és patent. Hem presentat aquesta proposició a les dues confederacions empresarials de les Illes Balears, la CAEB i la PIME; a les dues confederacions sindicals més representatives, la Unió General de Treballadors i Comissions Obreres; i hem pogut sentir directament l'expressió de la seva voluntat i del seu desig que es creï un fòrum estable de consulta i debat, i hem pogut percebre la seva sintonia amb les línies bàsiques de la proposició que presentam.

Amb posterioritat hem tengut coneixement oficial del document presentat per les confederacions sindicals, UGT i CC.OO, al President de la Comunitat Autònoma mitjançant la seva aportació a aquest Parlament; els gemecs, les crítiques i les propostes són diàfans, transparents com l'aigua clara i cristal·lina. Entenem, diuen els sindicats, que és amb el consens com s'han de desenvolupar les polítiques socials i econòmiques. El Govern balear ha de superar l'anacronisme d'unes relacions amb els agents socials, adoptant el consens entre ells com a cosa inherent i necessària davant el desenvolupament i canvis dels sistemes productius, i de les pròpies relacions socio-laborals i dels marcs institucionals. I més remarcadament encara, legítims pel que representam, diuen els sindicats, i pel paper que ens confereix el propi sistema democràtic al que tant hem aportat proposam i reivindicam la creació de marcs institucionals estables on poder debatre i aportar solucions a quantes qüestions puguin afectar al desenvolupament socio-econòmic de Balears i al conjunt de la classe treballadora. Són expressions, són paraules sossegades, madurades, carregades de raó.

Crec, Sres. i Srs. Diputats, que avui hem d'anar més enllà de les visions conjunturals, de plantejaments a curt termini que puguin ésser estrictament partidaris encara que legítims. Hem de tenir una visió de més ampli abast. Hem de projectar i construir sense dilacions una institució nova que acabi amb la incomunicació entre els interlocutors socials i el govern. Una institució, en resum, que ha de tenir per objectiu fomentar i consolidar la tan necessària com escassa cultura de l'acord, del consens i de la participació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Grups que volen intervenir en torn a favor o en contra? Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Quan l'article 131 de la Constitució parla del Consell com a institució de consulta sobre els projectes de planificació econòmica, diu que el govern tindrà en compte les previsions que li siguin subministrades per les comunitats autònomes i l'assessorament i col·laboració dels sindicats i d'altres organitzacions professionals, empresarials i econòmiques.

Si reflexionam amb el text d'aquest article constitucional, com que diu que hi ha d'haver les previsions de les comunitats autònomes i diu que hi ha d'haver la participació dels sindicats i de les organitzacions empresarials i econòmiques, es podria deduir la necessitat, encara que no explícita però sí implícita dins la Constitució espanyola, que cada comunitat autònoma, aquestes previsions de planificació econòmica que s'enviïn al Govern Central, ha d'anar també informada per un organisme de caràcter consultiu que hauria d'ésser el corresponent consell econòmic i social de la comunitat, en aquest cas.

La iniciativa del Grup Parlamentari SOCIALISTA és una iniciativa oportuna. Efectivament, les organitzacions sindicals han vingut a tots els grups i ens han demanat un suport a aquesta proposició de llei; també hem de dir que l'estat s'ha retrassat molt en fer el Consell Econòmic i Social, tant és així que des del 1978 fins ara és una de les poques lleis de desenvolupament de la Constitució que encara no està aprovada però que està en tramitació, i també que hi ha, segons la documentació que se'ns ha presentat, més de la meitat de les comunitats autònomes que ja tenen el seu Consell Econòmic i Social en funcionament. Per tant, si s'aprova avui això aquí, nosaltres l'únic que farem serà posar-nos al dia.

Jo volia recordar que durant la tramitació dels pressuposts, el Grup Parlamentari MIXT va presentar una esmena per dotar amb 10 milions de pessetes la partida del Consell Econòmic i Social quan el projecte del govern era deixar-ho amb una partida oberta de 1.000 pessetes, esmena que va ésser rebutjada per part d'aquesta majoria i, veig que amb satisfacció per part d'alguns, però si s'aprova aquesta llei s'haurà de fer alguna modificació per dotar pressupostàriament perquè enguany pugui funcionar aquest Consell Econòmic i Social.

Però no només hi és a Espanya, sinó també hi és a la Comunitat Econòmica Europea. Hi ha un comitè econòmic i social, que per cert no fa gaire que hem tengut oportunitat i la setmana que ve tindrem oportunitat de parlar d'un dictamen prou important d'aquest comitè econòmic i social de la Comunitat Econòmica Europea respecte del sector de la distribució respecte del comerç, que ens dona la cabdal importància d'un organisme d'aquestes característiques.

Jo no em vull allargar massa més. Només he de dir que donarem suport, evidentment, a la proposició de llei, a la presa en consideració. Després vendran les esmenes. Hi ha alguna llacuna, per exemple diu que els òrgans del Consell Econòmic seran el plenari, la comissió permanent, les comissions, etc., i no regula quina és la composició de la comissió permanent, ni com han d'ésser les comissions. Hi ha llacunes, hi ha coses que són millorables però, fonamentalment, hem de dir que sí a la presa en consideració. I només desitjar que així com el Consell Econòmic i Social de la Comunitat Econòmica Europea ha fet

recentment un dictamen sobre comerç, com que esperam que amb les noves competències de comerç equivaldrà a una llei de comerç interior, jo voldria que aquesta llei de comerç interior ja vengués informada, favorablement o desfavorablement, pel Consell Econòmic i Social perquè això voldria dir que la seva constitució seria prest, seria abans de finals d'any, ja que l'article 3 d'aquesta proposició de llei diu que, entre altres coses, són funcions del Consell Econòmic i Social emetre informe preceptiu no vinculant amb caràcter previ a l'aprovació dels projectes de llei i decrets del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma sobre política econòmica i social de la comunitat.

La llei de comerç interior, que l'esperam enguany, esperem que vengui informada pel Consell Econòmic i Social.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM EEM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sí, però. Ens trobam en un debat de presa en consideració d'una proposició de llei ja presentada amb anterioritat, no per segona vegada sinó per tercera vegada. Concretament, l'any 1987, si no ho recordam malament, el nostre grup la va presentar i el govern, acollint-se a no sé quin article del reglament, la va rebutjar o desestimar perquè no hi havia partida pressupostària. Posteriorment, l'any 1989, la presenta el grup del CDS i, evidentment, si no avui no discutiríem aquest tema, el Parlament no la va prendre en consideració. El nostre grup va votar afirmativament en aquella ocasió, seguint amb la nostra tradicional voluntat d'impulsar aquesta figura.

Així mateix, malgrat he començat amb aquest sí, volem que constin en acta dos esments. El primer, que és simptomàtic que aquestes presentacions que hi ha hagut fins ara no culminassin amb l'aprovació de la llei, i el segon és que no voldríem que aquest Consell Econòmic i Social fos un ens burocràtic i poc representatiu. Quant al primer esment, ens preocupa que la manca d'interès en aprovar aquesta llei sigui un indicador de la manca de fe del govern en el Consell Econòmic i Social. Ens voldríem equivocar, però no apreciam en l'actual majoria, a les darreres actuacions, una voluntat de consulta als sectors econòmics i socials, una voluntat de, després d'escollar totes les parts interessades, clarificar les actuacions econòmiques d'acord amb uns criteris discutits, a ésser possible consensuats; no volem fer judicis de valor, però pensam que si el govern no té voluntat d'impulsar i dinamitzar el Consell Econòmic i Social, si no creu amb la importantíssima funció que pot i ha de realitzar, val més que ja no s'accepti a tràmit la proposició.

És un indicador, no sé si per vostès té importància, però per aquest Diputat o pel nostre grup en té molta, que un tema d'aquesta importància, ni President, ni Conseller Adjunt a la Presidència, ni Conseller de Treball, ni de Comerç i Indústria, ni el Conseller d'Agricultura. Sols un membre del Govern, la Sra. Consellera d'Educació i Cultura. A no ésser que el tema ja estigui pactat amb aquest famós Pacte Autònom i les institucions, s'hagi pactat Consell Econòmic i Social a Madrid,

Consell Econòmic i Social a les Illes Balears. Veurem ara la intenció de vot del grup majoritari.

El segon esment, és a la funció real de la figura que estam creant. Volem que sigui representativa de la majoria de sectors econòmics i socials? Volem que sigui una figura rica i plural? Que s'hi sentin totes les veus dels sectors més representatius? En aquest sentit ens sorprèn i preocupa que l'actual proposició, la que estam discutint avui, sigui més regressiva que la proposició del CDS de l'any 1989. Per exemple, quant a la representació sindical, aquella proposava nou membres en representació dels sindicats representatius de la comunitat autònoma; aquesta proposa nou membres designats per les confederacions sindicals representatives; és una simple paraula de diferència, però que pot tenir gran importància. És què pretén el grup proponent que quedin fora del Consell Econòmic i Social sindicats que, encara que no tenen un gran pes estatal, sí que tenen importància dins les illes per ésser majoritaris dins sectors importants, tal vegada no pel seu pes real dins el producte interior brut, però sí per la importància del sector dins l'equilibri econòmic i ecològic del nostre país?

Naturalment no hem d'entrar ara a debatre qüestions puntuals de la proposició, però consideram aquest punt de molta importància, fins el punt de reconèixer que podríem canviar el sentit del vot si no queda clara, via esmenes, la representativitat de tots els sectors. També és sorprenent la proposta del representant de distints sectors. Aquella proposició del 1989 proposava nou membres designats pel ple del Parlament, en representació de cada un dels sectors següents: cambres de comerç, indústria i navegació, caixes d'estalvis, cooperatives i societats anònimes laborals, confraries de pescadors, organitzacions agràries, organitzacions de consumidors, Col·legi d'Economistes, sector industrial públic i Universitat. No volem dir que hagin d'ésser tots aquests o que no n'hi hagi d'haver d'altres, però sí que creim que això és una representació plural de tots els sectors o d'una gran part de sectors que poden tenir què dir dins una planificació econòmica i social.

La proposició actual substitueix la designació parlamentària per la proposta del Consell de Govern, i no esmenta els sectors als quals han de representar els membres proposats pel govern. És a dir, que el Consell de Govern pot proposar nou representants amb criteris de representació política en comptes de representació sectorial. El Sr. Triay això ho ha justificat, és la seva opinió; la nostra, com s'ha vist, és diferent; evidentment és un tema que es podrà discutir en ponència si surt endavant la tramitació.

Aquests són dos punts que ens fan donar el sí condicionat. Sí a un Consell Econòmic i Social per principis, perquè creim en la participació, en la planificació, en la representativitat dels sectors econòmics i socials; però no a la creació de noves institucions burocràtiques controlades pel govern de torn, poc participatives, amb una única representació mimètica de les organitzacions estatals que aquí vendran a representar una mena d'obra de teatre regional. I el Consell tampoc ha d'ésser un cementeri d'elefants, de càrrecs elegits a dit pel govern, sinó que hi han d'assistir representants de tots els sectors proposats per cada un d'ells, interessats en que el Consell funcioni, que assessori al govern i al Parlament, que sigui crític quan ho ha d'ésser, no que actuï de comparsa.

La Llei del Consell Econòmic i Social, per acabar, ha d'ésser una llei en funció de la realitat econòmica i social del nostre país, que estructurari el Consell d'acord amb l'estructura associativa del nostre país, no calcant estructures estatals que no donaran la visió real i plural dels problemes de la nostra societat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup PP-UM té la paraula el Diputat Sr. Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Decía el portavoz del Grupo Parlamentario PSM i EEM en su referencia a los antecedentes próximos, y en concreto a la iniciativa legislativa del Grupo Centrista en el pasado mandato, en la anterior legislatura, que en referencia a una proposición de ley de naturaleza idéntica, que esta proposición que aquí hoy se presenta tiene matices evidentemente regresivos.

En aquel momento, cuando se discutió aquí esa iniciativa legislativa, se hacía próximo a fin de año y con las elecciones autonómicas pasadas a la vuelta de la esquina. Tuve la ocasión, la oportunidad de intervenir en aquel debate. Felicité, y así consta en el diario de sesiones, al Grupo Centrista; felicité al portavoz que intervenía en la sesión, no sólo por la forma de la exposición, mesurada, razonable, rigurosa, sino también por el contenido de la iniciativa que aquí estábamos debatiendo. Ese modelo que se presentaba aquí, a mi juicio creo que la mejor iniciativa presentada hasta la fecha, sin tener en cuenta la referencia de ustedes del año 1988, tengo que decir que concluía con un modelo sin participación gubernamental.

Aquí se ha hecho referencia de pasada al tema europeo, a la experiencia en estos órganos de carácter consultivo, pero también hay que decir que estos órganos consultivos y otros menos consultivos, como es el italiano, fueron creados en un contexto de una economía fuertemente intervenida, después de la Segunda Guerra Mundial, sin tener en cuenta el precedente de la república de Weimar y en un momento donde la economía era lo que era y que necesitaba, evidentemente, un fuerte impulso de carácter estatal tras la contienda. Pero ese modelo europeo o al menos el europeo de carácter nórdico que es el más extendido en Europa, ese modelo europeo hoy día está acusado, en líneas generales, de modelo deficiente en cuanto a funcionamiento, de causar duplicidades, de tener una representación inadecuada, como hacía referencia el Diputado Sr. Sampol, y sobre todo, de plantearse objetivos de carácter inalcanzable.

Hoy se nos presenta a debate esta proposición de ley y el Sr. Triay nos ha recordado cual fue la postura del gobierno a través del Conseller de Hacienda y ha dicho que el gobierno consideraba que había una inexistencia de una demanda social. Eso es cierto. Así consta también en el diario de sesiones. Pero también había otros argumentos, no solamente había ese argumento. Había el argumento de que este Consejo en aquel momento podía entrar en conflicto con otros organismos de carácter sectorial y, desde luego, que la existencia ya del Consejo de la Juventud, del Consejo de Turismo, del Consejo de Economía, del Consejo Agrario, del Consejo Asesor Laboral,

del Consejo de Caza y no sé cuantos otros organismos que hay creados, podrían entorpecer relaciones.

Aquí el debate era multiplicidad o unicidad, es decir, qué solución hay para este tema y, sobre todo, otro argumento que era el de inoportunidad, porque no existía la ley estatal, o una reglamentación estatal; después ha sido una ley, en principio parecía que iba a ser un decreto. Asimismo, añadía otros argumentos como eran el incremento de la burocracia, pensamiento que todos tenemos en mente, al que también el Sr. Sampol ha hecho referencia, como también el incremento del gasto público, alargando plazos innecesariamente restar eficacia al gobierno y posiblemente al Parlament. Esto eran juicios emitidos por el conseller yo creo que de manera acertada casi todos ellos y concluía con una precaución gubernamental propia que tenía que tener el gobierno, porque el gobierno tiene que tener sus precauciones como cualquier otro ejecutivo.

Básicamente, refiriéndome al contenido de esta proposición de ley, recoge las iniciativas contenidas en otros organismos y se transcriben en muchos artículos los apartados de normativa similar, especialmente la contenida en la ya presentada por el CDS. Y con inspiraciones de algunos otros Consejos de municipios aparecidos hace un par de años, que también tiene algún viso de inspiración poética de esos sitios.

Por lo que respecta a la composición, aquí ya yo creo que criticada, nosotros también manifestamos nuestra disconformidad más absoluta. Ha dicho el Sr. Sampol figura rica y plural, lo que hay que buscar. Ha llegado a decir incluso que su voto, el voto de su grupo o podría cambiar si esto no se tenía en cuenta. Yo creo que aquí hay razones para decir esto y otras muchas, y es que esta representación que se propone aquí, desde luego resta representación, resta pluralidad, porque deja fuera a organismos e instituciones como son las cámaras de comercio, organizaciones de consumidores y usuarios, colegios profesionales, cofradías de pescadores, etc., una lista larguísima que yo podría decirle.

Pero es que además, cuando se habla de que los dictámenes sean de calidad, evidentemente conviene que el Consejo tenga también expertos. No digo que sea necesario, porque cualquier parte representada allá podría aportar estas personas, pero conviene que estos modelos tengan también expertos que es el grupo tercero, la terna esa, la tercera parte de estos consejos, que en muchos sitios aporta el grupo de expertos, personas conocedoras de una realidad, con experiencia y preparación que prestan su colaboración para que esos dictámenes tengan el rigor y la calidad suficiente.

Pero es que además este modelo difícilmente podrá garantizar la independencia del Consejo, difícilmente podrá ser un Consejo, digamos, que no tenga visos del gobierno, porque el gobierno puede nombrar nueve representantes. Entonces, ¿cómo se puede garantizar su independencia en la formación y en la admisión de criterios? ¿Cómo se puede garantizar esa independencia cuando justamente la Ley 21/91 dice en la exposición de motivos que no se prevé la participación de representantes del gobierno, dado el carácter del Consejo de organismo consultivo del mismo y la necesidad, por tanto, de garantizar su independencia en la formación y emisión de sus criterios? Yo creo que esto es acertado.

Por tanto, ya lo dije a final del año 1990 y lo vuelvo a decir ahora; nosotros estamos por un Consejo donde el gobierno no esté representado. El gobierno no me refiero a los consellers, me refiero a que el gobierno nombre representantes que pueden ser consellers, en este caso no porque hay incompatibilidad, pero pueden ser otras personas ligadas al gobierno. Nosotros decimos que el gobierno quede fuera de este órgano. Es una opinión como otra cualquiera la que ustedes defienden, muy respetable.

Dentro de ese contenido tengo que decir que hay carencias importantes en la exposición de motivos. Y sólo por citar dos detalles concretos, en el artículo 4, el apartado 2º, dicen cosas muy curiosas. No descubren nada porque esto ya saben ustedes que la Revolución Francesa ya lo descubrió. Dice, por ejemplo, cada miembro del Consejo tendrá un voto. ¡Hombre! No faltaría más, esto ya está descubierto que cada hombre es un voto. En fin, hay cuestiones de detalle que ustedes aquí no los tienen en cuenta. El artículo 6, por ejemplo también, referente a incompatibilidades dice que son incompatibles los presidentes y miembros del gobierno, tanto del Estado español como de cualquier comunidad autónoma. O sea, que el Sr. González es incompatible para estar en este gobierno. ¡Por favor! yo creo que hay que tener más cuidado con estas cositas de incompatibilidad. No creo que el Sr. Cañellas tuviese que pasar por el trago de nombrar al Sr. González, con todos los respetos, por ser incompatible en este Consejo.

Luego tenemos también órganos de gobierno, que también se han hecho aquí algunas observaciones a ella. Yo, aún compartiendo prácticamente el artículo 7, si tengo que decir lo que ya han dicho otros portavoces, que tiene muchas carencias, como por ejemplo, que no se regula la composición y funciones de la comisión permanente, no se sabe quiénes son, quiénes la conforman ni qué atribuciones tiene. No señala, además, qué competencias tiene el presidente. Por otra parte, deja muy abiertas a una futura ley otras funciones y, seguramente, aquí hay otro punto de discusión, hay competencias atribuidas al pleno que a nuestro criterio son impropias, tales como la comparecencia del gobierno en el pleno del Consejo; tampoco está recogido en otra normativa cuando se hace un estudio comparativo.

En resumen, por lo que respecta a la exposición de motivos, yo diría que pocos motivos aduce en su defensa, que se despacha con cuatro tópicos de uso, algún estereotipo en las frases, una terminología equívoca y una redacción bastante defectuosa, que copia incluso preceptos constitucionales mal copiados, y tengo que decir que contrasta significativamente con el rigor que el Sr. Triay nos tiene acostumbrados a hablar de los temas, pues contrasta el contenido de la proposición con lo que siempre nos suele aquí exponer en los debates parlamentarios.

Hay muchas insuficiencias por tanto en esta proposición y nos sirve decir que otras comunidades autónomas están en idéntica situación y que hay nueve que ya tienen el Consejo, porque el no tenerlo tampoco es cierto que se incumpla ningún precepto estatutario y por supuesto es evidente que ningún precepto constitucional. Yo des de la tribuna les pido, lo hago de la mejor manera posible, en tono respetuoso, que retiren esta proposición de ley. Ríanse. Digan todo lo que tengan que decir, pero retirenla porque harían un buen favor al rigor parlamentario. Y no creo que sea cierto, y si no demuéstrerlo, que esta proposición de ley recoge, como ha dicho el Sr. Triay,

lo mejor de otras iniciativas y experiencias. Yo creo que no. La intención puede ser esa, no lo dudo, pero la realidad no es esa. Y retirada esta proposición de ley, nosotros recomendamos al gobierno que estudie el tema detenidamente y que elabore un anteproyecto para consultar con los interlocutores sociales: sindicatos, asociaciones empresariales, usuarios y consumidores, colegios profesionales, en fin, no ponga la mano en la cabeza porque son organismos que están representados en otros consejos. No muevan la cabeza porque es así. Y cuando ese anteproyecto esté consultado, debatido y aceptado, que el gobierno remita aquí el proyecto, lo discutiremos y le daremos el apoyo, porque nosotros estamos por un amplio acuerdo en este tema.

En el 2.500 no espero que estemos nosotros y el gobierno desde luego tampoco porque el mandato no creo que llegue hasta allí, pero tengo que decirles que la creación de ese marco institucional estable que aquí se pide, con esto que ustedes presentan no se consigue absolutamente nada. Hagan caso, retiren la proposición de ley y comentaremos cuando el gobierno remita ese proyecto aquí. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc és obligat agrair les manifestacions favorables dels portaveus del Grup MIXT, el Sr. Pascual, i del PSM i EEM, el Sr. Sampol, respecte de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, que és del que es tracta avui i aquí. Respecte de les seves crítiques i matisacions, em referesc al Sr. Sampol, a l'articulat crec que han filat molt prim. Efectivament, tal vegada ha anat més enllà del que els redactors han observat, però en qualsevol cas, encara que sigui absolutament inútil aquesta proposta que li faig, li vull dir que l'actitud del Grup SOCIALISTA és absolutament flexible i fluïda. Jo desig que vostès puguin presentar les esmenes que han anunciat, ho desig, però crec que per la darrera intervenció, per la seva forma i pel seu fons, crec que això no serà avui possible.

Perquè en qualsevol cas crec que avui aquí el que hem de marcar és la divisió entre els que estan a favor de constituir un Consell Econòmic i Social i els que estan reiteradament, sistemàticament, des de fa molts anys, en contra de qualsevol proposta o iniciativa de crear un Consell Econòmic i Social. I no voldria, per tant, que discrepàncies menors entre el Grup PSM i EEM i el Grup SOCIALISTA ocultassin la coincidència amb el que és principal, i el que és principal és posar en marxa el procés legislatiu per constituir el Consell Econòmic i Social.

Efectivament, l'any 1987 ja hi va haver una primera iniciativa del Grup Parlamentari, no record en aquest en aquest moment com es deia, probablement igual que ara, PSM i EEM; l'any 1987 aquest Parlament va aprovar per unanimitat, vull refrescar una mica la memòria als Diputats nous, als vells no perquè ho saben de més, simplement no ho volen treure aquí a col·lació, que per unanimitat vam aprovar el dia 6 de novembre del 1987 que el Parlament i el Govern de la Comunitat Autònoma que en sis mesos constitueixi el Consell Econòmic

i Social, i la normativa reguladora incardinarà els distints consells sectorials existents. Per tant, efectivament, el govern necessita un llarguíssim procés de detengut estudi. Fa quatre anys i mig que ho està estudiant. Esperam que arribi a qualche conclusió qualche dia, perquè quatre anys i mig de detengut estudi són anys, ja, d'aquest govern, del govern presidit pel Sr. Gabriel Cañellas Fons, amb aquesta qüestió.

Ens diu el portaveu del Grup Popular que en aquesta proposició hi veu, respecte de l'anterior a la qual va votar en contra, aspectes clarament regressius i que ell va felicitar al portaveu del CDS fa dos anys quan li va votar en contra. Nosaltres no el vam felicitar al portaveu del CDS, però vam votar a favor la presa en consideració de la proposició de llei. Per favor, menys felicitacions i més vots favorables a la presa en consideració d'una llei de creació del Consell Econòmic i Social.

Ens discuteixen, per trobar excuses a la negativa a la presa en consideració, que si hi ha participació del govern. Però senyors, si hi ha participació del govern a la Comunitat Valenciana, hi ha participació del govern a Aragó, hi ha co-participació del govern a Canàries, a Navarra, a Madrid, a Castilla-León, participació del govern. Qui governa Castilla-León? Per favor! Això ja és de cultura general, això ja no és de cultura parlamentària. Diuen, continua encara amb el mateix rotllet de fa dos anys, que hem de donar dinamisme a aquests consells sectorials que el govern ha creat; Consell Sectorial de Turisme. Li sona, Consell de Turisme? Quines reunions fa? Quan es reuneix? Si això és més mort que viu. Si això no té cap activitat, si el govern és incapaç de dinamitzar la vida de qualsevol consell participatiu. El Consell Balear de Cultura, agraint aquí expressament la presència de la Consellera de Cultura, perquè no essent de cap àrea econòmica ni social és l'única que està des del començament en aquest debat, en absència dels altres. L'hem de felicitar, qualche vegada. El Consell Assessor de la Presidència en matèria socio-laboral. Jo som vell en aquesta casa. Primera legislatura, aprovat a la primera legislatura. Què s'ha fet? No s'ha constituït; per favor, no reflexionin més. Actuïn! Donin participació, evitin situacions de conflictivitat, que cada vegada és més creixent a la nostra comunitat autònoma.

I després ens vénen ja, clar, és que jo li deia a la professora Riera, que és una ensenyant, que em fan totes les preguntes que em sé. Totes les preguntes que em fan les sé. I com l'estudiant que se sap les respostes la vessa és haver-les de contestar, perquè ja les sap. Per favor! Em vindran vostès a dir ara aquí que no es pot constituir el Consell Econòmic i Social perquè costa? I què costa la vaga de comerciants? I què costa no haver consultat amb ningú el nou impost del Cànon de Sanejament d'Aigües? I què costa la falta de cooperació, de col·laboració i participació en la reconversió industrial, en la desindustrialització de les illes Balears? I què costa, que fa nou anys que no havien rebut mai als secretaris generals de les confederacions sindicals de les Illes Balears? Això no costa res. La participació costa, la democràcia costa, les institucions democràtiques costen. Efectivament, costen. I el seu cost és insignificant en relació als resultats que se'n poden obtenir del diàleg organitzat, estable i permanent.

I a més, he repassat tots els debats de constitució de consells econòmics i socials. A cap comunitat autònoma he trobat una

postura negativa, absolutament negativa; he trobat postures discrepants, postures d'esmenes a la totalitat, postures de diferent composició, postures distintes sobre qui ha de nomenar a qui, però una postura clarament contrària a la constitució o a la presa en consideració d'un Consell Econòmic i Social no l'he trobada a cap comunitat autònoma, a cap parlament que ha creat aquesta institució. Jo no sé que tenen de singulars i d'especials les Illes Balears per haver de patir aquesta situació. Per què és dolent a Balears, allò que a Castilla-León, a Rioja, a Madrid, a Astúries, és bo? Jo no ho puc entendre.

Sembla que el model de participació que es defensa des del govern, no des d'aquesta tribuna però sí des del govern, és el que veim aquests dies. Veim com per primera vegada en nou anys hi ha una primera relació amb els sindicats més representatius de les Illes Balears i un dels temes, i he fet mencions explícites a la meua primera intervenció, un dels temes que plantegen amb més insistència és la necessitat d'un marc estable de diàleg i de participació i aquest marc és el Consell Econòmic i Social, aquests necessiten nou anys per reunir-se amb el president conservador de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El president de la patronal CAEB diu que ell parla per telèfon cada dia amb el President de la Comunitat Autònoma. Nou anys o un dia. Això és una bravejada, això sí que és un bon resultat, això és el sistema de participació que volen desenvolupar en aquestes illes els senyors conservadors.

Sres. i Srs. Diputats, avui crec que assumim tots i assumeixen especialment alguns, una greu responsabilitat. Serà una gran decepció per a la representació de treballadors i d'empresaris que avui es rebutgi aquí, novament, aquesta iniciativa. Teníem la secreta esperança, absolutament ingènua perquè els comentaris als mitjans de comunicació eren negatius, que a darrera hora hi hauria un canvi de posició sobre aquesta qüestió i que això seria un preludi d'una nova etapa de relacions entre els interlocutors socials per tractar d'implicar-los a l'urgentíssim procés de relançament de l'economia de les Illes Balears. Sembla que no serà així. Nosaltres insistirem en aquesta línia, creim que no tenim singularitat que faci que a les Illes Balears no siguin necessaris, sinó més bé tot el contrari, mecanismes de consulta i de col·laboració i de participació com existeixen a altres comunitats autònomes i que, per tant, això és una greu responsabilitat política d'aquesta majoria davant el poble de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Aplaudiments del públic)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Record al públic que no està permès fer manifestacions d'aprovació o desaprovació. Grups que volen intervenir dins el torn de contrarreplica? Pel Grup MIXT té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ja som dos els ingenus. Vostès pel Consell Econòmic i Social i nosaltres per la moratòria urbanística.

Donant per fet que aquesta proposició de llei no passarà el llistó de la presa en consideració, igual que no ha passat la

moratòria -bé, en el cas de la moratòria jo esper ara que el govern dugui aquí una llei d'ordenació turística que reculli els objectius de la moratòria i també esper que l'anunci que ha fet el Sr. Jaén Palacios que el govern començarà a fer consultes, farà un avantprojecte, farà consultes i després durà aquí un projecte de llei- jo faig una proposta als quatre grups parlamentaris que som aquí per dur una proposició no de llei, i si diuen que no els altres ho deim nosaltres tot sols, que digui aproximadament el següent: el Parlament de les Illes Balears insta al Govern de la Comunitat Autònoma que, dins un termini màxim de dos mesos, faci un avantprojecte de llei de Consell Econòmic i Social, que ho consulti amb els sectors afectats en un termini de manera que abans de sis mesos entri aquí un projecte de llei. I dic això, posant terminis, perquè darrera l'orella m'ha quedat una mosca que és a veure si aquestes consultes *sine die* amb els sectors afectats no voldrà dir que hem d'estar anys i anys cercant discussions entre els distints sectors, a veure si no feim la llei. Aposto, repetesc, aniré a veure cadascun dels tres grups parlamentaris restants per a redactar una proposició de llei perquè almanco, si és veritat que el govern vol que hi hagi Consell Econòmic i Social, que de moment no ho pareix, però deixant al marge el benefici del dubte, puguin posar terminis a la iniciativa governamental a la qual nosaltres donarem suport, evidentment, si la duu aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Em permeti una al·lusió de dues paraules. Sr. Pascual, no es cansi. El problema no és aquest. El problema és de voluntat política, i el que no ens pareix de rebut, Sr. Jaén, és que s'emprin arguments nostres per justificar el seu vot negatiu. Aquí hi ha una manca de voluntat política. El Sr. Cañellas ho ha dit ben clar: cridaré a qui vulgui i quan vulgui. El tema de consells econòmics i socials, que recomanin, que critiquin; no interessa. I jo seré molt curt perquè no vull perdre més temps ni hem de perdre més temps amb aquest debat. Si no tenen voluntat ho deixarem anar. No ens diguin que presentaran un altre projecte perquè no tenen cap voluntat de fer-ho. Vostès tenen majoria absoluta; a nosaltres no ens agrada aquesta proposició que ha entrat aquí, però votarem a favor i, acceptant el joc democràtic, dins comissió intentarem guanyar posicions via esmenes. Vostès tenen majoria absoluta; aquest text el poden convertir en el que vulguin, amb representació del govern o sense, així com vulguin; l'única cosa que els falta és voluntat. Per part nostra no hi tenim res més a dir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. En esta intervención quiero hacer referencia para puntualizar algunos extremos y para rebatir otros que el portavoz del Grupo SOCIALISTA ha hecho en su intervención. Yo tengo que lamentar que desde la tribuna, sistemáticamente, aproveche cualquier circunstancia para atacar al gobierno y des de luego lo vea como culpable de toda. El

gobierno tiene culpa de todo; es el causante de todos los males. Bien, eso yo creo que es exagerado.

En segundo lugar no puedo aceptarle tampoco esa división de a favor y en contra, porque ese esquema dual que se repite en la mitología y en muchos sitios es para niños. Los niños entienden las cosas de esa forma tan sencilla, buenos y malos, blanco y negro, pero el arco iris tiene otros muchos colores y otros muchos matices.

Yo creo que lo que no tiene que hacer un gobierno en este tema en concreto y en otros muchos es tratar aquí de imponer nada. El Sr. Presidente ha dicho y lo ha reiterado muchas veces que, mientras no haya acuerdo entre los interlocutores sociales, aquí no vendrá un proyecto de ley de esta naturaleza. Ustedes ejercitan su derecho que les da el Reglamento y lo traen, y nosotros lo que decimos es que no estamos de acuerdo con ese modelo que ustedes presentan. Yo nunca he dicho ni el grupo ha dicho que no queremos un Consejo Económico y Social.

En tercer lugar yo creo, Sr. Triay, que usted que siempre nos acostumbra al rigor que antes decía, hoy ha estado menos riguroso, porque ha hablado para la galería y no ha hablado para la cámara y, bueno, todavía no estamos en campaña electoral y por tanto estamos aquí debatiendo argumentos de carácter .... de que no es para la galería porque ..... con temas de rigor y con temas de seriedad.

No crea usted, Sr. Triay, que el Consejo Económico y Social sea una panacea. El Cànon de Sanejament y otras muchas cosas pues el Consejo Económico y Social no tiene por qué pararla. Son temas que estos temas de costos y de utopías tiene que querer tanto. Y como yo pedía las realidades de su proyecto lo hacía porque era una iniciativa pobre, incompleta, carente de concreción y de conexión interna y de una confección apresurada; tengo la impresión y puedo estar equivocado, de que ustedes han aprovechado un momento, han elaborado una proposición de forma apresurada y ha salido lo que ha salido. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Conclòs el debat, passarem en conseqüència a la votació i deman a la Cambra si pren o no en consideració la proposició de llei de que es tracta.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: vint-i-set vots a favor, trenta en contra, cap abstenció.

En conseqüència, queda rebutjada la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. I esgotat l'ordre del dia conclou aquesta sessió.
